

கல்கி

KALKI 2.8.1970 40 பக்கம்

வி. ஜயா

புரட்சிகள் - இந்தியை மீண்டும்

இப்பொழுது இவர்

ஒரு சாமான் ஏற்றிச் செல்லும் மோட்டார் வண்டியின் சோந்தக்காரர்

காரணம் யூகோ பாங்க் பண உதவி செய்தது

ஒரு காலத்தில் இவர்
சம்பளத்திற்கு டிகாரவராக
இருந்தார். இப்பொழுது
ஒரு சாமான் ஏற்றிச்
செல்லும் மோட்டார் வண்டி
சொந்தக்காரர்

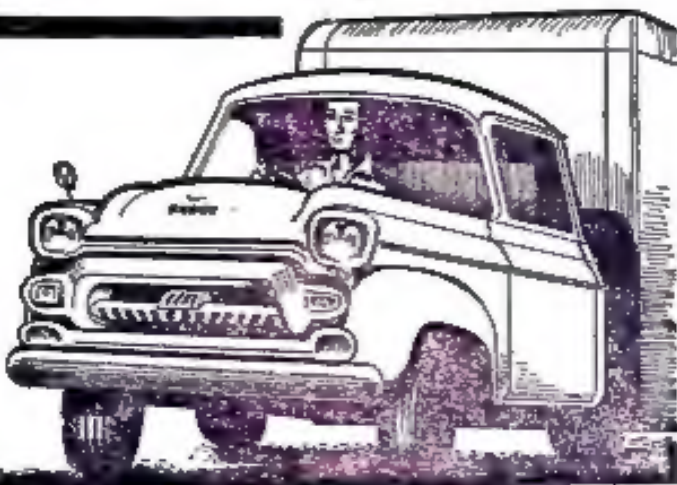
யூகோ பாங்க் பண உதவித்
திட்டங்களை கீழ்களும் பயன்
படுத்திக்கொள்ளுங்கள்.

விவரங்களுக்கு அருகிலுள்ள
பாங்க் கிளைவுடன்
தொடர்பு கொள்ளு.

யூகோ பாங்க்
வளம் பெற வழி
வகுத்தளிக்கின்றது

தலைமை ஆபீஸ் : தஞ்சை

கல்கி வாராங்கம்

சாத்தாரம், ஆடி 17 :: 1970, ஆகஸ்டு 2

பாரதக் கூட்டணி	—	3
ராஜாஜியில் கருத்துக்கள்	—	4
அய்யப்பர்ந்த தேயர்களுக்கும்...	—	7
தெய்விகளிடர்கள் கீழே இறக்கி...	—	11
பொருளியில் செல்வன்	—	17
கேதக் கதைகள்	—	25
மீண்டும் பாகவத காலத்தில்...	—	27
நாமாபுரம்	—	30
பொருக்க பூமி	—	33
தெய்வ ரகசியம் (தெய்வத் தொடர்)	—	34
பேராட்டங்கள்	—	37
அக்கக் கொப்பத்தில் அக்காய் குரர்	—	45
காணக் கிடைக்காத தங்கம்	—	46
செங்கமலம் ... எப்படி இருப்பான்?	—	56
கலிக் காவேரி	—	59
மாரிக்கண்டன் கயது	—	65
காலட்சேபம்	—	75
ரகுபதி ராகவ	—	77
கம்போடியக் கதை	—	79

“கல்கி”யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவம் கருதும் கற்பனையே.

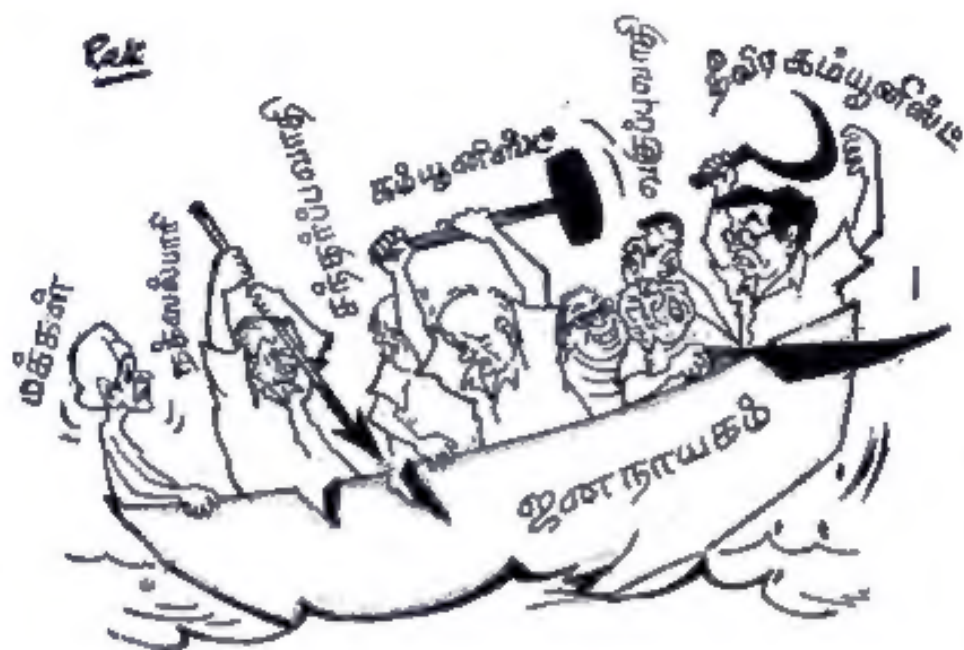

சாத்தாரம்	சுருகருகம்	ஆறுமாதம்
இந்திரா	ரூ. 20-00	ரூ. 10-00
இலங்கை (இலங்கை நாணயம்)	ரூ. 21-00	ரூ. 10-00
இதர நாடுகள்	ரூ. 40-00	ரூ. 20-00

Chi: K. BALASUBRAMANIAN B. COM. A. C. A., Assistant, Fraser & Ros, Madras (son of Sri S. Krishnaswamy Director, Madras Advertising Co. Private Ltd.) with Sow: HEMA B.A. (Hons), Daughter of Sri P.R. Mahadevan M. Sc., Finance Executive, Karamchand Thapar Group, New Delhi.

Rat

பாரதக் கூட்டணி

ஐனநாயகத்தில் பற்றுக் கொண்டவர்கள் யாவரும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொள்ளும் விதத்தில் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவங்கள் உருவாகி வருகின்றன. நமது தாய்நாட்டின் பண்புகள் அனைத்தையும் சிதைத்து, அதைக் கம்யூனிஸ்டு பிடித்துக் கொண்டு விடும் கொடுமைக்கு எதிராக, தேசத்துக்கு உயிரளிக்கின்ற கூட்டணித் திருப்பணி தொடங்கி விட்டது!

ஐனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வுள்ள தேச பக்தக் கட்சிகளெல்லாம் தமது வேற்றுமைகளை மறந்து, கருமமாக ஒத்துழைத்து, இந்தியாவைக் காப்பாற்ற முன்வர வேண்டும் என்று பழைய காங்கிரஸ் அண்மையில் ஓர் அழைப்பு விடுத்தது. இதையடுத்து ஐனசங்கம் சண்டிகரில் கூடிப் பழைய காங்கிரஸின் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு கொடுத்தது. சுதந்திரக் கட்சியின் மகா சபை சென்ற வாரம் சென்னைில் கூடிப் பழைய காங்கிரஸின் கோரிக்கைக்கு முழு ஆதரவு தெரிவித்தது. முதற் படியாக இந்த மூன்று கட்சிகளும் பார்லிமென்ட்டில் ஒரு கூட்டணியாகச் செயலாற்ற முற்படலாம் என்ற நம்பிக்கை பொதுவாக இருந்து வருகிறது. ஆந்திரா, தமிழ் நாடு, மைசூர், கேரளம் ஆகிய தென் மாநிலங்களின் பழைய பிரதேச காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டிகள் கூடி, கூட்டணி முயற்சிக்கு முழு ஆதரவு தெரிவித்தன. தேசத்தையும், ஐனநாயக வாழ்வையும் காப்பாற்றுவதற்காக ஒரு பெரிய இயக்கத்தையே தேசமெங்கும் நடத்த வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் திருப்பதியில் நடந்த இக்கூட்டத்தில் உருவாகிற்று.

தேசத்தைக் காக்க ஐனநாயகக் கட்சிகளின் கூட்டணி தேவை என்று காமராஜ் கூறியவுடன் ராஜாஜி அதை முழு மனத்துடன் வரவேற்றார். சமீபத்தில் சென்னைில் நடைபெற்ற சுதந்திரக் கட்சிப் பொதுக் கூட்டத்தில் ராஜாஜி விடுத்த அறைகூவல் அனைவரின் ஆழ்ந்த கவனத்துக்கும் உரியது. நூல்களை

எதிர்த்தும்போது நேசநாடுகள் பேச்சு வார்த்தைகளில் பொழுதை வீணடிக்காமல், உடனடியாக ஒன்று சேர்ந்து காரியத்தில் இறங்கின; அய்யத்தமே இப்போது இந்தநாட்டில் சர்வாதிகாரம் செலுத்தி வரும் முழுமதி இந்திரா கோஷ்டியை எதிர்த்தும் விஷயமாக ஐனநாயகக் கட்சிகள் பேச்சு வார்த்தைகளில் காலத்தை விரயம் செய்யாமல், புத்த கால அவசர உணர்வுடன் உடனடியாக ஒன்று சேர்ந்து எதிர்ப்பைக் காட்ட வேண்டும் என்ற ராஜாஜி. அன்று மகாத்மா காந்தியின் தலைமையில் நாடு முழுவதும் ஒன்று பட்டு எழுச்சி பெற்றுப் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடியதுபோல், இன்று ஐனநாயகவாதிகள் அனைவரும் இந்திரா ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து வேண்டும் என அழைப்பு விடுத்தார் ராஜாஜி. இதே வேண்டு கோளைச் சுதந்திரக் கட்சி ஓராண்டுக்கு முன்னரே தேசத்துக்கு விடுத்தது. அதன் அவசியத்தை இப்பொழுது ஐனசங்கமும் பழைய காங்கிரசும் ஒப்புக் கொண்டு செயலாக்குவதற்கு முன்வந்திருப்பது போற்றத்தகுந்த நிகழ்வு. இந்தப் பணி வினாவாக, திறம்பட நடத்தேற்ற வேண்டும் என்பதில் ராஜாஜி வெகு நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறார். பேரம் பேசுவதற்கு இது தருணம் என்ற கருத்தில், கூட்டு முயற்சிக்கான ஏற்பாடுகளை உருவாக்கும்படி சுதந்திரக் கட்சி முழு மனதோடு அதிகாரம் அளித்திருக்கிறது. காலம் நடத்தாமல் பார்லிமென்ட்டில் சேர்ந்துழைப்பதற்கு மூன்று கட்சிகளும் இப்போது முன்வந்தாக வேண்டும்.

இந்த மூன்று கட்சிகளும் முக்கியமான பிரச்சனைகள் மீது பார்லிமென்ட்டில் ஒத்துழைப்பது முற்றிலும் சாத்தியம். இவை மூன்றும் சேர்ந்துழைத்தால் எதிர்ப்புக் கூட்டணி கணிசமான பலமுள்ளதாக விளங்கும். தேச நலனைப் பாதிக்கின்ற அடிப்படை விஷயங்களில்

வேறு சில கட்டிகளும் அவற்றைச் சேர்த்து கொள்ளக் கூடும். பார்க்கிமென்டிஸ் தொடங்கியிருந்து ஒத்தணுதரப்பு வேண்டியும் ஸ்ரிஷ் கணேசு, தேர்தல் காலக் கட்டணி யாகவும் வகுப்பெடு திறலும்.

தேசத்தை எதிர்போக்கி இருக்கின்ற பிரதானப் பிரச்சினைகள் இரண்டு. வளமிக்க வகுப்பிலிருந்து கம்யூனிஸ்ட் ஆதிக்கத்தைவும், வளம் செலவிலாகவும் அடக்கிச் செலுத்தத்தையும், அமைதியையும் நிலைநாட்டுவது முந்தையவை. பணி, இரண்டாவது பணி ஸ்ரிமதி இந்திரா காந்தி கம்யூனிஸ்ட் ஆதரவுடன் தேர்தற் றெய்ல் பாரக்கும் சர்வாங்கிகார ஆட்சிக்கான முயற்சிகளைத் தடுத்து எதிர்த்து பணி. இவை இரண்டும் அடிப்படையானவை. மற்ற எந்த வேறுபாட்டும் இந்தப் பணிகளுக்குக் குறுக்கே திற்கும்படி தேசப்பிரியுள்ள எந்தக் கட்சியும் அனுமதிக்காது. இவை இரண்டும்தான் பிர

தானப் பணிகள் என்பதைத் திருப்பதியில் கூடிய தேன் பிராந்திய பழைய காய்கிரன் தலைமைகள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டி யிருக்கின்றனர். பிரதம மந்திரி வகுப்பு வாத எதிர்மூலப் பிரசாரம் செய்யும் விதம் வகுப்பு வாதத்தை வளர்க்கத்தான் துணை புரிகிறது என்றும் அவர்கள் கட்டிக் காட்டி யிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட்கள் ஆதரவில் இந்திரா சர்க்கார் இயங்குவதால் இத்தேசம் கம்யூனிஸ்ட் சார்பு நாடாகி விடக் கூடிய அபாயம் உண்டாகியுள்ளது. கம்யூனிஸ்ட் ஆக்கிரமிப் பையும் இது வளக்கக்கூடியது. ஆகையால்தான் ராஜாஜி விடாது செய்து கொண்டிருக்கும் எச்சரிக்கைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து தேவிய ஜனநாயகக் கட்சிகளின் கட்டணியை நாட்டுப் பத்திரங்கள் தலைவர்கள் உருவாக்கி முற்பட்டுள்ளார்கள். அவர்களது சீர்திரு முயற்சிகள் சிறந்துமிகலோங்குக என்று வாழ்த்துகிறோம்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

"மதச் சார்பற்ற சமதர்மம்" என்று புதிதா சொற்றொடர் சமீப காலமாகப் புழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. இத்தியா அடைய வேண்டிய இயக்க இதரவை என்று வந்துள்ளது கிருஷ்ணர். "மதச் சார்பின்மை" என்ற சொல் தூடல் புதிதாகத் தலைதாக்கியுள்ள இந்தச் சொற்றொடர் குழப்பம் அடக்கியபதற்குத் தான் பல்வழிபடும். எந்தக் கட்சி ஆதிக்கம் செலுத்தினாலும், மத்தியிலும், மாநிலக் களிலும் பதவி வகிக்கின்ற சர்க்கார்கள், எல்லா மதத்தினரையும் நியாயமாகவும் தெரிமையாகவும் நடத்துவதற்குக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆனால் சமதர்மம் மதச்சார்பற்ற தாகவேண்டுமென்று என்று பொருள்படுதோ எதிர்பார்ப்பதோ அபத்தம். அது விவேகமற்றது.

தலவொழுக்கத்தையும், தன்மை-தன்மையையும் பாதுகாத்து வளப்படுத்துதல் இத்தியாவில் உள்ள பல்வேறு சமஸ்களில் பணி. கம்யூனிஸ்ட்களைத் தவிர தலம் பத்தியுள்ள எந்த இத்தியாவும் சமஸத்தை அழித்துவிட வேண்டும் என்று சொல்ல மாட்டான். அதை அழிக்கவும் முடியாது.

அரசாங்கம் எந்த ஒரு சமஸத்துடனும் இளைந்ததாக இருக்கக் கூடாது. ஆனால்

சமதர்மத்தின் பிரிவுகள் ஏதாவது ஒரு சமஸம் விதித்த வகையில் கடவுளை நினைத்து வணங்கத்தான் வேண்டும். இல்லாவிடில் குழப்பம் மயித்து விடும்; அங்கு ஒரு சரிவாதிக்கார ஆட்சி வந்துவிடும்.

★

அமெரிக்க ஆதரவின்மையால் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொண்டதற்கு ஆசிய நாடுகளால் முடிவாக என்று கிபிஸிப்பீல்ட்ஸ் அதிகாரச் செய்தி வகுப்பில் ஒரு திருபரி கேட்டார். கிபிஸிப்பீல்ட்ஸ் அறிபர் மரக்கொண்ட தந்த பதில் இதுதான்: "முடியாது. ஆசிய நாடுகள் தனிவாகவோ பன் நாடுகளோ சேர்த்தோ கம்யூனிஸ்ட் சினுயின் ராஜ்யம் வலிமைக்கு எஞ் கொடுக்கும் தகுதியுடன் இல்லை. ஆசியா அமைத்தையும் தன் அரசாங்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு பாதுகாக்க அமெரிக்க உதவி தேவையியவாறும்.....ஆசிய நாடுகள் ராஜ்யம் பத்தோபஸ்தை முன்விட்டுத் தமது வசதிகளை ஒன்று திரட்ட வேண்டியவதுதான். ஆனால் அத்தகைய பிராந்திய பாதுகாப்புத் திட்டம் போதுமானதாக இராது..."

திருக்கருகாஜர் திருப்பணி

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள திருக்கருகாஜர் புராணம் புழல் பெற்ற சேஷத்திரமாதும். அங்கு வேலிக் கொண்டுள்ள ஸ்ரீ கர்ப்பரகாமேஸ்வரையில் அங்கு கிரக சக்தி பிரசித்தி பெற்றது. கர்ப்பரகாம சமேத ஸ்ரீமணந்தாத கவாயி ஆலயத் தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ கௌதமிகைவரர் கோலினுக்குத் தற்போது திருப்பணி தொடங்கப் பட்டுள்ளது. நாட்டின் துரிப்பினும் பஞ்சாங்கம் தீங்கு ஸ்ரீ கௌதமிகைவரர் கைங்கரியம் முக்கியமாகக் கூறப்படுகிறது. மேற்படி திருப்பணிக்கு ஆதிக் அன்பர்கள் கிழக்காணும் முகவரிக்குப் பொருள் அனுப்பக் கொருகிறோம்: ஸ்ரீ டி. எம். கோபாலய்யர், மாவேலிச் சிற்றூர், ஸ்ரீ ஸ்ரீமணந்தாத கவாயி தேவஸ்தானம், திருக் கருகாஜர், பாபநாசம் தாலுகா, தஞ்சை மாவட்டம்.

என்ன சேதி?

மகிழ்ச்சி தரும் 'சங்கடம்'

ஈதந்திரக் கட்டியும் ஸ்தாபன காங்கிரசும் ஜனசங்கடம் கட்டினி அமைக்க உத்தேசித் திருப்பது சங்கடம் தருவதாகப் பிரதமர் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி கூறியுள்ளார். பிரதமருக்குச் 'சங்கடம்' உண்டாகியிருப்பதே தவ்வு அறிகுறி என்று ராஜாஜி கருதுகிறார். எதிர்ப்புக் கட்டணியின் சக்தியை இது குறிக்கிறது.

நகல்ஸ்பாரி வன்முறை யுறுப்பது கண்டு சங்கடப்படாது பிரதமருக்கு ஜனதாயகக் கட்டிகள் ஒன்று சேருவது சங்கடம் தருகிறது! நகல்ஸ்பாரி வன்முறைகள் வெறும் நிலச் சீர்திருத்தக் கொள்கையாகவே பிரதமருக்குத் தெரையுமென்று, விடங்காங்கிச் பிரதியாகவே இந்தியாவில் நகல்ஸ்பாரிகள் நாசனெனச் செய்கின்றனர் என்பவதையும் இந்த உளர்வுதாய் எதிர்ப்புக் கட்டணியை உருவாக்கியுள்ளது என்றும் பிரதமர் எப்போது உணருவாரோ?

அனுமதி கிடைக்குமா?

ஆந்திர மெட்ரிசுவெஷன் தேறிய மாணவர்களுக்குச் சென்னைக் கல்லூரிகளில் அனுமதி தர மறுத்ததால், ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் மேல் படிப்புக்கு வழியில்லாமல் அந்தரத்தில் பரிதாபமாகத் தொங்குகிறார்கள். தமிழகத்தில் உள்ளவர்கள் ஆந்திர மெட்ரிசுவெஷன் பரீட்சைக்குப் படித்து அங்கு போய் எழுதுவாரெனச் என்று கேட்கலாம். இதற்குக் காரணம், சென்னை சர்க்கலாசாலை 21 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களை மெட்ரிசுவெஷன் பரீட்சை எழுத அனுமதிக்கிறது. ஆந்திராவில் 18, 17 வயது மாணவர்கள் கூட எழுதலாம் என்று இருப்பதால் அங்கு சென்று எழுதுகின்றனர்.

தமிழக அரசு நடத்தும் என். எம். எம். டி. பரீட்சைக்குப் பதிவீற்று வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் - எதிரா காரணங்களினால் பள்ளிப் படிப்பைத் தொடர முடியாது இருப்பவர்கள் - தனியாகப் படித்துப் பரீட்சை எழுதலாம் என்று அனுமதிக்க தாய் எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் தோம். பள்ளிக்கூடங்களில் இட செலுக்கடி கணிசமாகக் குறைவும்.

பாட புத்தகக் குறைப்பு

பள்ளிக்கூடங்கள் திறந்து ஒரு மாதத்துக்கு மேலாகிய விட்டது. இன்னும் மாணவர்களுக்குப் புத்தகம் வந்து சேரவில்லை. ஆம், பாடப் புத்தகம் பிரகரிக்கும் வேலை வயச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டதன் விளைவு இது!

மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் ஒரு காரியமும் இல்லாமல் தின்றும் பள்ளிக்கூடம் போய் வருகிறார்கள். பாடப் புத்தகம் வெளியிடுவது பொறுப்புத் தவிராபிடம் இருந்தபோது இப்படி எப்போதாவது ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

இது தவிர சர்க்காரின் அங்கீகாரம் பெற்ற புத்தக விவாபாரிகள், தனியிடம் வரும் சொற்பப் பாடப்புத்தகப் பிரதிகளைக் கள்ள மார்க்கெட்டில் அதிக விலை வைத்து விற்கிறார்கள் என்று எங்கும் ஒரே புகாராக இருக்கிறது.

பதவி உயர்வு பெற்ற பாஸ்கர்

கிராமபோஷ் கம்பெனியின் இங்கிலாந்துத் தலைமை ஸ்தாபனமாவது "எமி இஸ்டர் நேஷனல் ஸர்வீஸஸ்" என்ற ஸ்தாபனத்தின் நிர்வாக டைரக்டராக திரு பாஸ்கர் மேனன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். வண்டல்மா நகரில் உள்ளதும், முழுக்க முழுக்க ஆங்கிலேயர்களாலேயே நடத்தப்படுவதுமான இக் கம்பெனியின் நிர்வாக டைரக்டராக ஓர் இந்தியர் நியமிக்கப் பட்டிருப்பது இதனை முதய் தடவைவாரும். இது திரு பாஸ்கர் மேனனின் தொழில் நிறுவனத்துச் சான்றுதான். ஆறு வருஷங்கள் கிராமபோஷ் கம்பெனியில் மாணேஜர் டைரக்டராக இருந்து அக்கம்பெனியில் இந்திய மக்களின் மூலதனத்தை உயர் முறையுடன் செலவழிப்பதைச் செய்து "இந்திய கிராமபோஷ் கம்பெனி ஸ்டீபெட்" என்ற அதை உயர்த்தி, அதன் தலைவராகப் பதவி வகித்துவருகிறார் திரு பாஸ்கர் மேனன். ஏற்றுமதிமூலம் நாட்டுக்குச் செல்வம் திரட்ட வேண்டும் என்று ஆர்வத்தில் வெகு கறுமையுடன் இளைத்திருக்கிறார் ஏற்றுமதி செய்து வருகிறார். திரு பாஸ்கர் மேனன் வண்டல்மா நகரில் தமது அலுவலகத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்தியக் கம்பெனியின் தலைமையப் பதவியையும் தொடர்ந்து வசிப்பார். முப்பத்தாறு வயதே ஆன இந்த இளைஞர் உயர் பதவியில் மேலும் வெற்றிகளைக் காண வாழ்த்துகிறோம்.

மேண்டாத விருத்தாவி

தென்னிந்தியாவில் கம்யூனிஸ்ட் புரட்சி அரசின் வெளியிவகார மந்திரி மோடம் பொன்னுக்கு இந்தியாவில் தரப்பட்ட வரவேற்பு எதித்திரமானது. விளம்பரவது, தனிப்பட்டமூலமாகவும் வெளியிவகார மந்திரி ஸ்ரீ சுவரண் சிங்மிய் "விருத்தாவி" என்று நேதகப்பட்டாலும், ஸ்ரீமதி இந்திராவின் கம்யூனிஸ்ட் சாட்சிகள் அறிந்த அனைவரும் இதன் உட்பொருளை நன்றி உணருவர்.

திரு பாஸ்கர் மேனன்

வேறு சில கட்சிகளும் அவற்றுடன் சேர்ந்து கொள்ளக் கூடும். பார்லிமென்டில் தொடங்குகின்ற எந்தவாழ்வு வேண்டியும் விரிவு கண்டு, தேர்தல் காலக் கட்டணி யாகவும் உருப்பெற இயலும்.

தேசத்தை எதிர்நோக்கி இருக்கின்ற பிரதானப் பிரச்சினைகள் இரண்டு. வளர்த்து வருகின்ற கம்யூனிஸ்ட் ஆதிக்கத்தையும், வன் செயல்களையும் அடக்கிச் சட்டத்தையும், அமைதியையும் தீவிரப்படுத்து முதவணையான பணி. இரண்டாவது பணி மூலம் இந்திரா காந்தி கம்யூனிஸ்ட் ஆதரவுடன் தோற்றுவிக்கப் பார்க்கும் சர்வாதிகார ஆட்சிக்கான முயற்சிகளைத் தடுத்த எதிர்த்துப் பணி. இவை இரண்டும் அடிப்படைகளாகும். மற்ற எந்த வேறுபாடும் இந்தப் பணிகளுக்குக் குறுக்கே நிற்கும்படி தேசபக்தியுள்ள எந்தக் கட்சியும் அனுமதிக்காது. இவை இரண்டும்தான் பிரதானப் பணிகள் என்பதைத் திருப்பதியில் கூடிய தேன் பிராந்திய பழைய காங்கிரஸ் தலைமையினர் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டி விடுக்கின்றனர். பிரதம மந்திரி வருப்புலாத் திரிப்பூப் பிரதாரம் செய்யும் விதம் வகுப்பு வாதத்தை வளர்க்கத்தான் தனியார் புகிறதும் என்றும் அவர்கள் கட்டிக் காட்டி விடுகிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் ஆதரவில் இந்திரா காங்கிரஸ் இயக்குவதாக இத்தேசம் கம்யூனிஸ்ட் காங்கிரஸ் தாடாவிடக் கூடிய அளவும் உண்டாகியுள்ளது. கம்யூனிஸ்ட் ஆக்கிரமிப்பையும் இதுணக்கக்கூடியது. ஆளகாலத்தான் சாணாதி விடாது செய்யக் கொள்கையுக்கும் எச்சரிக்கைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து தேசிய ஜனநாயகக் கட்சிகளில் கட்டணியை நாட்டுப் பற்றுள்ள தலைவர்கள் வருவாக்க முற்பட்டுள்ளார்கள். அவர்களது சீரிய முயற்சிகள் சிறத்துமிக் கொடுக்க என்ற வாழ்த்துமிகும்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

“மதச் சார்பற்ற சமதாயம்” என்ற புதிய சொற்றொடர் சமீப காலமாகப் புழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. இந்தியா அண்டிய வேண்டிய இவ்வுரு இதுவே என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். “மதச் சார்பின்மை” என்ற சொல்லுடன் புதிதாகத் தலைதுக்கியுள்ள இந்தச் சொற்றொடர் குழப்பம் அதிகரிப்பதற்குத் தான் பயன்படும். எத்தக் கட்சி ஆதிக்கம் செலுத்தினாலும், மத்தியிலும், மாநிலங்களிலும் பதவி வகிக்கின்ற சர்க்கார்கள், எல்லா மதத்தினரையும் தியாயமாகவும் தேர்மையாகவும் நடத்துவதற்குக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆனால் சமதாயம் மதச்சார்பற்ற தாலேவண்டும் என்று சொல்லுகிற சாதிப் பார்க்கிறோ அபத்தம். அது விவேகமற்றது.

நல்லொழுக்கத்தையும், நன்னடத்தையையும் பாதுகாத்து வளர்ப்பதுதான் இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு சமயங்களின் பணி. கம்யூனிஸ்டுகளைத் தவிர நல்ல புத்தியுள்ள எந்த இந்தியனும் சமயத்தை அறித்துவிட வேண்டும் என்று சொல்ல மாட்டான். அதை அழிக்கவும் முடியாது.

அரசாங்கம் எந்த ஒரு சமயத்துடனும் இணைத்ததாக இருக்கக் கூடாது. ஆனால்

சமதாயத்தின் பிரிவுகள் ஏதாவது ஒரு சமயம் விதிக்கிற வகையில் கடவுள் நினைத்து வளர்ப்பதற்குத் வேண்டும். இல்லாவிடில் குழப்பம் மனத்து விடும்; அவ்வது ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சி வத்தனமும்.

★

அமெரிக்க ஆதரவில்லாமல் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு ஆசிய நாடுகளால் முடியுமா என்று ஃபிரிப்பின்ஸ் அதிபரைச் சொன்ன வருடம் ஒரு நிரூபி கேட்டார். ஃபிரிப்பின்ஸ் அதிபர் மார்க்சோல் தந்த பதில் இதுதான்: “முடியாது. ஆசிய நாடுகள் தனியாகவோ பல நாடுகள் சேர்ந்தோ கம்யூனிஸ்ட் சேனாவின் ராணுவ வலிமைக்கு எடு கொடுக்கும் தகுதியுடன் இல்லை. ஆசியா அனைத்தையும் தன் அரசவீரப்பில் வைத்துக் கொண்டு பாதுகாக்க அமெரிக்க உதவி தேவையெய்யாகும்.....ஆசிய நாடுகள் ராணுவ பத்தோபத்தை முன்னிட்டுத் தமது வசதிகளை நன்றி திரட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் அத்தகைய பிராந்திய பாதுகாப்புத் திட்டம் போதுமானதான இராது...”

திருக்கருகாபூர் திருப்பணி

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள திருக்கருகாபூர் புராதனப் புகழ் பெற்ற கோத்திரவாகும். அங்கு கோயில் கொண்டுள்ள ஸ்ரீ கல்பாருகாமரீசுவரரின் அங்கிரக சாந்தி பிரசித்தி பெற்றது. கல்பாருகாமரீசுவரர் மூலமேவனாத கவாயி ஆலயத் ததச் சேர்ந்த ஸ்ரீ கௌதமேசுவரர் கோவிலுக்குத் தற்போது திருப்பணி தொடங்கப் பட்டுள்ளது. தாட்டில் துர்ப்பீசரம் பஞ்சாலம் தீக்க ஸ்ரீ கௌதமேசுவரர் கைங்கரியம் முக்கியமாகக் கூறப்படுகிறது. மேற்படி திருப்பணிக்கு ஆய்விட அன்பர்கள் கிழக்காணும் முகவரிக்குப் போகுள் அனுப்பக் கோருகிறோம்; ஸ்ரீ டி. எஸ். கோபாலய்யர், மாணேஜிங் டிரான்டி. ஸ்ரீ மூலமேவனாத கவாயி தேவன்தாணம், திருக்கருகாபூர், பாபநாசம் தாலுகா, தஞ்சை மாவட்டம்.

சென் பார்ந்த நெயர்களுக்கு

‘கேர’ குலாஷ்டமிக்கும் குலாம் காத

குக்கும் என்ன சம்பந்தம்? என்று கேட்பது கூடப் பொருத்தமாக இருக்கலாம். ஆனால் ‘மாணவர்களுக்கும் மஞ்சாக்குடி கிராமத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்?’ என்று இனி யாரும் கேட்க முடியாது. பீலில் சர்வா திகாரத்தில் பகா கரப் பரி புலிபுரக் கிராமத்திலும் இன்று இரை தேடுகிறது. இந்த அகரப் பரியின் அளவையும் பாய்கரத்தையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது ‘போராட்டங்கள்’ என்ற நாவல். இன்று பாரத நாட்டை எதிர்த்தோர் கிள்க்கும் பிரச்சினைகளும் மிக முக்கியமான ஒன்றாக அமைப்போது திரு ர. க. நம்பெருமாள் தாம் நாவல் எழுதுகிறோம் என்பதையும் மறந்து விடவில்லை. லாசல்களில் இருப்பு இதயம் படைத்தவர்களின் கூடக் காதம்போல் னர்த்து விடக்கூடிய கதாபாத்திரங்களாகக் கொண்டது ‘போராட்டங்கள்’. மென்மையான மலர் படைத்தவர்களிடம் பற்றிக் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

‘போராட்டங்கள்’ என்ற இந்த நாவலுக்கு தலை கல்லில் வேறு பல புதிய அம்சங்களும்

இந்த இதழிலிருந்து ஆரம்பமாகின்றன. கோமதி கவாயிதன் - ராஜா ஆலியோரின் கூட்டு முயற்சியில் உருவாகியுள்ள **தெம்பரகடியும்** என்ற நவக்கலைச் சித்திரத் தொடர்கதை உலகப்புகழ் தொடங்கி விருக்கிறது. மறந்து எழுந்தாவர் ஸோவியத் துரை கதைகள் என்ற தலைப்பில் கதை வான்கள் பல்வழிதருக் குட்டிக் கதைகள் மூலமாக ஆரவிய விளக்கம் தருகிறது. இவ்வும் **மன்னின் மாண்பு**. இவருக்கு இதுவும் தெரியும் போன்ற ஆங்கிகள் கவாரசியலான நவவிருத்துக்கு உறுதுணையாக அமையும்.

தமிழகத்தில் முதல் தர எழுத்தாளர்கள் நாவல்கள், பாரத நாட்டின் தலைவிரந்த எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள், உலகத் தலைமையம் ராஜாஜியின் உய்வதக் கருத்துக்கள் ஆகியவற்றைத் தாங்கி வெளிவரும் கன்னியா மிக்க உங்கள் கல்வி பத்திரிகை பெருமீதத்தொடு தவறு பாயுள்ள வாழ்க்கை விள முப்பதாம் ஆண்டில் அடிபெடுத்து வைக்கிறது. நேயர்களின் நல்வாழ்த்துக்களைக் கொடுகிறேன்.

காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி துக்குரு ஸ்ரீ கங்கராசாரிய கவாரசியலின் பாத கமலங்கள் நினைந்து முப்பதாம் ஆண்டின் முதல் கல்வி இதழை விநாயகப் பெருமானின் திருவாய்களில் சமர்ப்பித்து வணங்குகிறேன்.

ச ராசிராஜ்

நாகபுரி, போபால், கைததராபாத் நகரங்களில், பாரதிய வித்யா பயனின் அந்தந்த பிராந்திய கேந்திரங்களின் உதவி நிதிக்காக

உதவி கணநிதி

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மியின்

உதவிக் கச்சேரிகள்

★

ஸ்ரீ வி. வி. சுப்பிரமணியம்

... உயலின்

ஸ்ரீ டி. கே. முத்தி

... மிகுதங்கள்

ஸ்ரீ வி. நாகராஜன்

... கஞ்சிர

ஸ்ரீ டி. எச். விசுவநாதம்

... கடம்

★

நாகபுரி : (தன்வதே ரய் மந்திர)

2-8-1970 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு

போபால் : 5-8-1970 புதன் கிழமை மாலை 7 மணிக்கு

கைததராபாத் : (ரவீந்திர ஸ்தன்)

8-8-1970 சனிக்கிழமை மாலை 7 மணிக்கு

கொண்ட ஜூன் மாதம் 19ம் தேதி திரு காமராஜர் விருந்தினர் விழாவில் கலந்து கொண்டதில் தங்கியிருந்து வந்திருந்த ஆஸிரிய இருபாளர், கங்கி ஆசிரியர் ஸ்ரீ சதாசிவம் அவர்களின் இயல்புநிலை தங்கியிருந்தார். அவர் காமராஜர், ஸ்ரீ சதாசிவம் ஒரு விருந்தாளித்தான். அவர் விருந்தினர்களுக்குத் தலைவர் திரு காமராஜர், திரு எம். ஆர். மலாணி, திரு சந்திரன் ரெட்டி ஆகியவரும் வந்தனர் பல பேரங்கீதங்களும் வந்திருந்தனர்.

A மறு நாள் ஜூன் 20ம் தேதி 'கங்கி' அறியலா வதிலும் வந்திருந்த கங்கியின் தேசிய நினைவுக் குழுவை நடத்துவது- ராஜாஜிவன் ஸ்ரீ சதாசிவம் அவர்களுடன் வந்தார்.

நினைவுக் குழு அறியலா வதில் ராஜாஜிவன் V மொடமொட ஆவதிலும் கொண்டுவந்தார்.

வெறலிகாப்ப்டர்கள்

முன்கதைச் சுருக்கம்

“இவ்வொத்தூர் மாநிர் நீங்க இருக்கீங்கா? எனக்கும் பிடிச்சது ஒண்ணும் உங்களுக்குப் பிடிக்காது. எப்போதும் வேளாச் சாரியார் மாநிர் ஒரு புத்தகத்தைக் கவர்க்கேறி எட்டார்த்துவிட்டுங்கி எங்கெங்காவது கூட்டிக்கேடும் போகலாம்னு, பாலித் துக்கும் போது கூடு மாநிர் வரீர் உ, ஒர் சந்தாகம், மொண்டிடிமெல் போரேயோரினு கத்தோவும்... ஸந்தோமா! ஸந்தோமா!” — இப்படி உதும் திவத்ததை அமிர்தம் நாடகம் கொட்டிவருது அளமுத்துச் செல்வோர்.

நா.கத்திர் துடிக்கும் பாறு அமிர்தத்தின் இளம் பிராந்தத்துக் காதலி தீவகாவயர் போலிய இருந்த அளமுத்துர் மரபுப் பிள்ளைகளைக் கிணறுகிறார். அமிர்தம் நிதயானின் நினைவிப் புழந்தி விடுகிறார். திவகாவ நா.கத்திற் றுழிவி போகிறார்.

நா.கம் முடிந்து திவகாவ அமிர்தாற் காதலுக்கு வந்த பொருளம், ‘திவோ’ர் குழுவின் உதவித் திவகா வந்து, துடிக்க பாறுவை அவர் கிட்டிடுக்கொண்டி கீட ருடிமரர் என்று வேட்கிறார். மொண்டி மீள் அளமுதி பொருளின் அமிர்தம் ஒட்டிக்கொண்டது அளமுத்துத் தாய் கம்படுகிறது. மொண்டிக்குக்கு வழி தெரியும் பாறுகாவ மந்திரி வேட்கி கொண்டே வருகிறார் அமிர்தம்.

அவர் மேசிலிருந்து பாறுவின் அம்மாவும் துடிக்க ஏன்வருது அவள் ஏறிவருகிற அறிவார் என்று தெரிய வருகிறது. தன்னிடம் இச் செத்தினர் அமிர்தம் ஒளித்து நாபத்ததாகக் குற்றம் சாட்டுகிறார் திவகம்.

மற்றொரு நாள் அமிர்தம் சலித்திர் மலையில் நடக்கும் சித்திரி பொருட்காட்சிக்குத் தனியாகப் போகிற இருப்புவொழுது பாறுமேலே வரு கிறார். பாறுவின் தடவடிக்கையினாலி நித்தர் ஈந்தாட்டினில் நடந்து கொண்டே வித்ததை திவகத்தும் பார்க்கு பகிழார் அமிர்தம். அவரது குறிப்ப வரலாற்றைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள முயல்கிறார். “இப்போ என்ன செய்திருக்கிறது வேட்காவ மறகாவே கேட்குகோன் புருக்கிறேனோ” என்று குற்றம் சாட்டுகிறார் துடிக்க பாறு.

அவர் தன் உத்தரவாகக் கதைபற்றிப் போ கீருமாவில்கி என்வரு அளமுத்துர் புவியைப் போகலின்.

5

இந்திரா பார்த்தசாரதி

“ஐ... ஆம் ஸாரி... உன் குடும்ப விஷயங்களைப் பற்றி நான் அதாவசியமாகக் கேட்டுக் கிட்டிடுக்குக்கேன்” என்றான் அமிர்தம்.

“தட்... எல் ஆல்ரைட்... இப்போ என் அம்மா டான்ஸ் ஸ்கூல் நடத்தறா. நான் ரேடியோஸிலே வேலையாடிகுக் கேன்... பிஸிஸ்கு வந்து ஒரு வருஷமாவிருது” என்றான் பாறு.

“வந்த உடனேயே உனக்கு அல்வாட் மெண்ட் ரிஸ்ட்சிஸ்குச்சே, ரொம்ப அதிர்ஷ்டக்காரி!”

பாறு சிரித்தான்.

“எதுக்குச் சிரிக்கிறே?”

“ஒரு சராசரி அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர் மாநிர் நீங்க பேசறது கூச் சர்யமா யிருக்கு...”

அமிர்தத்துக்கு வெட்கமாகப் போய் விட்டது. பஸ்ஸிரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் இப்படிப் பேசி யிருக்க மாட்

டான். அவன் சாப் பீட்டுக் கொண்டிருந்த மெண்டில் “இவ்விதிர்மெண்ட்”, “கன்ஸர்மெஷன்”, “பிரமோஷன்ஸ்” என்று சாப்பிடும் போது பேசிக்கொண்டிருப்பவர்களைப் பார்த்தால் அவனுக்கு எரிச்சலாக வரும்... “லாழிக்கைய அரசாங்க விஷயங்களுக்காக அரிப் பணித்த அந்தச் சந்தோஷிகள்” என்று அவன் நினைப்பதுண்டு. பாறு சொன்னது அவன் மறத்தில் அறைந்தது போல் இருந்தது.

“எனக்கு வயலாவிண்டிருக்கு!” என்றான் அமிர்தம்.

“என்னது?”

“வயலாவிட்டிருக்கு. அதான் ‘அல்வாட்மெண்ட்’, ‘ரிஸ்டயர்மெண்ட்’

கீழே இறங்கி விட்டன

மாதிரி விஷயங்களைப் பத்தி யெல்லாம்
பேசத் தோணுது... ஒரு பாதுகாப்பு
வெணுமில்லையா?..."

தங்கீசுத் தானே வருத்திக் கொள்ள
சென்றுமென்பதற்காக அவன் இப்
படிப் பேசினான். பாணு பேசாமல்
இருந்தான். 'வயசாகிட்டிருக்கு' என்
பதை அவன் மறுக்கக் கூடுமென்று
அவன் எதிர்பார்த்தான். அவன்
அவ்மதி அவனுக்கு ஏமாற்றத்தைத்
தந்தது.

"உங்கப்பா அப்புறம் மெட்ராஸ்
வந்துட்டாரா?" என்று நீங்க கேட்ட
கேள்விக்கு நான் பதில் சொல்லல்லே...
அதுக்கு ஏன்னு நீங்க கேட்கவுமில்லை"
என்றான் பாணு.

"நான் கேட்பேன்னு எதிர்பார்த்
தியா?"

"இன் கீபாக்ட், இல்லை... ஆனா
இப்போ அதுக்குப் பதில் சொல்ல
லாம்னு எனக்குத் தோணுது" என்று
சொல்லி விட்டு அவன் நிறுத்தினான்.

அமிர்தம் பேசாமலிருந்தான்.

பாணு சொன்னான்: "எங்கப்பாவுக்
கும், அம்மாவுக்கும் ஒத்துக்கவே....
எங்கம்மா கல்யாணம் ஆன அப்புறமும்
தடனம் ஆடறது எங்கப்பாவுக்குப் பிடிக்
கலை. என்னை அழைச்சிண்டு எங்
கம்மா மெட்ராஸ் வந்துட்டா..."

லட்சுமிபாய் நகர் வந்துவிட்டது.
அமிர்தம் காரை ஓரமாக நிறுத்தினான்.

"உங்ககோச் சந்தித்த இரண்டாம்
நாளே நான் இப்படிப் பேசறது உங்
களுக்கு ஆச்சரியமா இல்லே?"

"இன் ஸ்பாக்ட், இல்லை..."

பாஸு புன்னகை செய்தான்.

"நான் ஒரு கேள்வி கேட்கலாமா?"

வள்ளுன் அமிர்தம்.

"தாராளமா..."

"உன் அநுதாபம் வாருக்கு. அம்மாவுக்கா, அல்லது அப்பாவுக்கா?"

"அப்பாவுக்கு ... எனக்கு அம்மாவைக் கண்டால் அதிலே பிடிக்காது...! வெறுக்கிறேன்!" இதைச் சொல்லிவிட்டு அவள் 'விண்டம்விரன்' வழியே வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். கண்களில் நியற்கைவாக இருந்த குறுகுறுப்பு நுழப்பாது காணவில்லை. தாடை இறுகியது. 'அம்மாவை வெறுக்கின்றேன்' என்று அவள் சொன்னது பொய்யியல் என்று தெரிந்தது.

"உங்கப்பா இப்போ எங்கே இருக்காரு?"

"திருவாரூரிலே தான் இருந்தார், கடைமெட்டும். அவர் போய் ஹத்தாறு வருஷமாமிறது..."

"நீ அவரைக் கடைவியாக எப்போ பார்த்தே?"

"அம்மாவோட மெட்ராஸ் வந்தப்பிறம் நான் பார்க்கவே இல்லை. கடைவியா பார்த்தபோது எனக்கு ஆறு வயசு!"

"மஸ்லிக்கனும்.... ஆறு வயசிலே உங்ககு

உங்கப்பாவைப் பத்தி அதிகமாகத் தெரிஞ்சுக்கிட்டிருக்க முடியாது. அப்படிக்குக்கிறப்போ உன் அநுதாபம் உங்கப்பாவுக்குன்னு எப்படி உன்னாலே சொல்வ முடியும்? உங்கம்மாவை உங்கப்பா எப்படி நடத்தினான்னு உனக்குன்ன தெரியும்?"

"எங்கம்மாவோட இத்தனை வருஷமாப் பழகி வந்த எனக்கு எங்கம்மா எங்கப்பாவை எப்படி நடத்தியிருப்பான்னு சொல்வ முடியும், இல்லியா?"

"நீ ரொம்பப் புத்திசாலிதான்!" என்றான் அமிர்தம்.

"போதும் பாராட்டெல்லாம் எனக்கு வேண்டாம். இதை நான் என் புத்திசாலித்தனத்தைக் காட்டறதுக்காகச் சொல்லக்கிவே... எங்கம்மாவை விட்டு வந்துடனுங்கிறதுதான் என்

ஆசை.... என்ன செய்வறதுன்னு புரியலே!"

அமிர்தம் திடுக்கிட்டான். இதை அவள் மிகவும் நிதானமாகச் சொன்னாள். பல வருஷங்களாக யோசித்து இம்முடிவுக்கு வந்தவள் போல், அவள் குரலை ஓர் உறுதி தெரிந்தது.

“ஒரு பந்தத்தை உதறி எறிவதென்பது போலுங்கூறு காதாரண விஷயமா?” என்று அவன் கேட்டான்.

“எங்கும்மாவுக்கு இருந்த துணிச்சல் எனக்குக் கூடாதா?”

“இரண்டாம் நாளே நிறையப் பேசி விட்டோமென்று நினைக்கிறேன்...” என்றான் அமிர்தம்.

“உங்களுக்கு நேரமாகிறது. அப்படித் தானே?” என்று சொல்லிக் கொண்டே காரைக் கதவைத் திறந்தான் பாணு.

“இல்லை.... அதுக்குச் சொல்லவே தான். பல விஷயங்களைப் பற்றி வெளிப்படையாவே நீ பேசிட்டுன்னு சொல்ல வந்தேன்.”

பாணு காணர விட்டு இறங்கினான். “கிட்டிக்கு வரீங்கனா?”

அமிர்தம் தயங்கினான்.

“எங்கும்மாலைப் பற்றி நான் சொன்னதை வைக்கண்டு நீங்க தயங்க வேண்டாம். பரவாயில்லை, வாங்கோ... என் ‘பெயிண்டிங்ஸ்’வைப் பார்க்க வேண்டாமா?”

“அடடா! அதை மறந்தே போயிட்டேனே!” என்று சொல்லியவாறு காணர விட்டு இறங்கினான் அமிர்தம்.

“அன்னிக்கு நீங்க என்னைக் கொண்டு விட்டதை உங்க மனைவி கிரும்பவே இல்லியா?”

“உண்மையைச் சொல்லப் போனா, ஆமாம் என்றிருந்தான் பதில்.”

“நான் அப்படித்தான் நினைச்சேன்... ‘ஐபி டி வெ’ உங்களுக்கு எங்கையு குழந்தைகள்?”

அமிர்தம் புன்னகையுடன் பதில் சொன்னான். “ஏன் ‘ஐபி டி வெ’? நேராகவே நீ கேட்கலாம். எனக்குக் குழந்தைகள் கிடையாது... மறுபடியும் ‘நான் அப்படித்தான் நினைச்சேன்’ என்று சொல்லுவாதே. அது கொடுமை!”

விட்டை அடைந்ததும், ‘பெயிண்டிங்ஸ்’ அருகிலுள்ள பாணு, கதவைத் திறந்த பாணுவின் தாய், அமிர்தத்தைப் பார்த்து விட்டுச் சற்றுக் குறம்பினான்.

“உள்ளே வாங்கோ” என்றுள் பாணு.

உள்ளே வந்ததும் பாணு அமிர்தத்தை அவன் அம்மாவுக்கு அறிமுகப் படுத்தி வைத்தாள். ‘தேவதீப மினிஸ்டிரியில் டேபிடி சேகரட்டி’ என்று தன்னை அவள் அறிமுகப்படுத்தியபோது அமிர்தம் கொஞ்சம் சிவப்படைந்தான். தன்னைப் பற்றிப் பாணு விசாரித்து அறித்திருக்கிறான் என்று உணர்ந்தான்.

பாணுவின் தாயார் ஒரு காலத்தில் அழகாக இருந்திருக்க வேண்டுமென்ற அவன் மூகம் காட்டியது.

“இதோ வந்துவிட்டேன்” என்று கூறிவிட்டு, பாணு உள்ளே போனான்.

“இப்படி உட்காருங்கோ” என்று ஒரு நாற்காலியைச் சுட்டிக் காட்டினான் பாணுவின் அம்மா.

அவன், எதிர்த்தாற்போல் போடப் பட்டிருந்த ஒரு ‘மோடா’லில் உட்கார்ந்தான். விட்டில் இருக்கும்போது கூட அவன் சற்று மிகைப்பட்ட ‘மேக்-அப்’ புடன் இருந்தது அமிர்தத்துக்குச் சிறிது ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. மிகவும் சக்தி வாய்ந்த கண்கள். நாட்டியத்தின் திறந்த அணுபவம் மூக பாவனையில் தெரிந்தது. ஆனா எடுத்த எடுப்பிலேயே வசிக்கக்கூடிய புன்னகை. இளமையில் இவன் எப்படி இருந்திருப்பான்!... ஒரு குறுகிய இடமாகிய நிருவாகரூம்! அடைத்து விட! என்று இப்போடப்பட்ட அழகியிடத்தில் கொள்ளுல், அவன் எப்படி இருப்பான்? அதுவும் ஒரு பள்ளி ஆசிரியருடன்!... புதிய இடங்களை ஜெபிக்க அவன் பட்டினப் பிரவேசம் செய்திருக்கிறான்!

பாணுவுக்கும் அவன் தாயாருக்கும் இடையே கழகமான உறவு இல்லை என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. பாணு தன்னைத் தந்தையின் மகளாகப் பாவித்துக் கொண்டிருக்கலாம். கண்ணெதிரே காணும் தாயாரை வெறுக்கும் எந்த மனமும், காணாத தந்தையை இலட்சியப் படுத்தி ஒரு ‘பாதா’ இமேஜ்’லில் பாதுகாப்பை நாடுவதுதான் இயற்கை.

பாணு காப்பியைக் கொண்டுவந்தான்.

“ஓ... தாங்க்யூ... பெயிண்டிங்ஸ்?” என்று கேட்டான் அமிர்தம்.

“பாராட்டைப் பெற வருசம் வேண்டாமா? அதுக்குத்தான் காப்பி!”

அமிர்தம் காப்பியைப் பருகினான்.

“எத்தனை மோசமான படமாக இருந்தாலும் இந்தக் காப்பியைக் குடிச் சிட்டுப் படம் நல்லா இல்வேண்டு சொன்னா அது பாவம்...” என்றான்.

“ஓ!... இப்போ காப்பியைப் பற்றி நீங்க சொல்றது நிஜமா, பொய்யா?” என்று கேட்டுக் கொண்டே உள்ளே போனான் பாணு.

“நல்ல பொடி இல்லை.... எப்படி தன்னு விடுக்க முடியும்?” என்றான் பாணுவின் அம்மா.

“இல்லை, காப்பி நிஜமாகவே முதல் தரம்!”

இவ்வாறு கூறிக் கொண்டே மேஜையின் மீதுருந்த ஒரு தீண்டி மலகார எடுத்துப் புரட்டினான். அதில் பாணுவின் அம்மா படம் வந்திருந்தது. பெயர் ஜானகி ராமச்சந்திரன், கரோல்பாக்கில் ஒரு நாட்டிய நாடகம் நடத்தவோது வெளியிடப்பட்ட ‘மணி’ அது.

“பாணுவுக்கு உங்களை எப்படித் தெரியும்?” என்று கேட்டான் ஜானகி.

“அன்னிக்கு நாடகத்துக்குப் போய் ருந்தேன். நான் பாலுவைக் காரில் கொண்டு வந்து விட்டேன்... பாலு சொல்லலியா?”

“இல்லை... நீங்க இருக்கிற இடம்?”

“கித்வாய் நகர்.”

“பக்கத்தான். குடும்பத்தோட இருக்கேனா?”

“ஆமாம்... நானும் என் மனைவியும் தான். குழந்தை குட்டி கிடைமாதா.”

“இப்போத்தான் கல்யாணமாச்சா?”

“அமீர்தம் சிரித்தான். “என்னைப் பார்த்தா இப்பத்தான் கல்யாணம் ஆனவன் மாதிரியா தோணுது? கல்யாணமாகி ஒரு மாமாவங்கம் ஆவது.”

“அப்படியா?” ஜானகி தன் குரலில் தோற்றுவதில் வியப்பு போலித்தனமரணது என்று அமீர்தத்துக்குப் புரிந்தது.

அப்பொழுது பாலு தான் திட்டிய ஒலியங்களைக் கொண்டு வந்தான்.

“ஓ... உன் படங்களா?” ஜானகியின் குரலில் பாதிப் பெருமை, பாதி ஏளனம்! படங்களில் சில சராசரித் தரத்துக்குச் சற்று அதிகமாகவே இருந்தன.

“யு ஹாவ் தி ஃப்ளார்” என்றான் அமீர்தம்.

“ரீயலி? தாங்க்யூ” என்றான் பாலு.

“காப்பி லஞ்சமில்லே, காப்பியும் சரி இந்தப் படங்களைப் பார்க்கக் கொடுத்து வைத்த அநுபவமும் சரி, இரண்டுமே லஞ்சம்...”

“எதுக்காக லஞ்சம்?” என்றான் பாலு.

“தெரியல்லே.” அவன் தோள்களைக் குலுக்கிக் கொண்டே எழுந்திருந்தான்.

“என்ன, புறப்பட்டுட்டேனா?”

என்று கேட்டான் ஜானகி.

“ஆமாம். நேரமாகிறது.”

“அவங்களுக்கும் அழைச்சுண்டு ஒரு நாள் வாருங்கோன்” என்றான் ஜானகி.

“வரேன்.”

பாலு அவனுடன் கார் வரையில் வந்தான்.

“அப்பறம் எப்போப் பார்க்கலாம்?”

என்றான் அமீர்தம்.

அவன் பதில் சொல்லவில்லை.

“நானைக்கு ஞாயிற்றுக் கிழமை தானே, சாயந்திரம் பார்க்கலாமா?”

அவன் அதற்கும் பதில் சொல்லவில்லை.

“மன்னிக்கக்கோ. உங்களுக்கு இஷ்ட மில்லேன்னு...” அவன் இடைமறித் தான்: “உங்க வீட்டுப் ஃபோன் நம்பர் என்ன? நான் ஃபோன் பண்ணறேன்...”

அவன் சொன்னான். அவன் அதை இரண்டு தடவை சொல்லிப் பார்த்துக் கொண்டான்.

“டாடா... ஹை, ஹை...”

அவன் கார் லட்கமி பாய் நகரின் கோடிவைய அடையும் வரையில் அவன் அங்கேயே நின்று கொண்டிருந்தான்.

அமீர்தத்துக்குத் திடீரென்று பன் னிரண்டு வருஷங்களை உதறித் தள்ளி விட்ட சந்தோஷம். ஆனால் தான் திரும்ப அடைந்து விட்டதாக நினைக் கும் அந்த மன நிலைக்குத் தனது பெளதி கம் சடு கொடுக்குமா? இது ஒரு புரி சோதனை... மாறுதலில்லாமல் போய்க்

மருத ஈரத்தாத லதன் வீடுகூட மாகக் கொண்ட பாடல் பெற்ற லதனம் திருவிடைசூதுக் கால்களா பாண்டியனின் கோழி மீதம் ஹத்தினை நீக்கி வெருமை பெற்ற கேத்திரம். மதனார்துமம் எர்புறு புழம்பெற்ற இல்லாளயத்துக்கும் பல லட்ச ரூபாய் செலவில் மகா கும்பாறிகேகம் வெரு விவரிச யாக ஹிஸ் 15-த் தேதி நடைபெற் றது. தருமாரம், திருவாய்நேரம், மதுரை ஆதேவத்திரகர் இக் கும்பாறிகேக ரா ல ப வ த் தி ல் கண்டுகொண்டனர்.

கொண்டிருந்த வாழ்க்கைக்குத் தேவை யான மாறுதல்.

பாஸு, நிதியா மாநிலி இருக்கிறாள். அவளது இதயம் தன்னுடைய உய் மலம் கற்பித்துக் கொண்ட ஒன்று?

அவள் விட்டுக்குச் சென்றபோது திட கம் விளக்கக்கூட ஏற்றவில்லை. விடு இருட்டாக இருந்தது. அவன் கதவைத் திறத்தபோது, அவன் சேமம். கலைத் திருந்த நிலையினின்றும் அவன் படுத்துக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டு மென்று அவனுக்குத் தெரன்றிற்று.

அவன் உள்ளே சென்று விளக்கைப் போட்டான். மெழுகின் மீது சாயத் திரம் வந்த 'தறிந்து'ப் பத்திரிகை விடத் தது. அதைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு பால்கனிக் குச் சென்றான்.

திவகம் காப்பியைக் கொண்டு வந்து அவனருகில் வைத்தான்.

"காப்பி வேண்டாம்."

அவன் காப்பியை எடுத்துக்கொண்டு உள்ளே போய்விட்டான். அவருடைய மேளம் அவனுக்கு எரிச்சலைத் தந்தது. இது ஏன் என்று அவனுக்குப் புரிய வில்லை.

மறுபடியும் உள்ளே விளக்கு அணைத் தது. அவன் படுத்துக் கொண்டவிட் டான் போலிருக்கிறது.

திவகம் ஏன் இப்படி இருக்கிறது? கல்யாணமான பிறகு வாழ்க்கையில் 'கலர்ச்சி'க்கு இடமில்லை என்று நினைக் கும் மூட்டாள்தனமான என்னைம். மூப்பது வயதால் விட்டால் தன்னை வயோதிகத்துக்குத் தயார் செய்து கொள்ளும் மடுபாலம்.... தனக்கோ அல்லது நான் கணவனுக்கோ தனி வாழ்க்கை கிடையாது என்று பிடிவாத மாக நினைக்கும் அப்பாவித்தனம். என்ன குடிமூழ்விப் போய்விட்டது. தலைவிசி கோவத்துடன் கைகவி தசரதனை வரங்கள் பெற எதிர்பார்த் ததுபோல், இருட்டில் விடத்து மாய் கிறான்? விட்டின் இருட்டு அவன் மனத் தில் நுண்யத்தை விரித்தது.

கீழே குழந்தைகளின் விளையாட்டுச் சத்தம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தேய்ந்து கொண்டே வந்தது. விட்டை நிறைத்த தவிமை. இருட்டு, உணர்ச்சிச் செறிவின் மௌன விளாபகம்.... என் னாமாகச் சேர்ந்து அவன் நினைவை இன எமைப் பருவத்தில் கொண்டு நிறுத்தின.

குப் பகோ ணம் நாகேசுவரன் கோவில் என்னதித் தெரு. எதிர்த்த விட்டில் இரண்டு இளம் விதவைச் சகோ தரிகள். மாளிகை போன்ற அந்த விட் டில் ஏழு மணிக்கு விளக்கு அணைத்து விடும். அப்பொழுது அமிர்த்தத்துக்குப் பதிலாத்து, பதினாறு வயது இருக்கும்.

அவன் ஒரு நாள் அவர்களைக் கேட் டான்: "ஏன் இவ்வளவு சீக்கிரம் படுத் துக்கிற்ங்க?" விண்ணவன் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான்: "காப்பிட னும், தாங்கனும், எழுந்திருக்கனும்... காப்பிடனும், தாங்கனும், எழுந்திருக் கனும்... இதைத் தவிர வேறே என்ன எங்களுக்கு விதிசிறிக்கு? இப்படியே போக்கன்னு எங்க காலமும் ஆயிடும். இந்த விட்டுக்கு விளக்கு எதுக்கு?"

காலம், காலண்டர் பூர்வமாகக் கழி வதை அனுபவிக்கத்தான், மாணத்தை எதிர்த்தோக்கி வாழத்தான், நாம் பிறத் திருக்கிறோமா? வாழ்க்கை என்பது இறப்புக்கு நம்மைத் தயார் செய்து கொள்ளும் நீண்ட ஒத்திகையா? பிறப்பு என்பது எதெக்கை. மரணம் என்ற தவிர்க்க முடியாத உண்மையை நினைக் கும்போதுதான் இந்த எதெக்கைக்கும் ஒரு காரணம் கற்பித்து வாழலாம் என்று தம்க்குத் தோன்றுகிறது. கடன் தோட்டத்து ஆப்பிலும், நியூட்டன் கீழே விழக் கண்ட ஆப்பிலும் ஒன்றுதான். இந்தப் பருத்ததவிப்புப் பாரம்பரியத்தைச் சைத்தானாகக் காண்பது நாம் நமக்குச் செய்யும் துரோகம்.

அமிர்த்ததின் மனம் செய்தித்தாளில் ஈடுபடவில்லை. அவன் எழுத்து உள்ளே போனான்.

விளக்கைப் போடலாமா? - வேண் டாம். அவன் செய்கையைப் பொருட் படுத்திவது போலாகும்.

திவகம் திரும்பினான். அவன் அழு திருக்க வேண்டும். முகம் சிவ்வி யிருத்தது.

இருவர் பார்வைகளும் சந்தித்துத் தடுமாறின.

"உங்களுக்கு ஏன் இத்தனை நேர மாகச் வர?" இருட்டின் ஓரத்தி விருத்து புறப்பட்டு, வேதனைச் சுமை வையத் தாங்க மாட்டாமல், தள்ளாடித் தள்ளாடி வந்தன வார்த்தைகள். ஆக்டிவனைக் கயிறுகளாக அவனைச் சுற்றிப் பினைத்துக் கொண்டு, பன் விரண்டு வருஷ பத்தத்தை அவனுக்கு திணறுக்தின்.

அவன் சிவ்வி நேரம் பேசாமல் திண்ணன். பதில் சொல்ல வேண்டுமா? அவன் பொய் சொல்ல விரும்பவில்லை. பொய் சொல்லுவது அவனுடைய அப்பொழுதிருந்த மன நிலைக்குச் செய் யும் நியாயமல்ல.

"அன்னிக்குப் பார்த்தோமில்லே, அந்தப் பொண்ணு பாஸு, அவன் விட் டுக்குப் போயிருந்தேன்..."

திவகம் இத்தப் பதிலுக்குத்தான் காத் திருத்தான் என்பது போல், திருக்கிட்டு எழுந்து உட்கார்த்தான். (தொடரும்)

அமரர் கல்கி

முன்களைதச் சுருக்கம்

மேலாண்மையுள்ள ஆட்சி வாரியங்களில் ம.நா.ப.த.க.வரை எல்லாம்
கொள்ளாமை மூலம் சந்திக் கூட்டுப்பங்கிதங்களுடன் ம.நா.ப.த.க.வரை
ம.நா.வ.ர. மேலாண்மை கூட்டுத்தாண்டம்.

[illegible][illegible][illegible]

தான் தான், தீவனம் துறவினரின் ஆய்வினரின் மூலம்
 நீதிக்கு அருள்பெறும் காரணம் உடனடி இலாபம்
 கிடைத்து திறந்து விட வேண்டும் என்ற எண்ணம்
 கருதியே தீவனம் அளவாகும் என்று அறியப்படுகிறது.
 இவ் வளவனம் கருதியே தான் அருள்பெறும் காரணம்
 உடனடி இலாபம் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம்
 கருதியே தீவனம் அளவாகும் என்று அறியப்படுகிறது.
 இவ் வளவனம் கருதியே தான் அருள்பெறும் காரணம்
 உடனடி இலாபம் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம்
 கருதியே தீவனம் அளவாகும் என்று அறியப்படுகிறது.

[illegible]

ஒத்திசைவுக் கமிஷனாக அமைப்பு செய்யப்பட்டது. கோவைக்குள் த.நகரத்து அமைப்புகள் மூன்று வட்டம், எட்டு வட்டங்களாகவும் பாதி பகுதியை அண்டி வருவது. மேல் பகுதியை ஸ்ரீமதி. ஸ்ரீமதி. பூதாஜிதேவி அமைத்திருந்தனர். அந்த வகையில் ஒத்திசைவுக் கமிஷனாக கோவைப்பட்ட. ஸ்பானியலாளர் அமைப்புகளின் கமிஷனாகப் பரீட்சைத் துறையின் பகுதியைக் கட்டுப்பாதிருக்காமல் ஒத்திசைவுக் கோவைக்குள் வரவேண்டும் என்ற பரிந்துரைகள் எழுப்பியது. இத்தகைய

இருத வெள்ளம் சூழித் தகிவாளமிடம்
கொல்லி வச்சித்தது அலங்கக் கடம்பூர் நாளினதக்தும்
பெருகரல் தடுத்தென பவ இளவலிவனக் கடந்து

வாயு வேக மிகு வேகமாகப் போனால் வந்திருக்க
தேவன். ஆனால் கிரகங்கள் அவை எந்திரத்
மறுகனமே அவன் மீது ஒரு குந்தகமே கைதாய்
பட்டது. குந்தக எர்ட்டுகள் உடம்புக் கைதாய்
என் மகன் கந்தமாதன். எட்டப்பட்ட குந்தக மீடுதல்
குடிவேலம்!

வந்திருக்கிற வந்திருக்கிற வேலம் இத்தக குந்தக
எர்ட்டுகள் தங்கியிருக்கிற கிரகங்கள் போய்விட்ட
விருந்து காய்ந்து..... விட, கை, கை, கை குந்த
பின்புலமாகவியைத் தவிர வேறு பல விடுதலைக்
கைபாத்திரங்களும் கைக வேலம்விட்டு வெள
கைத் தேவர்த்து படித்துப் பார்க்கலாம்....

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்

வேல் முறிந்தது!

கந்தமாதன் அவனுடைய
அருமை நண்பனுக்குத் தந்த
யத் தேவன்மீது கூறிய குந்தகச்
சாட்டைக் கேட்டு ஆதித்த
கரிகாலன் இடி இடி என்று
உடல் குறுங்கக் கிரித்தான்.

"கந்தமாறு! வந்தியத்
தேவன் உன் முதுகில் குத்தி
விட்டான் என்று சொல்
கிறாய்? நீ என்னதற்காக
அவனுக்கு முதுகு காட்டி
னாய்?" என்று கேட்டுவிட்டு
மறுபடியும் குறுங்கக் குறுங்
கக் கிரிக்கத் தொடங்கினான்.

கந்தமாறுனுடைய கரிம
முகம் சிவந்தது. கண்கள்
கோளவப் பழம் போலாயின.
உதடுகள் துடித்தன.

"ஐயா! தாங்கள் இதைச்
கிரிக்கக்கூடிய விஷயமாகக்
கருதுகிறீர்களா?" என்று
கேட்டான்.

"கந்தமாறு! நான் கிரிக்கக்
கூடாது என்று சொல்லு
கிறாயா? கிரிப்பு என்பது மனி
தர்களுக்குத் தெய்வம் கொடுத்த
திறக்கும் ஒரு வரப்புகாதம்.
மாடு கிரிக்காது; ஆடு கிரிக்
காது; குதிரை கிரிக்காது;
சிங்கம் கிரிக்காது; வேடிக்கை
விளையாட்டுகளில் பிக்க பிரியம்
உள்ள குரங்குகள்கூடச் கிரிப்ப
தில்லை. மனித ஜன்மம் எடுத்த
வர்கள் மட்டும்தான் கிரிக்க
முடியும். அப்படி வீரக்க, நீ
எவ்வளவு கிரிக்கக் கூடாது என்
கிறாயே? நான்கூடச் கிரித்து
ரொம்பப் பக் காலமாயிற்று.
நண்பா! இப்போது நான்
கிரிக்கும் சத்தத்தைக் கேட்டு
எனக்கே ஆச்சரியமா யிருக்க
ிறது. நீ என்னைப் பார்த்துச்
கிரிக்கக்கூடாது என்கிறாயே?"
என்றான் ஆதித்த கரிகாலன்.

"ஐயா! தாங்கள் சிமித்து
மகிழ்வது பற்றி எனக்கும்
சந்தோஷம்தான்! ஆனால்

தான் இத்தக் குரூப குரூபுக்கு முதுகு காட்டிய
தாக எண்ணிக்கொண்டு கிரிக்க வேண்டாம்.
நான் எதிர்பாராத சமயத்தில் நின்னா
திரிந்து இவன் என்னைக் குத்தினான்.
தேவியின் அருளாலும் நத்தினி தேவியி
பான் கிரிக்கையிருந்தமே நான் பிழைத்து
வந்தேன். இவன் செய்த அந்தத் து
செயலைக் குறித்துத் தாங்கல் விசாரித்து ந
செய்யுங்கள். அல்லது நானே இவனைத் தட்டிப்
பதற்கு எனக்கு உடனே அதிகாரம் கொடுங்கள்!"
என்றான் கந்தமாதன்.

**தன்பேரே! தானே அவனும் விரை
 ரித்து நியாயம் வழங்குகிறேன். செப்
 பியன் குவத்து மன்னர்களிடம் ஒருவர்
 நியாயம் கேட்டு, அவனுக்கு நியாயம்
 கிட்டவில்லை என்ற பேச்சு இதற்கு
 யிலே விடையாது. எங்கள் பரம்பரை
 யின் ஆதி மன்னராகிய சிபி, புரூஷுக்கு
 நியாயம் வழங்குவதற்காகத் தன்
 சாதையைத் துண்டு துண்டாக வெட்டிக்
 கொடுக்க வில்லைவா? எங்கள் குவத்
 வதைச் சேர்த்த மனுநீதிச் சோழன் பக
 வுக்கு நியாயம் வழங்குவதற்காகத் தன்
 குமாரனையே பணி கொடுக்க வில்லைவா?
 நீ புரூஷைவிட, பகவைவிட, மட்டமான
 வன் அல்ல. உனக்கு தான் நியாயம்
 வழங்க மறுக்க மாட்டேன். இவனை
 தான் விரைநீக்கும் வரையில் பொறுமை
 யாக இரு! வயலவரையா! உன் பிர
 யாணத்தைப் பற்றிய மற்ற விவரக்
 களைச் சொல்வதற்கு முன்னால், எந்த
 மாறணுடைய குற்றச்சாட்டுக்கு நீ மறு
 மொழி சொல்லி விடுவது தக்கது.
 என்ன சொல்வியி? இவனை
 நீ பின்புவிடுத்து முதுகில் குதி
 திவது உண்மையா? அப்படி
 யானால், அத்தகைய வீர
 வட்சணமில்லாத நீசத்தன்

மான காரியத்தை ஏன் செய்தாய்? எத்த
காகச் செய்தாய்?" என்று கேட்டான்.

"இளவரசே! நான் இந்த வீரானி
வீரனைக் குத்தவும் இல்லை; முதுகில்
குத்தவும் இல்லை; அதுவும் பின்னால்
நின்ற முதுகில் குத்தவும் இல்லை. முது
கில் குத்தப்பட்டு நினைவிழந்து திரந்த
வெள்ளத்தில் கிடத்தவளைத் தோவிய்
தூங்கிக் கொண்டு போய்ச் சேந்தன்
அழகன் விட்டில் போட்டுக் காப்பாற்றி
னேன். ஆனால் அப்படி இவன் உயிரைக்
காப்பாற்றியதற்காக நான் இப்போது
வருத்தப்படுகிறேன். இவனை மார்பினே
குத்திக் கொல்வாமற் போனேனென்று
பச்சாத்தாப்பப்படுகிறேன். சிறைத் துர்
மத்தை முன்னிட்டு என் அரசருக்குச்
செய்ய வேண்டிய கடமையைப் புறக்
கணித்து விட்டேன்! ஐயா! இவன்
என்னைச் சிறைக்குத் திரோடு என்று
சொன்னான். ஆனால் இவன் சிறைக்குத்
திரோடி மட்டுமல்ல; எஜமானத்
திரோடி. இவன் முதுகில் குத்தப்பட்ட
து என்கே. எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்
என்று சொல்கிறீர்கள்! தஞ்சாவூர்
கோட்டையின் இரகசிய கரங்க வழி
யாக இவன் யாரைப் பிடிக்கட்டையவர்
அரண்மனையில் கொண்டு போய் விட்டுத்
திரும்பினான் என்று சொல்கிறீர்கள். பெரிய
பழுவேட்டையவரின் பொக்கிஷ நில
வன்றயில் இவன் அன்றிரவு யாரைப்
பார்த்தான் என்று கேளுங்கள். ஆ
மாதம் பதினேட்டாம் பெருக்கு தினத்
தில் இவனுடைய கடம்பூர் மாணிகையில்
என்ன நடந்தது என்று சொல்கிறீர்கள்.
அன்றைக்கு அங்கே மூடு பன்னகிலே
மன்றந்து கொண்டு வந்தது யார் என்று
சொல்கிறீர்கள்!"

இந்தச் சமயத்தில் கத்தமாரன்.
உடல் நடுங்க, நாக்குமுறு. "அடீ! அப்பப் பயலே! நிறுத்து உன் அபத்தப்
பெச்சை! இவரை விட்டாய் இதோ
இந்த வேலுக்கு இரைபரவாய்!" என்று
கூறி வேலைக் கையில் எடுத்தான்.

ஆதித்த கரிகாலன் அவனுடைய பட
படப்பைக் கண்டு சிறிது வியப்படைத்
தான். கத்தமாரனுடைய கைவிரல்குத்த
வேலைப் பிடுங்கித் தன் குடும்பை
யொத்த கரங்கனினுக் அதன் அடிக்
காம்பை வளைத்தான். வேல் பபார்
என்று முறிந்தது. அதன் இரு பகுதி
களையும் ஆதித்த கரிகாலன் வீசித் தூர
எறிந்துவிட்டு, "ஐயாக்கிரைது! என்
சிறைத்தீரர்கள் என் முன்னாலேயே
என்னடைந்துவதை நான் கம்மா பார்த்
துக் கொண்டிருக்க முடியாது. பார்த்தி
பெந்திரா! இவர்களில் யாராவது இனி
வேலையோ, வாணியோ, கையில் எடுத்

தாய் உடனே அவனைச் சிறைப்படுத்து
வது உன் பொறுப்பு!" என்றான்.

உடனே வத்தியத்தேவன் தன்னிட
மிருத்த வான் எடுத்துப் பார்த்திபெந்
திரனிடம் கொடுத்தான். பார்த்திபெந்
திரன் வேண்டா வெறுப்பாக அந்த
வானைப் பெற்றுக் கொண்டான்.

"கத்தமாரா! உன்னுடைய குற்றச்
சாட்டுக்கு வல்வலையன் மறுமொழி
கூறினான். அதன் உண்மையைக் குறித்து
நானே சாவகாசமாக விசாரித்துத் தீர்ப்
புக் கூறுகிறேன். அவன் கேட்ட கேள்வி
களுக்கு நீ விடை சொல்லப் போகி
றாயா?" என்று கரிகாலன் கேட்டான்.

கத்தமாரன் தட்டுத் தடுமாறி மென்று
விழுவிக் கொண்டு, "ஐயா! அந்த
விஷயங்களைப் பற்றி நான் யாரிடமும்
சொல்லுவதில்லை என்று சத்தியம் செய்
திருக்கிறேன்!" என்றான்.

பார்த்திபெந்திரன் இப்போது தலை
விட்டு, "அரசே! இவர்கள் ஒருவரை
யொருவர் குற்றம் சாட்டுவது ஏதோ
பெண்ணைப் பற்றிய விஷயமாகக் காண்
கிறது. ஆகையால் இவர்களைத் தனித்
தனியாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்
வது தலம்!" என்றான்.

"ஆம். பார்த்திபா! நானும் அப்
படித்தால் கருதுகிறேன். நீங்கள் மூன்று
பேரும் தனித்தனியாகப் பழுவூர் இளைய
ராணியைப் பார்த்து அவனுடைய
மோக வலையில் விழுந்திருக்கிறீர்கள்.
ஆகையினால்தான் ஒருவரை யொருவர்
விழுவிலிடப் பார்த்தீர்கள்!" என்று
ஆதித்தகரிகாலன் கூறிவிட்டு மறுபடி
யும் சிரித்தான்.

பார்த்திபெந்திரனுடைய முகம்
சிணுங்கியது. அவன், "பிரபு! தாங்கள்
இன்னொரு எந்த முக்கிய விஷயத்தை
யும் இவ்வளவுக் கருதிச் சிரிக்கத் தீர்
மாவித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.
கல்வது; நானும் சொல்ல வேண்டிய
தைச் சொல்லி விடுகிறேன். இந்த வந்
தியத் தேவன் பேரில் எனக்கும் பய சந்
தேவங்கள் இருக்கின்றன. முக்கிய
மானதை மட்டும் இப்போது சொல்லு
கிறேன். இவனைத் தீர்ப்பிடித்த கப்பலி
கிடுத்து காப்பாற்றுவதற்காகவே தங்கள்
அருமைச் சகோதரர் துடுக் கடலில்
கடும் புயலில் குதித்தார். பிரநு
பொன்னியின் செல்வரைக் காணவே
இல்லை. இவன் மட்டும் அன்றிருந்த
மேனீக்கு அழிவில்லாமல் கொட்டாய்
புனியைப் போல் இங்கே வந்து முனைத்
திருக்கிறான். தங்கள் சகோதரர் என்ன
ஆனார் என்று இவனைச் சேலுங்கள்.
அவரைக் கடல் கொண்டிருந்தால்
அதற்கு இந்தப் பாதகனே காரண
மாயான்!" என்றான்.

கரிகாலன் வந்தியத்தேவனைப்பார்த்து, "இதற்கு என்ன மறுமொழி சொல்லுகிறது?" என்று கேட்டான்.

"ஐயா! நான் இவருடைய கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்லுவதற்கு முன்னால், இவர் ஒரு கேள்விக்கு விடை சொல்லட்டும். பொன்னியின் செல்வனார இவ்வகையிலிருந்து ஓய்ந்தான் தம் முடைய கப்பலில் அழகுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டார். முதன்மத்திரி அதிருத்தரும் சேநாதிபதி பூதிகிளிரமகேசரியும் இவ்வகையிலேயே இருக்கும் படி பொன்னியின் செல்வரைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆவியும் தமையன் கட்டினையைப் பெரிதாய் மதித்து இவ்வரசர் இவருடைய கப்பலில் ஏறிக்கிளம்பினார். அவரை ஏன் இவர் பத்திரமாகத் தங்கலிடம் கொண்டு வந்து சேர்க்கவில்லை? நடுக் கடலில் பொன்னியின் செல்வர் குதித்த போது இவர் ஏன் பார்த்துக் கொண்டு தின்றார்? ஏன் இவ்வரசரைத் தடுக்கவில்லை? ஏழையும் அநாதையுமான என்னைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பொன்னியின் செல்வர் தம் உயிருக்குத் துணிந்து இறங்கினாரே! வீர பவ்வ குலத்தின் தொன்மாவிய இவரும் இவருடைய ஆட்களும் இவ்வரசரைப் பாதுகாப்பதற்காக ஏன் கடலில் குதிக்கவில்லை? அவரைக் கடல் கொண்டு போவதை வேடிக்கை என்று என்னிடம் பார்த்துக் கொண்டு தின்றார்களா?..."

பார்த்திபேந்திரனுடைய முகத்தில் எள்ளும் கொள்ளும் வெடித்தன. அவனுடைய கைகள் தடித்தன; உதடுகளும் தடித்தன; உடல் ஆடியது. "ஐயா! இந்த மூடன் என்மீது குற்றம் சுமத்துகிறான் என்று தோன்றுகிறது. இவ்வரசரை நானே கொன்று விட்டேன் என்றுகூடச் சொல்லுவான் போலிருக்கிறது. இதை நான் ஒரு கணமும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது!" என்றான். கரிகாலன் அவனை உற்று நோக்கி, "பார்த்திபா! நான்தான் சொன்னேனே? என் அருமைத் தோழர்களாகிய நீங்கள் மூன்று பேரும் ஒரு வரை பொருவர் கடித்துத் தின்றாவிடும் நிலைக்கு வந்து விட்டீர்கள். இதற்கெல்லாம் நான் உங்கள் பேரில் குற்றம் கொல்வகையில்லை. அந்தப் பழைய ராணியின் சக்தி அப்படியப்பட்டது என்பதை நானே உணர்ந்திருக்கிறேன். நீயும் கத்தமாரனும் குதிரை மீது ஏறிச் சென்று மூன்றும் மெதுவாகப் போய்க் கொண்டிருக்கன். இவனுடைய பிரவாக விவரங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு நான் சற்றுப் பின்னால் வருகிறேன். உங்கள் குற்றங்காட்டுகளைப் பற்றி

விசாரித்து உண்மையைக் கண்டு பிடிக்கிறேன். ஆனால் ஒன்று நிச்சயம். நீங்கள் மூன்று பேரும் சிதேகமாக இருந்தே தீரவேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கலானும். அதைக் காட்டிலும் எனக்கு அகிருப்பதி உண்டாக்குவது வேறொன்று மீராது!" என்றான்.

பார்த்திபேந்திரனும் கத்தமாரனும் வேறு வழியின்றித் தத்தம் குதிரை மீது ஏறி மூன்றும் சென்றார்கள்.

அப்போது ஆழ்வார்க்கடியான் வந்தியத்தேவன் அருகில் வந்து அவன் காதோடே, "அப்போ! நீ வெகு கெட்டிக்காரனாகி விட்டாய்! பொய்யும் சொல்லாமல் உண்மையையும் வெளியிடாமல் வேறு சாமர்த்தியமாகப் பேசித் தப்பித்துக் கொண்டாய்!" என்றான்.

அப்போதுதான் ஆதித்த கரிகாலன் பார்வை அங்கு வந்த ஆழ்வார்க்கடியான் மீது விழுந்தது.

"ஓகோ! இவன் யார்? எப்போதோ, எங்கேயோ பார்த்த முகமாக இருக்கிறதே!" என்று கேட்டான்.

"ஆம், அரசே! சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்னைப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்!"

"உன் குரல்கூடக் கேட்ட குரலாகத் தானிருக்கிறது."

"ஆம், ஐயா! மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மிக முகவியுமான ஒரு தருணத்தில் என் குரலைக் கேட்டீர்கள்..."

ஆதித்த கரிகாலனின் முகத்தில் நிமிர்வென்று ஒரு கரிய நிழல் வேகமாகப் படர்வது போலிருந்தது.

"மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மூன்றும்... முகவியுள்ள தருணம்... அது என்ன?... அவரை தந்த நீயில் பகைவனைத் தேடி அலைந்த போது நான் கேட்ட குரலா? அப்படியும் இருக்க முடியுமா?"

"அந்தக் குரல் என் குரல்தான், அரசே! பகைவன் ஒளிந்திருந்த இடத்தைத் தங்களுக்கு மரத்தின் மறைவிலிருந்து சொன்னவன் நான்தான்!"

"ஆகா! என்ன பயங்கரமான தினம் அது! அன்றைக்கு எனக்குப் பிடித்திருந்த வெறிவை நினைத்தால் இன்று கூட உடல் நடுங்குகிறது. கைஷணியே! நீ ஏன் என்று காட்டிய மறைத்திருந்தாய்? எதற்காக உன்னை அச்சியாக மாற்றிக் கொண்டாய்?"

"அரசே! சற்று முன் தாங்களே சொன்னீர்களே! தங்களுக்கு அன்று பிடித்திருந்த வெறிவைப் பற்றி! எதிரிக் கண்டவர் கணையல்லாம் வெட்டி விழுந்திக் கொண்டு போனீர்கள், சில காலம் நான் உயிர் வாழ விரும்பினேன்..."

“அது மட்டுத்தானா காரணம்? ‘அசாரி வேணிவந்து எனக்கு வழி காட்டட்டும்’ என்று எவ்வளவு முறை தோண்டி வளிக்கக் கூனிவேனோ? அப்போதும் நீ, ஏன் வெளிவரவில்லை?”

“நான் வளர்த்த சகோதரி — இப்போழுது பழுவூர் இளையராணி — அவளுடைய திராத கோபத்துக்கு ஆளாக நான் விரும்பவில்லை....”

“அவளுடைய திராத கோபத்துக்கு நான் மட்டும் ஆளாகலாம் என்று எண்ணியாக்கும்! அட சண்டாளா!” என்று கூறி ஆதித்த கரிகாலன் இடையிலிருந்த கத்தியை உருவினான்.

வத்தியத்தேவன் பயந்து போனான். ஆழ்வார்க்கடியானுடைய வாழ்வு அன்றே முடிந்தது என்றே எண்ணினான். மிகக் தயக்கத்துடன், “ஐயா! இத்தகைய கண்ணவன் முதன் மந்திரியிடமிருந்து வந்திருக்கிறான். இவன் கொண்டு வந்த செய்தியைக் கேட்டுக் கொண்டு பிறகு இவனைத் தண்டிப்புகள்!” என்றான்.

“ஆகா! இவனைத் தண்டித்து என்ன பிரயோஜனம்? இனி யாரைத் தண்டித்து என்ன பயன்?” என்று கூறிக் கரிகாலன் கத்தியைத் தன் உடறையில் போட்டான்.

கரிகாலனின் கோபத்தைக் கண்டு வத்தியத்தேவன் பயந்ததுபோல ஆழ்வார்க்கடியான் பயந்ததாகத் தெரியவில்லை. முகத்தில் வித்திரமான புன்னை

புடன், “அரசே! தங்கள் கோபத்தை என்மேலில் திருப்புவீர்கள் என்று எண்ணித்தான் இத்தனை நாளும் தங்களை நான் நேரில் சத்திக்காமலிருந்தேன். என்மேலில் என் சகோதரி கொண்ட கோபமும் இன்னும் திரவில்லை. இன்று வரையில் என்னைப் பார்ப்பதற்குப் பிடிவாதமாக மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் தங்கள் மேலில் அவளுடைய கோபம் தீர்த்து விட்டதாகக் காண்கிறது. நத்தியி தேவியின் அப்பாவி திருமக இளையப் பார்த்து விட்டுத் தானே தாங்கள் கடம்பூர் அரண்மனைக்கு விருந்துக்குப் புறப்பட்டீர்கள்?” என்றான்.

“ஆகா! துஷ்ட வையன்னவனே! அது உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது?” என்று கரிகாலன் கேட்டான்.

“ஐயா! முதன் மந்திரி அறிஞத்தரின் பணியாளன் நான். முதன்மந்திரிக்குத் தெரியாமல் இத்தச் சோழ ராஜ்யத்தில் எத்தச் சிறிய காரியமும் நடக்க முடியாது” என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

“பார்த்துக்கொண்டே இரு! ஒருநாள் அந்த அன்பில் அறிஞத்தரையும் உன்னை யும் சேர்த்துத் தொடர் பிரஷ்டம் செய்து விடுகிறேன்....” இப்போது இருவரும் குறிசை மீது ஏறிக் கொவ்வாக்கள்! என்ன இரு பக்கத்திலும் வந்து கொண்டிருங்கள். பெலிக் கொண்டே போகலாம்” என்றான் ஆதித்த கரிகாலன்.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்

மணிமேகலையின் அந்தரங்கம்

கடம்பூர் மானிகையின் வீடுத்தினர் பகுதியில், விசேஷமாக அவல்கரிக்கப் பட்டிருந்த அந்தப்புரத்து அன்றையில், சப்ரமஞ்சக் கட்டிலில் நத்தியி சாய்ந்து கொண்டிருந்தாள். அவள் அன்றைக்கு மிக நன்றாக அவல்கரித்துக் கொண்டு விளங்கினாள். அவளுடைய முகம் என்று மில்லாத எழிறுடன் அன்று திகழ்ந்தது. அவள் பகற்கணவு கண்டுகொண்டிருக்கிறாள் என்பது அவளுடைய பாதி மூடிய கண்களிலிருந்து தெரிந்தது. கண்களின் கரிய இளமைகள் மூடித் திறக்கும் போதெல்லாம் விழிகளிலிருந்து மின்னலைப் போன்ற களித்து ஒளிக் கிரணங்கள் தோன்றி மறைந்து கொண்டிருந்தன. இதிலிருந்து அவள் பார்ப்பதற்கு அரைத் தூக்கத்தில் இருப்பதாகத் தோன்றினாலும் அவளுடைய உள்ளம் உத்வேகத்துடன் சித்தித்துக் கொண்டிருந்தது என்பது நன்றாகப் புலனாயிற்று.

இன்னும் சிறிது கூர்ந்து கவனித்துப் பார்த்தால், அவளுடைய பாதி மூடிய கண்களின் பார்வை அந்த அன்றைய ஒரு பக்கத்தில் அகிற்குண்டத்திலிருந்து வளம்பிக்கொண்டிருந்த புனைத் திரளின் மீது சென்றிருந்தது என்பதை அறியலாம். குண்டத்திலிருந்து புனைத் திரளாகக் வளம்பிச் சுழியாக வட்டமிட்டுக் கொண்டு மேலே போய்ச் சிதறிய பரவிச் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்து போய்க் கொண்டிருந்தது. அந்த அவிப் புனைச் சுழிகளிலே நத்தியி எவ்வெவ்வாள் காட்சிகளைக் கண்டாளோ, தெரியாது. திடீரென்று அவள் ஒரு பெருமூச்சு விட்டாள். அவளுடைய பவன இதழ்கள் “ஆம், ஆம்! நான் கண்ட கவவுகள் எல்லாம் இந்தப் புனைத் திரளில் தோன்றும் சுழிகளைப் போலவே ஒன்றமில்லாமல் போயின. இந்தப் புனைத் திரளாவது அருளமயான

தரமணத்தைத் தவக்குப் பிள்ளை விட்டுவிட்டு மறைவிறது. என் கணவுகள் பின்னால் விட்டுப் போனவை யெல்லாம் வேதனையும் துன்பமும் அவதூறலும் அபகீர்த்தியுந்தான்!" என்று முணுமுணுத்தன.

அச்சமயம், "தேவி! தேவி! உன்னை வரலாமா?" என்று மணிமேகலையின் மெல்லிய குரல் கேட்டது.

"வா, அம்மா, வா! உன்னுடைய விட்டில் நீ வருவதற்கு எங்கைக் கேட்பானே?" என்றான் நத்தினி.

மணிமேகலை அந்தக் கதையைத் திறந்து கொண்டு மெள்ள நடந்துதான் வந்தாள். ஆனால் அவளுடைய மூகத்தொற்றத்திலும் தடக்கும் நடைவிலும் கையின் வீச்சிலும் உற்சாகம் துன்பமேயுடைய அலர் துள்ளிக் குதித்து ஆடிப் பாடிக் கொண்டு வருவதாகத் தோன்றியது.

நத்தினி சிறிது நிரிர்ந்து உட்கார்ந்து, கட்டிலுக்குப் பக்கத்திலிருந்த தத்தபீடத்தைக் காட்டி அதில் மணிமேகலையை உட்காரச் சொன்னான்.

மணிமேகலை உட்கார்ந்து கொண்டு, "தேவி! தங்கனிடம் நான் எப்படி எப்படி தடுத்து கொள்ள வேண்டும் என்று என் துன்பமன் எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறான். தென் தேசத்தாரின் நாகரிகத்தைப் பற்றி ரொம்பவும் சொல்லி யிருக்கிறான். கேட்காமல் கொள்ளாமல் திடீரென்று இன்னொருவர் அறைக்குள் நுழையக் கூடாது என்று தெரிவித்திருக்கிறான்!" என்றான்.

"தென் தேசத்தாரும் அவர்களுடைய நாசனிகளும் நாசமாய்ப் போகட்டும். உன் அண்ணன் உனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்ததை யெல்லாம் உடனே மறந்துவிடு! எங்கை! 'தேவி' என்றே, 'மகாராணி' என்றே ஒரு போதும் கூப்பிடாதே! 'அக்கா!' என்று அழ!"

"அக்கா! அக்கா! அடிக்கடி உங்கனிடம் நான் வந்து தொத்தரவு செய்வது உங்களுக்குக் கஷ்டமாயிராதல்லவா?"

"நீ அடிக்கடி வந்து தொத்தரவு செய்வது எனக்குக் கஷ்டமாய்த்தான் இருக்கும். என்னை விட்டுப் போகாமல் இங்கேயே இருந்து விட்டாயானால் ஒரு தொத்தரவும் இராது!" என்று கூறி நத்தினி புன்னகை புரிந்தான்.

அந்தப் புன்னகையில் சொக்கிப் போன மணிமேகலை சற்று தேரம் தத்தினியின் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு, "தங்கனாப் போன்ற அழகியை நான் பார்த்ததே இல்லை. சித்திரங்கனிலேகூடப் பார்த்த தில்லை" என்று சொன்னான்.

"பெண்ணே! நீ வேறு என் மீது மோகம் கொண்டு விடாதே! ஏற்கனவே நான் ஒரு 'மாய மோகினி' என்பதான ஊரெல்லாம் பேச்சாயிருக்கிறது. என் பக்கத்தில் வரும் ஆண் பிள்ளைகளை மயக்கி விடுகிறேன் என்று என்னைப் பற்றி அவதூறு பேசுகிறார்கள்!...."

"அக்கா! அப்படி யாராவது அவதூறு பேசுவது என் காதில் மட்டும் விழுந்தால் அவர்களுடைய நாக்கை ஒட்ட அதுத்து விட்டுத்தான் மறு காரியம் பார்ப்பேன்!" என்றான் மணிமேகலை.

"ஊராரைக் குற்றம் சொல்வதுவதில் பயனில்லை, மணிமேகலை! நான் கிழவரைக் கவியானைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன் அல்லவா? அதனால் அப்படித் தான் பேசுவார்கள்!"

மணிமேகலையின் மூகம் கருங்கிற்று.

"ஆம், ஆம்! அதை நினைத்தால் எனக்குக் கூட வருத்தமாகத்தானிருக்கிறது. என் தமையனும் சொல்லிக் சொல்லி வருத்தப்பட்டான். அதற்காக ஒருவரைப் பற்றிக் கண்டபடி அவதூறு பேசலாமா, என்ன?...."

"பெரிசூல் பேசிக் கொண்டு போகிறார்கள். மணிமேகலை! அப்போர்ப்பட்ட தோதேவியைப் பற்றிக் கூடத்தான் ஊரில் அவதூறு பேசுகிறார்கள். அதனால் சேதக்கு என்ன கஷ்டம் வந்துவிட்டது? என் கிழவன் இருக்கட்டும்; உங்களைப் பற்றிக் சொல்லு!"

"என்னைப் பற்றிக் சொல்லுவதற்கு என்ன இருக்கிறது, அக்கா!"

"அடி, என்ன! இன்று மாலை வந்து உன் மனத்தில் உள்ள அந்தரங்கத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்று நீ கூறி விட்டுப் போகவில்லையா? இப்போது என்ன சொல்லுவதற்கு இருக்கிறது என் கிருவே?" என்று கூறிவிட்டு நத்தினி மணிமேகலையின் அழகிய கன்னத்தை இப்போதாக விவ்வினான்.

"அக்கா! எப்போதும் எனக்கு இப்படியே தங்களுக்குள் இருந்துவிட வேண்டும் என்று ஆசையா யிருக்கிறது. எனக்குக் கயம்வரம் வைத்து, பெண்கள் பெண்களையே கவியானைச் செய்து கொள்ளலாம் என்று ஏற்படுத்தினால் நான் தங்களுக்குத்தான் மாண்பு வேண்டும்" என்றான் மணிமேகலை.

"என்னை நீ பார்த்து முழுமையாக ஒரு தாங்கட ஆகவில்லை! அதற்குள் இப்படி மாயமாய் வார்த்தைகள் பேசுகிருவே? அதைப் பற்றி எனக்குச் சந்தேகம்தான். எனக்குப் பிரியமான தோழி உங்களைப் போல் ஒருத்தி இல்லையே என்று எவ்வளவோ தாய்ப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். சோழ நாட்டின் சித்திரசர் விட்டுப் பெண்கள் எல்

வாரும் அந்தப் பழையாழைப் போலச் சத தான் தேடிச் கொண்டு போவார்கள். நீ ஒருத்தியாவது எனக்கு மிச்சமிருக்கிறாயே?—ஆனால் நீ சற்றுமூன் கூறியது நடவாத காரியம். பெண்ணுக்குப் பெண் மாணியிருவது என்பது உலகம் என்றும் நடத்திலிய. யாராவது ஓர் ஆண் பிள்ளையைத்தான் நீ மணந்து கொண்டு தீர வேண்டும்....”

“கன்விப் பெண்ணாகவே இருந்து விட்டால் என்ன, அக்கா?”

“முடியாது. கண்ணே! முடியாது! கன்விப் பெண்ணாக இருக்க உலகம் உன்னை விடவே விடாது. உன் அம்மாவும் அப்பாவும் விடமாட்டார்கள். உன் தமையனும் விடமாட்டான். யாராவது ஓர் ஆண் பிள்ளையின் கழுத்தில் உன்னைக் கட்டி விட்டால்தான் அவர்களுக்கு மகன் நிம்மதி அடைகும். அப்படி நீ கவிபாணம் செய்து கொள்வது என்று ஏற்பட்டால், யாரை மணந்து கொள்ளப் பிரியப்படுகியும், சொல்லு!”

“பெயரைக் குறிப்பிட்டுக் கேளுங்கள் அக்கா! சொல்கிறேன்!”

“சரி, சரி! அப்படியே கேட்டுநேன்! சிலபக்தியில் சிறந்த மதுராத்தகத் தேவரை மணந்துகொள்ள விரும்புகிறாயா? அல்லது வீர தீர பராக்கிரமங்கள் நிறைந்த ஆதித்த கரிகாலருக்கு மாணியிடப் பிரியப்படுகிறாயா?”

இம்மொன்று மணிமேகலை எதையோ நினைத்துக் கொண்டவள் போல் கவகவ வென்று வாய்விட்டுச் சிரித்தாள்.

“ஏன் சிரிக்கியும், மணிமேகலை? நான் பரிசாகம் செய்கிறேன் என்று எண்ணிக் கொண்டாவா? இந்த விஷயத்தை முடிவு செய்வதற்காகவே என்னை உன் தமையன் இங்கே முகவியமாக வரச் சொன்னான். இன்னும் சற்று நேரத்தில் கரிகாலன் இங்கே வந்துவிட்டக் கூடும். உன் தமையனும் வந்து விடுவான். உன் அந்தரங்கத்தை அறிந்து கொள்ளுவதற்கு அவனுக்கு நான் வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன்” என்றான் நத்தினி.

“என் அந்தரங்கம் இன்னதென்று எனக்கே தெரியவில்லை அக்கா! நான் என்ன செய்விட்டும்?”

“எதற்காகச் சிரித்தாய், அதை யாவது சொல்!” என்று கேட்டான் நத்தினி.

“மதுராத்தகர் பெயரைச் சொன்னதும் ஒரு விஷயம் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. நான் மாதங்களுக்கு முன்பு அவர் இத்த வீட்டுக்கு ஒரு தடவை வந்திருந்தார். தாங்கள் வழக்கமாக வரும் முடு பக்கத்தில் ஏறிக் கொண்டு ஒருவரும் பாரக் காமல் திரை போட்டுக் கொண்டு வந்

தார். அந்தப்புரத்தில் எங்களுக்கு அந்த இரகசியம் தெரியாது. தாங்கள்தான் வந்திருக்கிறீர்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தோம். ‘பழையர் ராணி ஏன் அந்தப்புரத்துக்கு வரவில்லை?’ என்று ஒருவரை யோருவர் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம்! அக்கா! பெண் களைப் பெண்கள் கவிபாணம் செய்து கொள்ள முடியாது என்று சற்றுமூன் சொன்னீர்கள் அல்லவா? மதுராத்தகரை நான் மணந்து கொள்வது ஒரு பெண்ணை மணம் புரிந்து கொள்ளுவது போலத்தான்!.....”

நத்தினி புன்னை புரித்து, “ஆம், ஆம்! மதுராத்தகரை நீ விரும்பமாட்டாய் என்றுதான் நானும் நினைத்தேன். உன் அண்ணனிடமும் சொன்னேன். மதுராத்தகத் தேவர் மூன்மே மன்மைத்துனர் மகன் மணந்து கொண்டிருக்கிறார். அவன் ரொம்ப அகம்பாவக் காரி. அவனுடன் உன்ருல் ஒரு நாள் கூட வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. அப்படியானால், இவ்வரசர் கரிகாலரிடம் நீ மணத்தைச் செய்துவிட்டு விட்டாய் என்று சொல்லு!” என்றான்.

“அப்படியும் சொல்ல மாட்டேன். அக்கா! அவரை நான் பார்த்ததே இல்லை. எப்படி என் மனம் அவரிடம் சென்றிருக்க முடியும்?”

“அப்போ! இராஜகுலத்துப் பெண்கள் பார்த்து விட்டுத்தான் மணத்தைச் செய்துத்துவது என்பது உண்டா? கதை கவிதும் காவியங்களிலும், சித்திரங் களைப் பார்த்து விட்டும் கீர்த்தியைக் கேட்டுவிட்டும் எதல் கொண்ட பெண் களைப் பற்றி நீ அறிந்ததில்லையா?”

“ஆம், ஆம்! அறிந்திருக்கிறேன். ஆதித்த கரிகாலர் வீராதி வீரர் என்றும் உடைமேல்லாம் அவர் புகழ் பரவியிருக்கிற தென்றும் அறிந்திருக்கிறேன். அக்கா! வீரபாண்டியனுடைய தன்மைய ஆதித்த கரிகாலர் ஒரே வெட்டிய வெட்டி விட்டாராமே? அது உண்மையா?”

நத்தினியின் முகம் அச்சமயம் எவ் வளவு பயங்கரமாக மாறியது என்பதை மணிமேகலை கவனிக்கவில்லை.

நத்தினி சில விதாடி நேரம் வேறு பக்கம் பார்த்துக் கொண்டிருந்துவிட்டுத் திரும்பினான். அதற்குள் அவன் முகம் பழையபடி பார்ப்போரை மயக்கும் மோகன வகிரத்துடன் விளங்கியது.

“மணிமேகலை! ஒருவனுடைய தன்மையை ஒரே வெட்டிய வெட்டி விடுவது பெரிய வீரம் என்று கருதுகிறாயா? அது பயங்கர அகரத்தனம் அல்லவா?” என்றான்.

கீதைக் கதைகள்

‘நான் உள்வித் துறந்தேன். கடலுமறை இவற்றி.
பயிற் கவலுர்ப்பண்பாகிடுவென். மென்மையும்
என் போகமே.....’

1. பணி

ஆகத்து மகாபாரதம் போர் முடிந்தது. வெற்றி
அடைந்த பக்கவீரர் பணிந்தது. பார்த்தனின் கண்
மயம் எழுப்பிய காஞ்செலி இன்னமும் மயங்காது நின்ற
பக்கமும் எதிரொலிப்பதாய் பிரம்ம நிலையது.
பார்த்துநாறியின் தேரிலே பூட்டப்பட்ட புரவிகள் கட
ந்திருந்த வெற்றியை மெய்தித்தந்தும் மீதந்தன.

வாசக வெளியில் காண்மயம் தான் கண் மறந்
தது. பற்றுக்கி அதுதான் ஞானிகளும் பார்த்தனின்
கண்ணின் மீது பகதி சேறுத்துதல் அதுநிழல் பிடிக்க
கில்லை. ‘கிணறு’ கில் என்னும் நூள் நான் எனாயும்
நீ. எனவே, வெற்றி நிலைதே! எனக் காண்மயம்
இரகசியமாகக் வெளி கடித்துக் கூறிற்று.

காண்மயத்தின் உற்று கண்ணின் திருத்
வெளிகளிலே விழுத் தவறவில்லை. அவன் முகத்தில்
அடைந்தகொடி அத்தந்தவின் கொலையுமே வெல்
லும் முறுவல்.

தேர் உகாக்கல் பயம் இரகசியமான குரலித்
வெளிக் கொண்டன. கண்ணாடிகள் கரையா ‘தக்க
கமையதில் நாகவன் மட்டும் திவ்யதீப முகத்தி
நிழல்கள் விட்டால் பார்த்தனின் கண்ணின் நாகவன்
நிதவ்யமும் பணியா பிடுப்பார். புத்தத்தின் முடிவு
வெறு கிதவாக அமைந்திருக்கும்.....’

கண்ணின் திருத் வெளிக் இக்கதையைத்
கொடுத்தன. அவன் முகத்தின் அபே முறுவல்,
கிறமியொருத்தியின் கங்க மெருராகில் கெயல்
கண்ணின் வெளிக் அடைந்தது.
‘என்மேல் அக்கண்ணின் முடிவிலே பார்ப்பில்
என் இவ்வன் வென்றான். அத்த வெற்றிக்கு என்

இவ்வெளியைப் பறி கொடுத்தேன்... ‘மணி, மணி’
என மணிக் அத்த மானவன் தன் கரிகம் வாலும்
சாதித்துவிட்டான். துவல் பொருட்டிப் பெற்ற கரும்,
கவலிக் கனிவறதின் முதுவிலை அறுவடைவாக
கன்றெடுத்த பக்கவின் மயமறியது.....’

புதிதாக சாத்துள்ள தூயப் பாதத்தின் ஏக்கமே
இவ்வெளியை என்மதக் கண்ணின் அறிவான்.
அவன் முகத்தில் அபே முறுவல்.

தேரிலிருந்து இறங்கி கண்ணை எதிரொ
தினவு பதிந்தித் கொண்டனது. ‘அக்கண்ணி
யின் நீ மட்டும் மென்மையாக இருக்கிறும்!’ எனக்
கேட்டான்.

‘மீதப்படுதல் என் வெளிகளிலும் கிளர்ந்தது.
நான் உள்வித் துறந்தேன். கடலுமறை இவற்றிப்
பயிற் கவலுர்ப்பண்பாகிடுவென். அத்த இன்னத்
தில் மொலையுமே. மென்மையும் என் பிவாமே
என்மதமும் பற்றுநான் அறிவாரே!’ எனக் கூறிக்
அக்கணி மொலையுததை தொடர்ந்து இவற்றிதது.
கண்ணின் முகத்தில் ரகிர்ந்த முறுவல் கிட்டி
மாகக் கனிந்து நேடித்தது.

— என். பொன்னுத்துரை

“நீங்கள் சொல்வது எனக்கு விளங்க
வில்லை, அக்கா! பனகலனின் தலையை
வெட்டுவது வீரம் இல்லையா? அது
எப்படி அசுரத்தன்மாலும்?”

“இந்தமாதிரி யோசனை செய்து பாசி!
உனக்கு ரொம்ப வேண்டியவன் ஒருவனை
அவற்றுடைய பனகலன் தலையை வெட்ட
வருகிறான் என்று வைத்துக்கொள். உன்
தன்மையினை என்னிடக் கொள். அல்லது
நீ மனை சென்று கொள்ள உத்தேசித்
திருக்கும் காதலன் ஒருவன் இருப்பதாக
நினைத்துக் கொள். அவன் காலம்
பட்டுப் படுத்த படுக்கையாகக் கிடக்
கும் போது, இன்னொருவன் — அவ
னுடைய பனகலன், — சுத்தியை ஒங்கிக்
கொண்டு தலையை வெட்ட வருகிறான்
என்று என்னிடக் கொள். அப்படி
வெட்ட வருகிறவனுடைய வீரத்தை
நீ மெச்சிப் பாராட்டுவாயா?” என்று
கேட்டாள் பழலூர் ராணி.

மணிமேகலை சற்று யோசித்துவிட்டு,
“அக்கா! மிக விசித்திரமான கேள்வி
நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். ஆயினும் எனக்
குத் தோன்றும் மறுமொழியை நான்
சொல்லுகிறேன். அத்தகைய நிலைமை

எனக்கு ஏற்பட்டால், நான் கம்மா
பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டேன்.
கொல்ல வருகிறவனுடைய கைவி
யிருந்து சுத்தியைப் பிடுங்கி அவனை
நான் குத்திக் கொன்று விடுவேன்!”
என்றாள்.

நந்திவி மணிமேகலையை ஆர்வத்
துடன் கட்டித் தழுவித் கொண்டாள்.
“என் கண்ணே! நல்ல மறுமொழி
சொன்னாய்! இவ்வளவு புத்திசா
லியை உனக்கு நல்ல கணவன்
வாய்க்க வேண்டுமே என்று எனக்குக்
கவலியா யிருக்கிறது. ஆதித்த கரிகாலர்
கூட உனக்குத் தனக் மன்னவாளர்
ஆவாரா என்பது சுத்தேகந்தான்”
என்றாள் நந்திவி.

“நானும் அப்படித்தான் என்னு
டிறேன். கரிகாலனுடைய குணநிசையங்
களைப் பற்றிக் கேட்ட பிறகு அவரை
நினைத்தால் எனக்குச் சற்றுப் புய
மாகவே இருக்கிறது. என்னுடைய
அந்தரங்கத்தை, என் மனத்திலுள்
வைத, உள்ளபடி சொல்லட்டுமா,
அக்கா?” என்று கேட்டாள் மணி
மேகலை. (தொடரும்)

CAMY
GENEVA

கேமி கடிகாரம்
நாளுக்கு 24 மணி
நேழும், வதுடம் 365
நாட்களும் கவர்ச்சி-
யையும், துல்லியமான
இயக்கத்தையும்
வழங்குகிறது.
பல மாடல்களிலிருந்து
தேர்ந்தெடுங்கள் —
எல்லாம் நியாயமான
விலை கொண்டவை.

KATAM & TRAICHATTAM

[கிண்பனிடம் கொயிள் கொண்டுத்த கொயிள் இன்றும் வாழ்ந்து காட்டுவார்கள், 'தாது' என அழைக்கப்படுகின்ற திண்பு குமார் தாயும், 'திண்பு' என அழைக்கப்படும் அவரது சிஷ்யை ஸ்ரீமதி இத்திரா தேவி யும், எங்காளத்தில் ஒரு பெரும் குழுவைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ திண்பு குமார் தாய், இவர்களைப் பற்றி ஸ்ரீமதி இத்திரா தேவி யும் பெயரெடுத்தார். இவ்வியல்புத் தாய், ஆனால் தானாக ஆகப் பெறவும் முடியும் தொடர்பு பதவித் திண்புமக்கே அவர் தன்னை அப்பாணித்துச் கொண்டார், பாண்டிச்சேரியில் அவர் ஆன்மீகமாகக் கனிவாக இருப்பினாலும், பஞ்சாபைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமதி இத்திரா தேவிக்கும் அவள் தாகம் வந்தது. கோயில் சிவாட்சிய லான ஸ்ரீமதி இத்திரா தேவி கொண்டுச் செல்லத்தலைப் பொருட்படுத்தாமல் அருள் வாய்வு வெளியு ஸ்ரீ திண்பு குமாரை அடைந்து அவரது சிஷ்யையானார். ஆன்ம சாதனையிலும், கவித்துவத்திலும் நான்கொரு பக்குவம் எய்தினார், மீரா பாயைத் தயவு செய்து சமர்ப்பித்தேயும், இதுகாறும் வெளிவராத அகனது வாழ்க்கைச் சம்பவங்களையும், பழக்கப் பாடங்களையும், கொண்டு வந்திருக்கின்ற ஸ்ரீமதி இத்திரா தேவி.

சமீபத்தில் இயல்புப்பட்ட பாய் மாடு திண்பு இத்திரா தேவி வெளியிட்ட ஓர் அற்புத சம்பவத்தை—பத்தச் சம்பவத்துள் கொண்டுள்ளன—அற்புத உண்மைகள்—தல் லாசன்களுக்குப் ஆக்கிரமிக்கும், மீராவும் அடியார்களுட் பக்கச் சாதனில் பழக்கச் செல்லது, சுரட்டுச் செல்லது

மீண்டும் பாசுவத காலத்தில்..

வாழ்வான பாசுவத குழுவருக்குக் தெரிவாக இருக்கிறது. "மீரா தேவி, பகவானுடன் கூடக் கவித்ததாக ஒரு சம்ப வத்தில் பாடுகிறார். மீரா, அவளை மறுபடி இழந்துவிட்ட தாக விரகதாபத்திலும் தானம் செல்கிறோம்! இது சம்ப வத்தச் சாத்தியம்: எங்கள் ஞான மார்க்கப்படி குழுவிலு மீரம்மாபகவாத்காரம் சிப்டியுவிட்டால் அப்போது அதி வித்தது விவருவது மற்ற மீரா, கிண்பனும்" என்று காது மீராவைக் 'கொக்கி' கொட்டு தெரிக்கப் பார்க் கிறது. மீராவோ சிறும் கவனம்மிக்க. சத்திய அனுபவம் தந்த அறத்தத்தின் தெனியுடன் தவன் துறக்க கிண்பு கொய்கிறார்; "கண்க கண்கள் போய் விழுந்து கிண்பனே ஆகியிருந்து வாழ்வதற்கான. ஆனால் அதே சமயத்தில் அடியவரையும் கிண்பு தேயில் புகழில் மூழ்க் கொண்டு இருக்கிறதல்லவா? கிண்பு—மீராவும் இரண்டும் இயல்புமே!" —எய்கிறார் மீரா. எய்வனது உணர்வைக் கருத்து! கண்க கண்களில் கிண்பு கவித்துவிட்டதும். கவித்துக்கு சப காரம் பரிசுத்தமாக மனனிலும் மூழ்க் கொண்டு கொண்டு இருக்கிறது—பத்தக்களும் இயல்புமே பகவானுடன் கவித்து விட்டதும். அவரது பூரணக் கவனமாகி விட்டால், சப கொடுத்து வழி காட்டுவதற்காக, பரவனில் சேர்க்கை வரையும் சிறிது திவாகம் செய்து விரகதாபத்தில் செல்லுது அடியாளர்களும்—அதனில் சடுபடுத்திவிட்டனர்.

தாது கொய்க் கிண்பு இயல்பு பத்த கொண்களும் புகழில் துறக்கி கவித்துவத்தில் கவித்துவதற்காக. இயல்புமே துறக்க இயல்புமே கவித்துவதற்காக இயல்பு கவித்து உழுவனங்கள் ஸ்ரீ குருதமான் மக்கள் அகல்கள் சாதிக்கில் கண்பனின் கவித் ஏறவங்கி அடைந்து விட்டார்.

—குருதமான்

இருக்கிறதும் மத்திரத்தின் தான் பிரவேசிக்கும்போதே, 'நமோ இருக்கு. நமோ இருக்கு' என்ற பரவலான நாமச்சங்கீர்த்தனத்தின் அழகுக் கலக என் செவிசார் பிரவேசிக்கவாயிற்று. நமோ இருக்கும் மத்திரம் எனப்படும் இவ்வாய்வதில் இத்திரா தேவி, தாதா திலீப் குமார் ஆகிய இரு ஆண்களால் பரவலான விபத்தின் இருவு தோறும் தெய்விக இசை பாடுகின்றனர். அனாத் கோட்டு அடியார்கள் அதன் வழியே ஒரு தெய்விகச் செய்தியும் பெற்ற ஸ்ரீரங்கச் செழிவினனர்.

மற்ற சாதகர்களுடன் தூணும் ஆண்டவன் நாம் மாதிரிப்பதைப் பகுத்துக்கொண்ட புதிய விழிப்படைந்தேன். நாமச்சங்கீர்த்தனத்தின் உட்கொருகைப் புத்தி பூர்வமாகவும், இதய பூர்வமாகவும் உணரலானேன். 'நமோ', 'இருக்கு' என்ற இரு நாமங்களும் இவற்றைத் தெய்வ சாதகனின் சாகஸதமான தேட்டத்தின் இரு புத்திகளாகியே தோன்றின. ஒவ்வொரு ஆண்டவரும் தெய்விகக் கருவியைப் பிரகடனத்தொடங்குகிறதில் செயல்படுதல் தெட்டம் அல்லவா இது? தெய்விகத்தைத் தெய்வம் நாம் ஒவ்வொருவரும் உள்ளுறத் தெய்வியமானவர்கள். ஆகவே அறிவானம் இதன் உட்கொருகைப் புத்தி பூர்வமாகவும், இதய பூர்வமாகவும் ஒரு புதிர் தீர்த்து வருகிறது. இருக்கும் மத்திரம் நாம் ஒவ்வொருவரும், அந்தச் செழிவினைத் தெடுபன்களாகவும் இருந்து வருகிறோம். இந்த வித்தைத் தெட்டம் எனும் முடியும் அங்குமிதாடும், சாதகர்களாகிய தமக்கு, தாதா திலீபும் தீர்த்திராவும் தமது அந்த ஆசை பரணியின் மூலம் அறிவிக்கும் தெய்விகச் செய்தி இதுவே.

தீர்த்தியையும் பாக்கியாகவி. அவர் பாடுவதில் அயல்போது என்பவரை தரிசுத்தையே பெறுகிறார். அவருள் அடிக்கடி பிராபே பிரவேசித்து, ஆட்கொள்ளுகிறார். அச்சமயங்களில் அவருக்குக் கண்ணலின் தரிசனம் கிட்டுகிறது. அவர் பரவலின் அடைவையோது புதிய பரணியைப் பாடல்களை வெளியிடுகிறார். அத்தப் பரணியைப் பாடல்கள் மத்திர சக்தி வாய்ந்தவையாகவும், இதுவாரும் தெரிவாத உண்மையை வெளிப்படுத்துவதாகவும் உள்ளன. அவற்றை தாதா பானையின் அவரது பத்தியே உருவாக்கி திரண்டு ஓர் கருவாகி தீவகந்தி ததும்ப தம முன் நித்திய போகிறேனென்று.

தாதா உணர்ச்சிப் பரவலான இப்பாக்களைக் காணச் செய்தவரில், 'பகலான எங்கோ ஆகாயத்தில் இவ்வ, தம்மிடையே இருக்கிறேன்' என உணர்கிறோம். அவற்று உண்மையுத் தத்துவத்தைத் தியானிக்க இதுவே தம்மிடையே இருக்கிறது. மானியத் திரைகள் விக்க, மாய வலியை அருகே இத்தத் தியானம் ஒன்றுதான் உதவும். உதாரணத்துடன் நாம் நாமம் கோஷிக்கப்படுகையில் அப்போதுதான் பற்றுக்களிலிருந்து விடுபட்டு பரமனின் பத்தித் தம் ஆளமான அர்ச்சனையிலிருந்தும், அவற்று மகத்தான ஆன்மா தமது சிவன

ஆவலாகுடன் ஒங்குக இருக்கும் நிலைமைக் கை தோம் உணர் இது உதவுகிறது.

ஆண்டவனிடம் நாம் எவதையுமே ஒளிக்க விட்டால்தான் இத்தக் காட்சியைக் காண-அவற்று செய்தியைக் கேட்க - இவற்றும், இவற்றதான், "அவற்றுக்கு உங்கள் முதுமகக் காட்டிக் கொண்டு உட்காராதீர்கள்; உங்கள் கண் மூட்கரை அகலி எப்போதும் கவந்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று தீர்த்து உறுவார். அவரை தெருவாக வைத்துக் கொண்டு அப்போது பாடுங்கள் என்பதே இதன் தாத பரியம்.

தீர்த்தியும் மற்றொரு தத்துவம். "உட்க விவகாரங்களை நீங்கள் கேட்டுத் தான் ஆக வேண்டி இருக்கிறது எனில் கேளுங்கள். யார் வந்தார், யார் போனார், யார் இதைக் கொள்ளார், யார் அதைக் கொள்ளார் என்பதை வெல்லாம் கேட்டு வைப்புகள். ஆனால் இத்தக்கெல்லாம் ஒரு காதையே கொடுக்கன். இங்கொரு காதை எப்போதும் அவற்று திருவடிகளின் மிருதுவான மூலக்கு, அவற்று திவ்விக நுழைன் அழைப்புக்கு அர்ச்சனையுக்கள். நுழைன் அழைப்பு உங்கள் உட்கண் ஒவ்வொரு இவற்றிலும் ஊதி எதிரொலிக்குமாறு செய்கு கொள்ளுங்கள். இவ்வாறே, இவ்வருகை ஒரு கண்ணால் பாடுங்கள். ஆனால் மற்ற கண்ணை அவ்வாறே தம்மைச் சீர்த்துத்தவனின் காட்சிக் கேன்றே திறந்து வைத்திருங்கள்."

தீர்த்தியைப் பொருத்தமட்டில் இவை வெற்று வார்த்தைகள் அல்ல. இச் சீர்த்தியின் பொருளை அவர் வாழ்த்து காட்டுகிறார். அவர் ஒரே சமயத்தில் இவ்ரும் இருக்கிறார்; அங்கே பித்தாவதத்தில் இவ்வ மத்தியிலும் இருக்கிறார். இவ்வருகிலிருந்து கொண்டு இத்தகு அப்பாற்பட்டு வாழ்கிறார் - சேற்றின் பிரத தாதும் ஆவலத்துடன் உறுவாடிக்கொண்டு தமீர்த்து மலரும் தாமரை போல்.

தாதா தீர்த்தியைப் பற்றி என்ன சொல்ல? தீர்த்தியின் பரணியைப் பாக்கியை அவர் எடுத்தெழுதுகிறார். அவற்றை ஆய்ந்து பார்க்கிறார். அவ்வாறே மொழியிலும், ஆங்கிலத்திலும் திறைவ எழுதுகிறார். பத்திரகாரிக் சத்திக்கிறார். ஆண்டவனின் சத்திக்கும் உச்ச தீர்த்திக்கு அவர்களை உகப்பி எழுப்பி, அவர் கனது ஆன்மிக அபிமானங்களை உத்திகிறார். அவ்வருகைத் அகற்றி, மனத்தன மான பாதத்திலிருந்து விடுவிக்கும் சாதனமாக மனக் கணக்கிப் பாடுகிறார்.

'எத்தப் பவனிலும் கருத்து வைவாமல், உய்விதப் பற்றும் வைவாமல், உய்கில் வாரும் போதே என்னன் சரணமடைவாயாக' என்று கண்ணன் சுதிர ஆண்க்கிணங்க பத்தி நேறியைப் பரப்புகதே நமோ இருக்கும் மத்திரத்தின் காட்சிக் கிரமமாகும்.

இவ்வாறான உதாபனியான தீர்த்தியைப் பொருத்தமடிக் காட்ட ஒரு தீர்த்தியைக் கூறுகிறேன்:

இது நடத்தது 1961 ஜனவரி 31த் தெதி. இருவு ஏழுரை மணி இருக்கும். தாதா

குறியை அடிபோடு மறத்து, மீரா பதல் ஒவ்
வதும் பாடிச் கொண்டிருந்தார்.

கோலித்த கோலித்த காயெ மீரா,
கோலித்த கோலித்த காயெ
நினைநா ராஜி கோலித்த கே சங்,
கோலித்த கோலித்த தாயெ

‘கோலித்த கோலித்த’ - காரை வெய்யார் மீரா
‘கோலித்த கோலித்த’ எனப் பாடினார்
இரண்டும் மகளிறும் கோலித்தன கண்ணி என்னி
‘கோலித்த கோலித்த’ தாயெ வெய்யார்

தாதாநி பக்தி நிரம்பி வயிதத் தயிமை
மறந்து பாடிச் கொண்டிருந்தார் -- பரமசிவத்
பேடியச் சொல்லுகிறார். அவரது கண்ணம்
களில் கண்ணீர் வழிந்தது. தீயியின் கண்ணளி
சிறுந்தும் ஒரே பொழியாக நீர் பெருக
வாயிற்று. அவர் என்ன கேட்டாரோ, என்ன
பார்த்தாரோ -- காரி சொல்ல முடியுமா?
அவனது குறல் அவரை அழைத்துவிட்டது
பொதுமீர் கண்ணியை மிதக்கும் சிவந்த கண்
களைத் திறந்தார் தீயி.

அவர் கண்... திவ்யிக் கூட்டிப் பற்றி தாதா
வினவினார்.

அவரோ சேடரென் எழுந்தார். “நான்
ஆற்றுக்குப் போகிறேன்” என்று மட்டும்
கூறிவிட்டு, பரவர நிழலில் ஓடலானார்.
தாதாவும் தாங்களும் அவரைத் தொடர்ந்
தோம்.

அசை பர்வாங்கு கடந்ததும் ஒரு கால்வாய்
அருகே நின்றோம்.

அவரை ஆலயத்துக்குத் திரும்பி வருமாறு
பதமாகச் சொன்னார் தாதா. ஆனால்
அவரோ மறுமீதுத் தயிமை ஆட்டினார்.
“அவன் வரும்போது நான் எப்படித் திரும்ப
முடியும்? இந்த இடத்தில்தான் அவன்
என்னைக் காத்திருக்கச் சொன்னான். அவன்
எந்த விருந்தும் வரக்கூடும். எனவே நான்
இங்குதான் இருக்கக் வேண்டும்” என்று
அழுத்தும் திருத்தமாகக் கூறினார்.

சிறிது மெளனத்துக்குப் பிறகு தீயி
தொடர்ந்தார்: “நான் மட்டுமல்ல; கோயிலைக்
களை நிற்கச் செல்லும் கூடக் காத்திருக்க
வேண்டும்.”

கண்ணலில் வாக்ருதுநினைப் பற்றி அவர்
மேலும் மேலும் சொல்லிக் கொண்டே
போனார்.

காட்சியில் காது குறுக்கிட்டு, அவரை
மதிவிரத்துக்குத் திரும்புமாறு மிக இடமாகக்
கேட்டுக் கொண்டார்.

திதியோ திரிமாணமாகத் தயிமை ஆட்டி
னார். “முடியாது. அவன் வரவிற்கும்கொண்டு
அதெப்படி முடியும்?” என்றார்.

“சரி, சரி, நானே அவனிடம் உன்னை
அழைத்துப் போகிறேன்” என்று தாதா கூறி
அவரது தோளைப் பற்றித் திரும்ப அழைத்து
வரலானார்.

தீயியும் அவரைக் குறந்தையோயப் பார்த்து
விட்டு அவரது வார்த்தையை அப்படியே
தயிர் திரும்பி நடத்தார்.

ஆலயத்துக்கு வந்த பின், “குறந்தாய்,
என்ன நடந்தது?” என்று கேட்டார் தாதா.

“தாங்கள் அலங்காரக் ஆர்வ விளரத்
தூண் காத்திருந்தோம்” என்று தொடர்
வது தீயி. (“தாங்கள் என்று அவர் சொன்
னது மீராபாயையும் அங்குடைய சாது
சங்கத்தையும் குறிக்கும்.”)

தீயி தொடர்வார்: “இருட்டி விட்டது.
அருடிக் தூய் செய்து கொண்டிருந்த சாது
ஒருவரிடம் போய், ‘பாபா, கோபாவன்
என் வரவில்லை? எப்போது வருவான்? அவனை
நீங்கள் பார்த்தீர்களா?’ என்று கேட்டபோது.
‘எனக்கு அவனிடமிருந்து ஒரு சங்கதியும்
விடலானது. அவனை நான் பார்த்தேன் இல்லை’
என்று கூறிவிட்டார் சாது. மீராவோ விடாய்
பீடியாக, ‘இல்லை பாபா, அவன் நிச்சயமாக
இங்கு வருவதாகச் சொல்லுமே!’ நடுநி
வரை எங்கோக் காத்திருக்கச் சொன்னுமே!
அவனை எப்படி நீங்கள் காணத் தவறினீர்கள்?
ஒருவேளை நீங்கள் அவரைத் தவிர்த்து
காலியத்தில் எழுப்புகிறதனால் அவனது
காலியத்தைக் கேட்கத் தவறிவிட்டிருக்கோ
என்னவோ? அவன் மிக மிக பிடிவாதமாக அடி
வைப்பான். நம்விவாரு போனக் காலாயும்
சுன்னிப்பாகக் கேட்டாய்தான் அவனது அடி
போனை கேட்கும்!”

மீரா சொன்னது எவ்வளவு கண்ணாடி
சாது தனது நியாணக் கூடங்கையே முக்கிய
மாக நினைத்துக் கண்ணைத் தவறவிட்டார்
போலும்? நம்முடைய அறா விவகாரங்களின்
இயக்கத்தில், வெற்றுச் சடங்குகளின் அடனி
யில் அவரை அடிப்போலானது இழக்கிறோம்.
அலங்காரக் ஆணைப்படுத்தும், ஆனால் அவ
னது முறையானையை -- குறவினையை -- கேட்க
நம்மவர் தயார் செய்து கொள்வதில்லை.
அவனது குறவின் கருதிக் தாம் இனையாத
தால்தான். எங்கும் எப்போதும் உவ்வ அவன்
நாம் தவற விட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறோம்.

ஆயினும் விரகதாபத்துடன் அவனுக்காக
ஏங்கி, எங்கி, எதற்கி் கதறி, காத்துக் காத்துக்
கிடப்பவர்கள் அல்லக் தீயியும் கால முடி
யாக. தக்கனது அவன் நினைவை விளக்கப்
வழிய நிரப்பிக் கொண்டு விட்டாய் நிச்சயம்
தரிசுவன் தருவான்.

பிரேஸைப் பீத்தி அவனான மீராவாக,
அனைத்தையும் அவனுக்காக உதறி எறித்த
மீராவாக நாம் ஆகாதது பரிதாபம் ஆம்.
நம் வாய்வு விரிதாபமானதுதான். அவனிடம்
பிரேம போனை கொள்வார்களே அதிபாக்ஷிய
களாக. அளர்கள் உதறும்போது சாட்சாத்
அவனை பதில் குறல் கொடுக்கிறும், காக்
ருதுத் தருகிறும். ‘பிரேசை போனும் -- ஆதலால்
காலியில், கண்ணில் சந்தையும் நடுநிற் றீயி
காட்டுவரை காத்திருக்கன். நான் வந்தே
திருவேன்’ என்று பிரதிக்ஷை செய்கிறும்.

ஆதிரத் துன் தான் தெய்வ
மேல் தெய்வ தீரா.

அவ்வு நிதிக்ஷயம் அத்ததீசியோலுதில்
அருத தீனம் அந்நீனம்.

[ஸ்ரீ தீயிப் துமாரி ராஜிள் எழுப்பத்திருக்கு
வது பிரேமத் தீனத்தையும் (தூவணி 22, 1870)
அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட சிறப்பு மலரில்
வெளிபாண கட்டுரைகள் தயிற் றவரம்.]

ராமாயணம்

ராஜாஜி

அன்புடன் பார்த்து வா.
இதனால் உன்னை நான்
கேட்டுக் கொள்வது.

“என் மனைவி தானே
யிருந்த அறிவாளி. ருக்ம
மான் விஷயங்களை அறி
வும் சக்தி பெற்றவள்.
இவ்விதம் நடக்கும்
என்று அவள் ஒன்றைக்
கறிஞளானும் அது அப்
படியே நிகழும். சந்தேக

“அன்புக்குரிய அங்கதனை அநாதை
யாக விட்டுவிட்டு, என்னைவும் திகிலின்றி
விட்டு விட்டுத் திரும்பி வராத பிர
யாணத்தில் போய் விட்டாயே! என்
விரேனே!” என்று தானே அழுது புரண்டு
அங்கேயே உயிர் நீப்பன் என்றும்.

தனுமான் ஆறுதல் சொல்லைப்
பார்த்தான். “இறந்தவர்கள் தங்களுக்
குரிய மேல் உலகத்தில் அடைவார்கள்.
வானிஸைப் பற்றிக் துக்கப்பாட வேண்
டாம். அங்கதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம்
ஆகும். அளதக் கண்டு மகிழ்வோம்.
இப்போது வானிக்குச் செய்ய வேண்டிய
உத்தரகிரியையாகிய நடத்துவதில்
புத்தி செலுத்துவோம். அங்கதனைச்
சரியாகப் பாதுகாப்பது நம்முடைய
கடமையாகும்” என்றேற்கொள்
கொய்கிற பார்த்தான்.

“எனக்கு ஒன்றும் வேண்டியிருக்க
வில்லை. உத்தரகிரியை செய்வதும்
அங்கதனை ராட்சரியாகவும் என்வா
கக்ரிவன் பார்த்துக் கொள்வான்.
என்றும் என்ன செய்ய முடியும்?
ஆயிரம் அங்கதர்கள் இருந்தாலும்
அது என் பருஷனுக்குச் சமாளம்
ஆகுமா? என் விருண்ட நாயும்
யாமலயர் செல்வேன். அதுதான்
எனக்குச் சந்தோஷம்” என்றான்
தானே.

நினைவிழந்து மரணத் தறுவாலை
யிருந்த வாகி, அச்சமயம் உணர்வைத்
திருந்து கக்ரிவனைப் பார்த்து மெது
வாகச் சில வார்த்தைகள் பேசினான்:

“தம்பி! நாம் இருவரும் ஒன்றாக
இருந்து சந்தோஷமாக ராஜ்யத்தை
ஆண்டு அனுபவித்திருக்கலாம். அதற்குக்
கொடுத்து வைத்திருக்கவில்லை. என்
னுடைய தவறே அதிகம். அதைப்
பற்றி இப்போது பேசிப் பயனில்லை. நீ
இனி இந்த ராஜ்யத்தை ஆள்வாயாக.
எனக்கும் தானைக்கும் உயிரைவிடப்
பிரியமான குமாரன் அங்கதனை உன்
விடம் ஒப்புவித்தேன். அவன் உன்னைப்
போன்ற விரன். எனக்குப் பழியாக நீயே
அவனுக்குத் தந்தையாக இருந்து அவனை

மில்லை. அவன் 'மோசலை' எந்த விஷயத்தி
தும் தட்டாதே.

"இதோ இந்திரன் எனக்குத் தந்த மாலைவை
என் கையிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டு அதன்
சத்தியை நீ பெற்று விளங்குவாயாக. என்
வாழ்க்கை முடிந்தது. உன்மேல் இப்போது எனக்
குக் கோபம் தணிந்து விட்டது. உனக்கு மங்களம்
ஆகுக!" என்று தம்பி சுக்ரீவனை மிகப் பெருத்
தன்மையோடு ஆசீர்வதித்தான்.

"அங்கதா! அரசனாகக் கர்வமிடத்தில் சரி
யாக நடந்து கொள். பொறுமையுடன் நடந்து
கொள், அப்போது நடந்து கொள்" என்று

குமாரனுக்குச் சொல்ல வேண்டியதை யும் சொன்னான்.

காட்டு வீடுக்கும் வெட்டப்பட்டது கீழே விழுந்தால் அதைத் தழுவி ஏறிய இளங்கொடியும் அதை ஒட்டிக் கிடப்பது போல் வானிலைக் கட்டித் தழுவிச் கொண்டு கிடத்தான். மலர் புத்த கொடியைப் போன்ற தாரை.

நீலன் வானிலை மார்பில் குத்தி நின்ற பாணத்தை மென்சுட்டுத்து அகற்றினான். உடனே காயத்திலிருந்து மலையருவி போல் ரத்தம் சொங்கி எங்கும் பரவிற்று. வானிலை உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிந்தது. "ஐயோ!" என்று தாரை அழுதான்.

"அங்கதா! உன் தகப்பனாக கடைசியாக வணங்குவாய்" என்றான்.

"உங்களுடைய? நீயே மகன் வணங்கி நிற்கிறாயே! அவனுக்கு ஒன்றும் சொல்ல மாட்டார்களா? தான் விதவை யானேன். மகனும் திக்கற்றுப் போனான்!" என்று இதயம் உடைந்த தாரை பிரவாசித்தான்.

இதை யெல்லாம் கண்டு கரீவ னுடைய உள்ளம் பதைத்தது. தன் குற்றத்தை இப்போது நன்றாக அறிந் தான். "எனக்குள் மறைந்து நின்று உள்ளே வேலை செய்து வந்த ஆசை என் புத்தியைக் கெடுத்துவிட்டபடியால் அவ் வவோ நன்றாக ஆலோசனாமல் வானி புருந்த குகையில் வானில் முடிவிட்டு அண்ணாளுடைய சம்பத்தை அபகரித்துக் கொண்டு ஆனந்தமாக அறவித்தேன்!" என்று தனக்குள் சித்திக்கலானான்.

நம்மையும் அறியாமல் உன்னை இருந்து வரும் ஆசை விவேகத்தைக் கெடுத்து விடுகிறது. தவறான முடிவு களுக்கு வந்து விடுகிறோம். பாவங்களில் சிக்கிக் கொள்கிறோம். அதைச் கரீவன் இப்போது கண்டான். தன் விவேகத் தைக் கெடுத்தது உன்னை மறைந்து நின்று வேலை செய்த தன்னுடைய ஆசை என் பதைக் கண்டான்.

காமம் என்ற பொழுப் பெயர் வடமொழியில் எல்லா வகை ஆசைகளையும் குறிக்கும். காமமே மனிதனுக்கு உட்பணை. அந்தச் சத்துருவை ஜயிக்க வேண்டும். இதயை கிதையில் மூன்று வது அதிதியாயம் கடைசி ஏறக் கனோகல் கனில் செய்யப்படும் உபதேசம். ஜயி சக்கும் காமரூபம் துராணதம் என்று முடிக்கிறான் கண்ணபிரான்.

கரீவனைக் கெடுத்தது ஆசை. வானி லின் விவேகத்தைக் கெடுத்தது கோபம். கரீவன் குகையில் வானில் முடிவிட்டதைக் கண்டதும் ராஜ்யத்தை அபகரிப்ப

தற்காகவே கரீவன் தன் கட வந்து இப்படிச் செய்தான் என்று வானி எண்ணி விட்டான். அரக்கனுக்குத் தன்னைப் பறி கொடுத்து விட்டு, தன் னுடைய பதவியை அபகரித்துக் கொள் ளப் பார்த்தானே என்று மனத்தில் கரீவனைப் பற்றி முடிவு செய்து கொண்டு, பொங்கிய கடுங்கொபத்துக்கு இரையானான். உடன்பிறந்த தம்பியை அவமானப்படுத்தி, கைர விட்டுத் துரத்தி விட்டுச் சிதைவை வளர்த்துக் கொண்டே போனான். கோபம் - 'மன்யு' என்று கோபத்தின் மூலத்திற்கு வட மொழியில் பெயர் - இது வானியை ஏமாற்றி அவனைப் பாலத்தில் தள்ளிற்று.

"காமம்" "மன்யு" இவை இரண்டும் எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் காரணம். இவற்றை உள்ளம் எங்கிற கோட்டைக் குள் விடாமல் மனத்தைக் காப்பாற்றி னுல்தான் தப்புவோம்.

கரீவன் பிரலாபிக்கலானான்: "நான் எவ்வளவு பெரிய குற்றம் செய்தானும் என்னைக் கொல்லாமல், 'ஒடிப் போ, உயிர் தப்பிப் பிழை!' என்று சொல்லி அண்ணன் என்னைத் துரத்தினான். அவ் வளவே! நானே அவனைக் கொல்லச் சதி செய்து அவனைக் கொன்றும் விட் டேனே! என்னைப் போன்ற பாதகன் உலகத்தில் இவ்வீ. சாரும் தறுவாயில் 'ராஜ்யத்தை நீ எடுத்துக் கொள்' என்று என்னிடம் சொல்லித் தன் னுடைய ராஜ்யத்தையும் இத்திரன் தந்த சக்தி மானையும் தன் கைபால் எனக்குத் தந்தானே! இவ்வளவிலோ மகான்! நீசஞ்சிய தான் உயிர் வைத் துக் கொண்டு பிழைப்பதில் என்ன பயன்! உலகத்துக்கு ஒரு குரளுக் குடுத்த என் அண்ணனைக் கொள் றேனே" என்று தன் பெருங் குற் றத்தை உணர்ந்து அழுதான்.

வீடுக்குத் துக்கு ஒரு முறையாவது, 'காமோகாரிஷீத்' 'மன்யுரகாரிஷீத்' - சத்தியைப் பிரித்தால் - காம: அகாரி ஷீத். மன்யு: அகாரிஷீத் - அதாவது 'ஆசை என்னை ஏமாற்றிப் பாயம் செய்யச் செய்தது' 'கோபம் என்னை ஏமாற்றிப் பாயம் செய்யச் செய்தது' என்று வகுத்தி அடக்கத்துடன் பல தடவை சொல்லி உள்ளத்தைச் சுத்தப் படுத்திக் கொள்வது வைதிகர்களின் சூப் முறை. இதை யாவரும் அஞ்சரித்தல் வேண்டும். சூபம் செய்து உள்ளத்தை ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட வேண்டும். காமோகாரிஷீத், - மன்யுர காரிஷீத். நாராயணாய நம: (தேவதம்)

கதை: கோமதி சுவாமிநாதன்
சுத்திரம்: டாஸ்

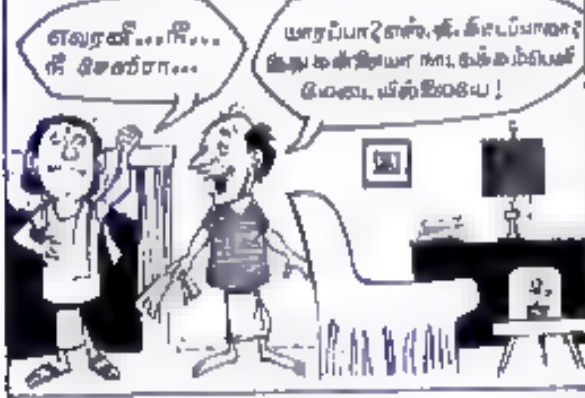
சிதம்பர

ரகசியம்

விசதி நிறுத்த சலுகை பாங்கு பங்களை தான். இதன் எங்கோ ஒதுப்பறமாக ஏகாந்தமாகவல்லவா இருக்கிறது! பரிமாசில் வலதுகாலம் வாழ்த்து சொல்வந்த ராகதி சிதம்பரத்திற்கும் சிறப்பதந்திந்த சொந்தமானது கரு.

ஒரு நாள் காலை சின்னசாமி சுற்றுகாரைகளைத் தடவிக் கொண்டுமுக்கும் போது....

எவரவீ...நீ...
நீ சேவரா...

யாரப்பாடென். நீ கிட்டப்பாடா? இது கங்கனியா நாடா? கங்கனியைக் கொண்டு வந்தேயே!

நான் ஓ-ஓஸ். பட்டிப்பா.
இந்த பங்களை சொந்தமாக்கு
சிதம்பரத்தை உட்கொ
பாங்குகளும்.

அவர் இங்கே இருக்கிறார். நாளை காலை இருக்கிறார்.

காயாரு கான கந்தே
கூட லுமாயும்....

இந்தப்பா, சமையல்
வெல்லையை ஏற்றுக்
கொண்ட வந்திருக்கும்
புது ஆசாமிதான்.

அவ்வளவு
அப்படி
கொண்டா
கூட லுமாயும்.

அது தான் கறவிக்
பித்தர்ப் பா
மொழிந்த மாநில
கையை இடது
கூட கயந்தேயே!
யதாய்க் கொண்டு
கூடாய். கூடாய்.
இன்னே போய்
கூடாய். கூடாய்.

இந்த பங்களை
நாளைக்கு கொண்டு
பாத்திரம் ஏதாவது
கூடாய். கூடாய்.
பாத்திரம் ஏதாவது
கூடாய். கூடாய்.

சிறு சேரத்தில் சின்னசாமி எதிர்பார்த்தபடியே
மேலும் கிரவர் வருகிறான்.

இந்தப் பெரியப்பா சிறப்பம்
எதற்காக இந்த ஒதுப்புறமாக
இடத்தில் பங்களாவைக்
கட்டக்கூடும்
உடனாகத்தெரிந்துகா?
கிரவரின் வருகைக்குக்
கூப்படி ஏதாவது
கோணல் புத்தியாகும்!

மேயுறு! நான் சொல்வது
வெல்லாம் கல்லா நினைவு
வச்சிருக்கிறாயா?

ரங்குமார! நான்
சொன்னதெல்லாம்
நீ மறக்கிடாம
தெரிந்துகா!

பங்களா பெரிசா இருக்கு!
அதில் இன் குரவர்களுடைய
கூடுதலும்!

ஐயோ!
உள்ளேயிருந்து
யாரோ வந்துக்கிட்டே
இருக்கலாம்.

வாங்க! வாங்க!
யாறப் பரக்கலாம்?

பெரியப்பா சிறப்பம்
இருக்கிறா? அவரைப்
பார்க்கத் தான் வந்து
ருக்கிறோம். நான்கு
கவள் நம்ம
குழந்தைக.

உள்ளே வாங்க! உள்ளே வாங்க!
எல்லாம் உடனே இல்லை! அதில் சிறுசை
வெல்லாம் கவளச்சுக்கிற பொல்லாப ஸ்கூலிடே
விட்டுருந்தான் பெரியத்தோடு!... நான்கு
இந்த பங்களாவைக் கவளச்சுக்கிட்டே இருக்கிற
பெரியத்தோடு சின்னத்தோடு.

அவ்வளவுக்குக் குறை
தடவையாகப் பெரியப்
பாஷைப் பார்க்க
கூடுதா அவர் ஆப்
ஸெர்ஸைடாக
இருக்கலாம்!

அதை பெரியப்பா
வெல்லாம் திரை
அவரோடு சொல்லுங்க!
கவலையா?

ஐயோ! உரக்கப் போ
எதையாவது உள்ளே
இருக்கலாம்!

வந்தா. நம்ம

TRAYONS டிரேயான்ஸ் டிரேயான்ஸ் நான் நாளை நாகரீகத்தின் முன்னோடி

டிரேயான்ஸ் டிரேயான்ஸ் நான் பட்டுமேயோல் படைப்பாளி கடைத்திறைப் கொண்டது. பகுத்தறிவுச் செல்வமையும், பண்பாட்டையும் அறிவிக்கின்றது. சனம், பகுத்தறிவு, பட்டு போன்றவற்றிலிருந்து சிறந்த பேதுரைகளும், நினைவிலுள்ளும், ஸ்ரீ கங்கைக்கரையில் போன்றும் தபாசிக்க டிரேயான்ஸ் டிரேயான்ஸ் நான் உதவுகிறது. பட்டுத் துணிகளுக்கு மேலாண்மை நேற்றத்தையிலிருந்து. செவ்வக அளவிலுள்ள செவ்வக நூல்களும் சத்தியம் அறிவாக்குகிறது. கண்கள் நூல்களின் அறிவுபெறும் தன்மைகள் புகழ்க்கிறது. கம்போகரீக கொள்கை அறிப்புகள், கம்போகர், சாங்குகள் ஒத்தியற்றின் உற்பத்திக்கும் புகழும் சிறந்தது.

75, 100, 120, 150, 300 டிரேயான்ஸ் கெதல்களாகவும், கெதல்களாகவும், டிரேயான்ஸ் கெதல்களாகவும் கிடைக்கும்.

விவரங்களுக்கு:

டிரேயான்ஸ் டிரேயான்ஸ் டிரேயான்ஸ் டிரேயான்ஸ் டிரேயான்ஸ்

61, செவ்வகம் செது, செவ்வகம்-1

தந்தி: CELYARN நான் பெட்டி தி 1736 நான் 21641

விவரங்கள் நான் பெட்டி தி 253 நான்,

நான் பெட்டி தி 154 கருவா- நான் பெட்டி தி 1372 கருவா

NAS-1197M

பேராட்டங்கள்

ர.சு.நல்லபெருமாள்

1. பாரத மணி

மிக்கள் நடமாட்டம் அதிகமில்லாத ஒதுங்கிய இடத்தில் அந்தப் பழைய கட்டடம் இருந்தது. நள்ளி இருந்து பார்த்தால் பாழடைந்த வீடு போல தான் காணப்படும். அந்தச் சிறு கட்டடத்துக்குள்ளிருந்துதான் உயிர்த் துடிப்புள்ள பத்திரிகை, 'பாரதமணி' தினமும் சூரிய உதயத்துக்கு முன்பே வெளி வந்து கொண்டிருந்தது.

அந்தப் பத்திரிகையில் மிகமிஞ்சிய பரபரப்போ, வெறியைக் கிளரிலும் ஆபாசமோ இருக்காது. செய்திகளோ எந்த மாதிரி மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமோ, அந்தப் பாணியில் மிகுந்த கண்ணீர்த்துடனும், பொறுப்புடனும் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தது.

'பாரதமணி' என்ற பெயர், அந்தப் பத்திரிகைக்கு மிகவும் பொருத்த

மானதுதான். பாரதத்துக்கே ஒரு வைராगணியாக அது இருந்தது. பத்திரிகையின் தரத்துக்கும் அமோக விற்பனைக்கும் சம்பந்தம் இடையாது என்னும் உண்மையைப் 'பாரத மணி' எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருந்தது.

**"பெற்ற தாயும் பிறந்த யோகனும்
நற்றை வள்ளும் நவி சித்தனவே"**

என்பதுதான் பாரத மணியின் தாரக மந்திரம். இந்தக் கொள்கையைத் தாங்கி அது வெளியாகிக் கொண்டிருப்பதால்தான் அந்நுடைய விதமின் ஓரளவுக்கு மேல் உலராமல் நின்று விட்டது. மக்களுக்குப் பாரதமணியின் கொள்கையைப் பற்றியோ, பத்திரிகைத் தர்மத்தைப் பற்றியோ அக்கறை இல்லை. அவர்களுக்குத் தினமும் வேண்டியவை, கொஞ்சம் ஆபாசம் கலந்த பரபரப்பான செய்திகள்! அறிவை மயக்கி, சதை வெறியைக் கிளறிவிட்டுக்கிடைய பரப்பும் ரசனையும் தேவை.

அன்று வந்த சேய்தி
களைச் சேகரித்துத் தொகுப்
பதில் உதவி ஆசிரியர்கள்
சுபட்டிருந்தார்கள். ஒரு
செய்தியையும், அதற்கேற்ற
தலைப்பையும் உதவி ஆசிரி
யர் முககாவத்தம் எடுத்து
விட்டு முகத்தைச் சலித்
தார்.

"இதென்ன சார்,
ஹோட்டல் கோதரினார்
நிழல்....? இதற்கு ஒரு
தலைப்பு வேறு?" என்று,
எதிரே இருந்தவரைப்
பார்த்து.

மூக்குக் கண்ணாடியைத்
தள்ளி விட்டுக் கொண்டு
தலை நிமிர்ந்த உதவி ஆசிரி
யர் ராமபத்தர், "ஏது....?

தென்ற இரவு கைது பண்ணினார்
களை, -அதுவா?" என்று கேட்டார்.

"ஆது, நான் நிழல் சார்" என்று
தன் சாய்க்காதம், உச்சாகத்துடன்.

"இங்கே வாங்கலா!" என்று
முருகாவத்தம்.

கையிலிருந்த பென்சில் போன்று
யின்றது போட்டுவிட்டு எழுத்து
முருகாவத்தத்தின் பக்கத்தில் சாய்
வில்லன். சாய்க்காதம். அதற்குச்
செய்தியைச் சுட்டிக்காட்டி, "இது
உன் வேலைதானா?" என்று கேட்
ட்டார் முருகாவத்தம். தன்னை
ஆட்டிவிட்டுச் சித்தர்கள் சாய்
தான்.

"எத்தனை தடவை சொல்வது...
தென்ற ஒரு மாதம் தென்றது
இன்றும் பத்துவராக விட்டேயோ...
இந்தச் செய்தியை என் இப்படிச்

கொட்டை எழுத்தில் போடவேண்டும்? இதெவ்வாம் ஓர் ஓரத்தில் சிறிய எழுத் தில்கூட அச்சாகக் கூடாது" என்றார் முருகானந்தம்.

"இந்த மாதிரிச் செய்துகூடாம் வாசகர்களைக் கவரும்" என்றான் சாமி நாதன்.

"அது எங்களுக்குத் தெரியும். இதை ஆசிரியர் பார்த்தான். கிழிந்து உன் தலை மீதுதான் போடுவார்."

"சார், இது பரபரப்பான செய்தி சார்....."

"கோதரினார் தோட்டில் யாரோ ஓர் ஆணும் பெண்ணும் குடித்துவிட்டுக் கும்மாளம் அடித்ததை யெவ்வாம் ஒரு செய்தியாகப் போடுவதற்கு நம்முடைய பத்திரிகை வாய்க்கிவலை, தெரியுமா?"

"இது பிரபல நட்சத்திரம் சரி ரேகா...."

"சினிமா நட்சத்திரம் என்றால் உடனே அபத்த விஷயத்துக்குக்கூட லுக்கியத்துவம் வந்துவிட வேண்டுமா? கும்!" என்று எரிந்து விழுந்து கொண்டே அந்தச் செய்தி அடங்கிய தாளைக் கசக்கிக் குப்பைக் கூடையில் வீசினார் முருகானந்தம். தலைவரச் சொறிந்து கொண்டே அதிருப்தியுடன் தன் இடத்தை நோக்கி நடந்தான், சாமிநாதன்.

"ஆசிரியர் வந்துவிட்டார்" என்று அந்த அறைக்குள் வந்து பறைசாற்றி னான், ஸ்டேபிளே டைப்பிஸ்ட் பிரேமா. அந்தப் பெரிய அறையி் விருந்த முன்று உதவி ஆசிரியர்களும் ஆசிரியரைச் சத் திக்க அவருடைய அறைக்கு விரைத் தார்கள்.

"ஏதாவது விசேஷச் செய்தி உண்டா?" - முரளி கேட்டான்.

"மத்தியானம் யாரோ போனில் கூப்பிட்டுப் பயமுறுத்தினாலும்" என்றார் ராமபத்திரன்.

முரளி புருவங்களை நெறித்தான். மேலே சொல்லு எங்கெடு பாவகையில் தலைவைச் சொடுக்கினான்.

"போன் ஆப்ரேட்டர் சொன்னான்."

"என்னவாம்?"

"கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மகாநாடு பற்றி நம்முடைய விமரிசனத்தைப் பற்றிச் சொல்லித்தான் எச்சரித்தாலும்."

இதைக் கேட்டு முரளி சிரித்துக் கொண்டான்.

"ஓஹோ... நம்முடைய தலைவங்கம், அந்த அளவுக்கு அவர்களை உறுத்தி விட்டதாமோ?" என்றான்.

"இன்று இரவு போதுக் கூட்டம் இருக்கிறது" என்றார் முருகானந்தம்.

"அதை ஃபாலோ பண்ண யாரை அனுப்பலாம்? சாமிநாதன் போகட்

டுமோ?" என்றான் முரளி. பக்கத்தில் திரும்பி, சாமிநாதனைப் பார்த்தான். சாமிநாதன், தலைவை அசைத்தான்.

"இவன் வேண்டாம். அங்கே போய் ஏதாவது விமரிசனம் செய்து சண்டை இழுத்து விடுவான். தொழிலாளர் கூட் டம். ஜாக்கிரதைவாக இருக்க வேண் டும்" என்றார் முருகானந்தம்.

"இவனுக்கு திருப் போதும்" என்று முரளி அழுத்திச் சொல்லவே, முருகா னந்தம் மறுக்கவில்லை.

முரளியின் மேஜையிலிருந்த போனில் மணி அடித்தது. ரினியரை எடுத்து முரளி பேசத் தொடங்கினான்:

"ஹிலா... பாரதமணி எடிட்டர் பேசுகிறேன்.... எஸ், முரளிதான் பேசு கிறேன்... யார்? சினிமா சக்கரவர்தி தியார்?... ஓ. அவரா?... உம்... உம்... வகுத்தப் பட்டாரோ?... எப்படிப் போய்வை எழுதுவது? பாரதமணி போய் சொல்லாதே.... பாரத மணியின் அபிப்பிராயம் அது... நான் ஸென்ஸ்..."

போன் 'டக்'கென்று வைத்தான் முரளி. சிறிது நேரம் சித்தையில் இருந் தான். பிறகு எதிரே இருந்த உதவி ஆசிரியர்களைப் பார்த்தான்.

"சார்...?" என்று முருகானந்தம் கேட்டான்.

"தம்முடைய சினிமா விமரிசனம் சந்திரமோகனுக்கு மன வகுத்தத்தைக் கொடுத்ததாம். அவருடைய காரிய தலிசி பேசுகிறார். மன்னிப்புக் கொரும் பாணியில் மீண்டும் ஒரு விமரிசனம் எழுத வேண்டுமாம்" என்றான் முரளி, சிரித்துக் கொண்டே.

அரை மணி நேரத்துக்குப் பிறகு, உதவி ஆசிரியர்கள் தங்கள் அறைக்குத் திரும்பினார்கள். ஸ்டேபிளே டைப்பிஸ்ட் பிரேமா, மாகை வந்த கடிதங்களுடன் முரளியின் அறைக்குள் நுழைந்தான். கடிதங்களைப் பிரித்து அவனுடைய மேஜையின் மீது வைத்தான்.

"விவரங்கள் போன் பண்ணினார்" என்றான் பிரேமா.

"என்ன சொன்னான்?"

"உங்களைக் கேட்டார். பிறகு போன் செய்து கொள்வதாகக் கூறிவிட்டார்.. கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன் சாரதா வந்திருந்தான்..."

"எங்கே இங்கேயா? உடனே போய் விட்டானா?" என்று பரபரப்புடன் கேட்டான் முரளி. அவனிடம் தோன் றிய பரபரப்பையும், ஆவலையும் கண்டு தன்னைக்குள்ளேயே சிரித்துக் கொண்டான் பிரேமா.

"நான் இருக்கச் சொன்னேன். உங்கள் அறைக்குள்ளேயே போய்

சிறு தொழிலுக்கு எம்ஐஐஸி நிதியுதவி

சிறு தொழிலு ஒன்றின்
ஆரம்பிக்கத் திட்டம்
இருக்கிறதா?
அல்லது இப்பொழுதுள்ள
தொழிலை விஸ்தரிக்க
வேண்டுமா?
எதுவாயினும் எம் ஐ ஐ ஸி
உங்களுக்கு உதவத்
தயாராக உள்ளது.
எம் ஐ ஐ ஸியை
அணுகுங்கள்.
நடுத்தர மற்றும் பெரு
தொழிலுக்கும் எம் ஐ ஐ ஸி
உதவி எப்பொழுதும்
பேரஸ் கிடைக்கும்.

எம்ஐஐஸி

இதயதூர்வமான
நிதியுதவி

மதராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல்
இன்வெஸ்ட்மென்ட்
கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்.

எல். எல். ஏ. கட்டிடம்,
150-A மதுரை ரோடு, சென்னை-2,
கி.நா. 600 023, தெற்கு மெயின் தெரு, நயாசாபுரம்.

இருக்கும்படி கூடச் சொன்னேன். இன் னொரு சமயம் வருவதாகக் கூறி விட்டுப் போய்விட்டான்." அவன் அவனைக் கூர்ந்து பார்த்தான். அவன் கண்கள் பிரகாசித்தன. தன்னைக் கவலிக்கிறான் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட முரளி பேச்சை மாற்றினான்.

"பேப்பர் மிஸ்துக்கு அந்தக் கா தத்தை எடப் அடித்து விட்டாயா?" என்று கேட்டான்.

"ஓ....கபாலிலும் சேர்ந்து விட் டேனே. கையெழுத்துப் போட்டி களே. மதுத்துவிட்டிருக்காரா?"

"சரி... நீ போ" என்று கூறிவிட்டு எழுந்தான். முரளி.

மீரா புயிலிருந்து கீழே இறங்கி அச்ச இயந்திரம் இயங்கும் அறைக்குள் நுழைந்தான். முரளியைக் கண்டதும் மாதிரிக்காக அச்சபுத்திருந்த அவனை வப் பத்திரிகையின் இதழ்களை எடுத்துக் கொடுத்தார் கம்போனர். மூன்றுவது பக்கத்தில் ஒரு தலைப்பைப் பார்த்து விட்டு, அதற்குக் கீழே உள்ள செய்தி யைப் பார்த்தான் முரளி.

"இதோ நாவலாறு பத்தியிலிருக்கும் இந்தக் கலைப்பை மாற்ற வேண்டும்" என்றான். "சட்டசபை அங்கத்தினர் களின் கெவலமான நடத்தை எப்பதை, அங்கத்தினர்களின் கூட்டு மாற்றம் என்று மாற்றிவிடுங்கள்."

"சரி சார், அப்படியே செய்துவிடு கிறேன்" என்றார் கம்போனர்.

"இதை எப்படிக் கவனியாமல் முரு காணத்தம் விட்டார்? அவர் பாப் னைக்கு இந்தப் பக்கத்தைக் கொண்டு வராமலேயே சாமிநாதன் பிரஸ்ஸுக்கு அனுப்பியிருப்பானே?" என்று முரளி முரளிக் கொண்டே வெளி வராத்தா வுக்கு வந்தான். வாசலில் உட்கார்ந் திருந்த வேலையாளிடம் சாமிநாதனை அழைத்து வரப் பணித்துவிட்டு வராத் தாஸை விட்டுக் கீழே இறங்கி, தோட்டத் தில் அமைத்திருந்த புல் வெளிக் கு வந்தான்.

சாமிநாதன் வந்து சேர்ந்ததும், இரு வரும் புல்வெளியில் நடந்து வாகனம் தின்ற காரை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

"சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் கெவலமான நடத்தை என்று தலைப்புக் கொடுத்தது நீதானே?" என்று கேட் டான். முரளி. சாமிநாதனும் சற்று யோசித்தான். அகட்டுச் சிரிப்பு உதடு களில் நெழிந்தது.

"ஆமாம் சார்... அதை..." என்று இழுத்தபடி முரளியைப் பார்த்தான்.

007 வந்தாலும் நடக்காது!

குளாதி துங்காத கலா அகதி, மேற்கு நெர்மலியில் கலாதிவேக்கப்பட்டிருக்கிறேன். மேலில்லாசர்கள், பெய்க்காரோ னர் ஆகியோர் இதை மாறுகாரணாக அளித்து பெய்க்காரோ... மத்திரை செய்கப்பட்ட இந்த அகலேயைக் கணக் குகாரணமும் குளாதி துங்காதது.

11. 12. எஸ்.

"அந்தத் தலைப்பை நீதான் கொடுத் திருப்பாய் என்று எப்படிக் கண்டுபிடித் தேன் என்பதுதான்? தலைப்பு உன்னைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டதே. செய் தியை உள்ளபடி மக்களுக்குக் கொடுப் பதுதான் பத்திரிகையின் கடமை. செய்தியைப் பற்றிய விமரிசைத் தையோ, அபிப்பிராயத்தையோ கொடுப்பது கூடாது. விமர்சனம் இருக்க வேண்டிய இடம், தன்மயங்கம். இல்லையென்றால் கார்ப்டுவீ. விமர் சனத்தைச் செய்தியோடு சேர்த்துக் கொடுப்பது அநாகரிகம். இதை உனக்கு எத்தனையோ தடவை சொல்லியாகிவிட் டது. இன்னும் நீ புரிந்து கொள்ள வில்லையே?" என்றான் முரளி மிகுந்த வரிச்சகலுடன்.

"ஒரு கட்சியின் ஆதரவில் தேர்த லில் வெற்றி பெற்றுவிட்டு, பிறகு வேறு

கட்சிக்கு மாறும் துரோகச் செயல், கேவலமானதுதானே சார்...?" என்று பரிதாபமாகக் கேட்டான் சாமிநாதன்.

"உனக்கு அந்த நடத்தை கேவலமானதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், அதைச் சொல்ல வேண்டிய இடத்தில், சொல்ல வேண்டிய விதத்தில்தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர..."

"செய்தியைப் படித்ததும் ஏதோ ஒரு வேகத்தில்..."

"வேகம், வெறி செயல்பாடும் ஒரு கண்ணியமான பத்திரிகைக்கு இருக்கக் கூடாது. வெறியுடனும் செய்தியைக் கூடப் பக்குவமாக வெளியிடுவதுதான் நமது லட்சியம். பத்திரிகையில் பண்பாடும் அதுதான்.... சாமிநாதன்! நீ நினைக்கிறது எனக்குப் புரிகிறது. மக்களைக் கவர வேண்டும் என்கிறாய். நேரத்தரமான கவரக்கூடிய ஊட்டி, மக்களின் மட்டமான உணர்வைக் கொண்டும் கேவலமான விடாபாரத்தைச் செய்வதில்லை நாம்...." என்று கூறிவிட்டு, சிரித்துக் கொண்டே சாமிநாதனின் தோளில் ஒரு தட்டுத் தட்டியிட்டுக் காலுக்குள் ஏறி உட்கார்ந்தான், முரளி.

சாமிநாதன் சற்றுத் திகைத்துப் போய் நின்று கொண்டிருந்தான். சார், புழுதியைக் கிளப்பிக் கொண்டு சென்று மறைந்த பிறகும் சற்று நேரம் அங்கேயே நின்று, பிறகு விரைத்து அசக்கக் கொக்கும் அதைக்குள் நுழைந்தான்.

"முன்னால்து பக்கத்தில் ஒரு திருத்தம் செய்ய வேண்டும்.... அந்த ஷீட்டை எடுங்கள்" என்றான்.

"அதை அப்போதே ஆசிரியர் இருந்திக் கொடுத்து விட்டுப் போய்விட்டாரே" என்று கூறிக் கொண்டே அச்சடித்த தாளை அவனிடம் நீட்டினார், உம் போலர்.

அவன் எழுதியிருந்த தலைப்பு திருத்தப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்தான் சாமிநாதன்.

"பண்பு லட்சியம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தாய் பத்திரிகையில் வீதபண உயருமா?" என்று முரளி முன்கிக் கொண்டே மாடிக்கு வந்தான். மாடியில் மூன்று பக்கத்து அறைகளை மூடப் படித்துக் கொண்டிருந்த பிரேமா, குறும்புச் சிரிப்புடன் அவனை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

"என்ன சாமிநாதன் சார், எடிட்டர் ஏன் கூப்பிட்டார்?" என்று கேட்டான்.

"உம்... விருத்து சாப்பிட...." என்று சாமிநாதன் எகிச்சுவிட்டான்.

"அப்படித்தான் இருக்கும் என்று நினைத்தேன். உங்கன் முகமே சொல்லுகிறது... ஏன் சார், சரிரோகா நிலை எப்படி இருக்கிறது?"

"அதற்கு வேறு பத்திரிகையைத் தான் லாட்பிப் படிக்க வேண்டும். பாரத மணியில் அதெல்லாம் இருட்டடிப்புத்தான்" என்றான் சாமிநாதன். பக்கத்திலிருந்த பொனில் மணி அடித்தது. ரிஸர்வரை எடுத்துப் பேசினான்.

"ஆலோ... பாரதமணிப் பத்திரிகை ஆயில்.... யார்? எடிட்டர் வேண்டுமா? நீங்கள் யார்?... யார், சாரதாவா?"

அவன் கைவிலிருந்த ரிஸர்வரை வெடுக்கென்று பிடுங்கினான், பிரேமா, பிறகு பேசத் தொடங்கினான்.

"யார்...? நமஸ்காரம்.... அவர் இப்போதுதான் போனார்... எப்போ வருவார் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. வந்தால் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமா? சரிக்க..."

ரிஸர்வரைக் கீழே வைத்த பிரேமாவின் பார்வையில் குறும்புத்தனம் இருந்தது.

"தான் பேசமாட்டேனா? போனாப் பிடுங்குவானேன்?" என்றான் சாமிநாதன். அவனை முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிரு.

"பேசுவது சாரதா. அதனுட்தான்" என்றான், பிரேமா.

"அதனால் பிடுங்க வேண்டுமோ?"

"சார், இது எடிட்டருடைய சொந்த விஷயம்..."

"ஓ....! யார் இந்தச் சாரதா?" - ஆவலோடு கேட்டான் சாமிநாதன்.

"பெண்தான்."

"அதுதான் குரலியேயே தெரிந்து கொண்டேனே, ஆள் யார்?"

"எடிட்டருக்குத் தெரிந்தவன். அவ்வளவுதான் நிலை தர முடியும்" என்று கூறிவிட்டு அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தான். பிறகு மேஜையைப் பூட்டி விட்டு விட்டுக்குப் போக எழுந்தான், பிரேமா.

"சாமிநாதன் சார், சரிரோகா நிலை ஃபாலோ பண்ணுங்கள்" என்றான் பிரேமா. குறும்பாகச் சிரித்தான்.

இருமபி அவனை முறைத்துப் பார்த்து விட்டுச் சென்றான் சாமிநாதன். பிரேமா சிரித்துக் கொண்டே மாடியிலிருந்து இறங்கிச் சென்றான்.

(தொடரும்)

தேர்ந்த அரசியல்வாதியாகவும், -ஜம்ரக் கணக்காளரேனர ஆனந்தமடைபக்தி செய்வும் -அந் புதப் பேச்சாணராகவும், ஏடுகளைப் புரட்டுவாரிஸ் என் னத் தை ஒருபிக் வசப்பாடுக்தும் எழுத் தாற்றல் படைத்தவருமான் இந்தம், பொ. சி. :-

அபக்த தொழிலும் தேர்ந்த வர்! அக்கக் கோக்கவும் கண் பாதுகார்!

"இரண்டு வகுப்பதான் படித் தென். பிறகு பயணத்திற் பாரம்" மடிக்கத் தொட்டி, புதுப் பட்டரவி, கம்பர்விடர் ஆனென்! பாக்டர் வரதராஜரது நாயுடு விம் 'தமிழ்நாடு' பத்திரிகைவிம். பாக்டர் நாயுடுவிம் கையெழுத் தாகப் புரிந்து கொண்டே கம்பெனக் கொத்து வாந்தவன்!... வேலிதூர்ச் செங்கிசர் அத்தக் காததின் அடிகம்... பந்தரப்பட்ட நீதர் களில் கொணக் மாணகான் அவ னரக் கையெழுத்தெதர் புரிந்து. கம்பெனக் கொத்து கொண்டுவிட்ட நல்ல பொர் வாங்கிவைம்!... என்ய் பருக்கடாக் கம்பெனக் கிடைவுக்குக் கொண்டு வந்தார். அதுவும் அண்ணையிம் அதுபத் துத்ததானது பிறந்த நாள் விழா நடைபெற்றதுக் கொண்டு வந்த பொதுர்

வேலிதூர் புறப்படும் வேலி வாகப் பாராட்டின் அக்கடிக் புன் கொத்துகொண்டாத்திடுகினை ம. பொ. சி. வாய் வந்திக் கொத்தது. இந்தப் பிப்பிதும், தான் தெழிவகையாக இந்த நாட்களில்புறழிற் கொடியபுடன் கொல்லிக் கொண்கார்.

"மாணவர்க்குப் பிழம்புள்ளதாம் பிறல் பண லுன்று கூட்டு வந்தது. (இன்னாறு) காசிக்கு திரேபட். ருக்கப் பக்கத்தும் (அதில்) அபிஷேகம் பண்ணி. ராக் (அது) வது அக்கக் கோப்பாயராக் தான் கொடுத்தேன். மாகம் இரண்டு ஜாடர் கம்பென்! பஸ் வந்தது

இவருக்கு இதுவுறு ரிதர்யு

அதுபவத்துக்குப் பிச். கடைசிகாக வாங்கிவ சம்பளம் ஸ்பார் பதினாறு!" என்னும் தெரிவித் தார் ம. பொ. சி.

அவ்வம், இவ்வியம், பொது மேடை கறுத்த மத்தியிம், விட்டிம் சொத்தமாக அக்ககம் கைத்து நடத்தி வருபவர்.

'மே இன் பார்ட்டி. 'பிச்சிங் வரலாறு' என்ரு இரண்டு நாய்களையும் கையெழுத்தும் பிறத் இவற்றெ தாய் எழுத விரும்பிவ் கருத்துக்களைத் தாமே ரேரடி

அக்கக் கோப்பதில் கிசகாயகூர்

வாக அக்கக்கொத்து. அபிவிட் படிக்கிறார் புத்தகங்கள் ஒக் கொல்றும் மாந்திரெண்டு பக்கங்கள் கொண்கான்.

1951 - ல் 'கெல்மோல்' பத்திரிகைகைத் தொட்டி. தாத்தி வாங்கிது. இக்கப்பிற் திரைகைக் 1954 போக்கு

என்ன யாசித்திரிங்க? இந்த கிரண்டு கைகையும் ஸ்புக் பிச்சிசு அக்ககத் கொத்துத்தான் இடுக்கு!

பண்பாடு, 1954 கரை தொட்டி, 20 கைகை திரைகை!

"கைகைகள் வந்தக் கருவாய்க்கை, கொக்க கான் அக்கக் கொக்கக் இடத்துக்கெழுது. பிவி விட்டிற் கொமாத்தன்!" என்னும் கருவாய்.

- ஏ. கலாபிரதன்

கெல்மோல் புறப்படும் அத்த நாய்க் ம. பொ. சி.

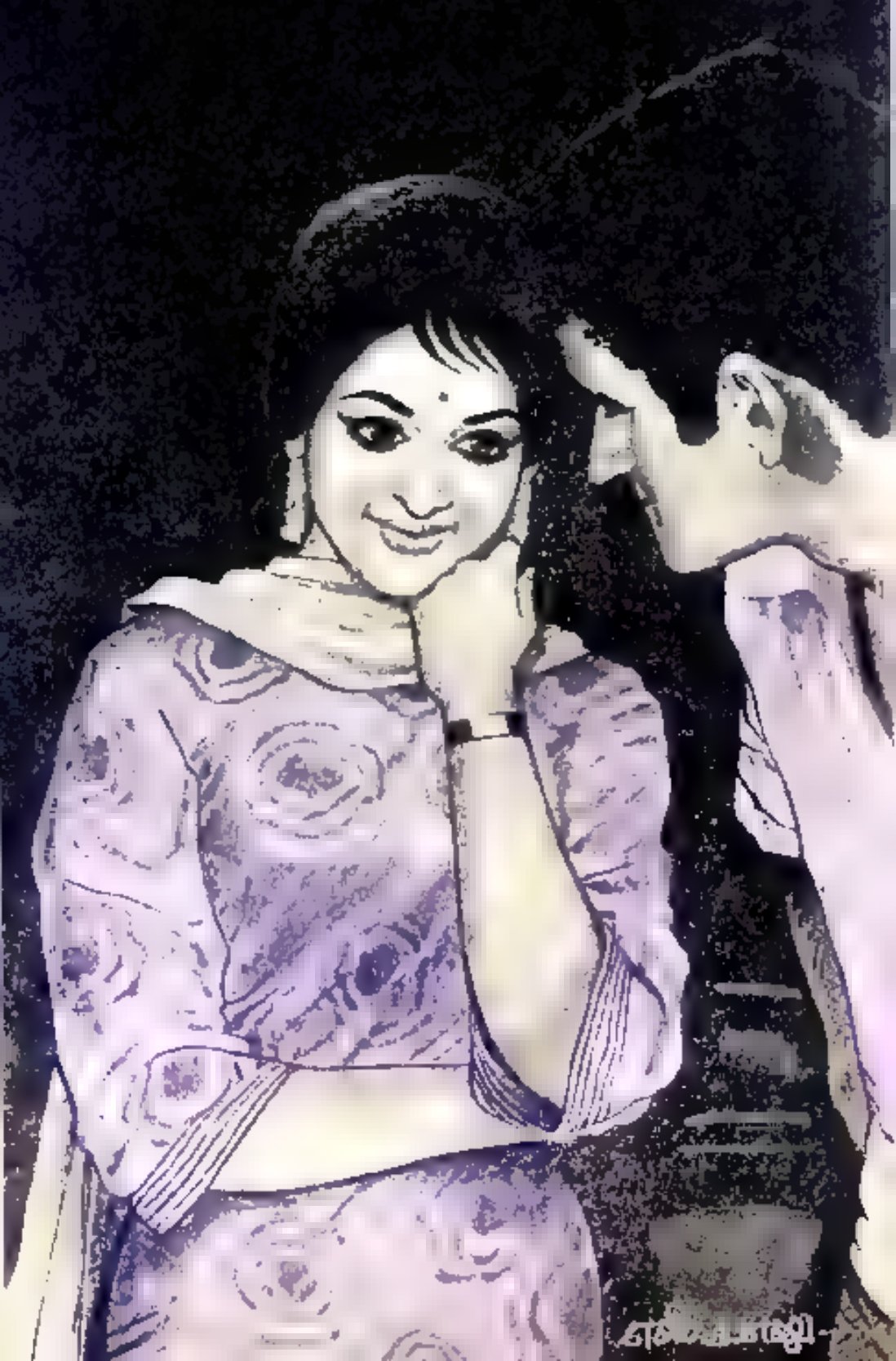
சுருக்கம்: 1. 1954 கரை தொட்டி, 20 கைகை திரைகை! 2. 1954 கரை தொட்டி, 20 கைகை திரைகை! 3. 1954 கரை தொட்டி, 20 கைகை திரைகை! 4. 1954 கரை தொட்டி, 20 கைகை திரைகை! 5. 1954 கரை தொட்டி, 20 கைகை திரைகை! 6. 1954 கரை தொட்டி, 20 கைகை திரைகை! 7. 1954 கரை தொட்டி, 20 கைகை திரைகை! 8. 1954 கரை தொட்டி, 20 கைகை திரைகை! 9. 1954 கரை தொட்டி, 20 கைகை திரைகை! 10. 1954 கரை தொட்டி, 20 கைகை திரைகை!

புதிய பேச்சை!

கயா நாய்க் கைத்த கொப்பக் கிழுத்து விடாமக் இருக்க பிட்டு ஹெய்கன் கிசு இக்கொத்து கைத்திங்கக் கொல்றம் கொண்கை நூறு அடி கையுள்ள ஒரு கைத்திற் கொப்பத்தைத் தாக்கி கொண்கைதம் பேசக் அகலக்கலாம். கொப்பரும் கிழாது. பரிக்கவும் அருகிடு இருக்குக் அத்த கைத்திற் பன்னிரண்டி வது நூற்றாண்டிற் உடையக் கைத்திடுகலாக. பத்திரை பச்சி, உகல்பார் பிழாக்கிக்குக் கைக்குக் கருப்படி அதிலாகும்.

கெல்மோல் - "படி"

Digitized by srujanika@gmail.com

பெயரெழுதல் மசக்கின் கடை ஐழம்பட்டைம் பஸ். காணாக் தேருகிறான் அருணாசிரி. ஐழம்பட்டை கண்டிப் புகாராய் போகிறார் முன்கொய். கோபம் மூண்டாய் கையில் கிடத்தாதது விட்டுவிட்டுவிட்டான். அவன்மீடம் ஒரு நாள் வந்துவந்து அருணாசிரிக்கு ஒரு புகார்தான்.

சீர்ப்பெயர் செங்கு வசக்கிணம் பரிசோதனைக்காக எடுத்துச் சென்றபிறகு இரு பெண்கள் தடுத்த தனி மாரி விழுந்ததற்குக் கவனிக்கிறான் அருணாசிரி. வசக்கிணம் நுழைந்தபிறகு வறுவதற்குள் சயிமார் கம்பலி பெண் நிமிஷம் சம்பாதித்துக் கொள்கிறார். சயிமார்திக் கூலிக்காரி கமகங்குத்து தயிமீது நோற்றும் கடைமாயத் துட்டி கடைக்குள். தன் இருதயத்தையும் அவனுக்குத் தூக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார். அயுக்கியு மரணிக்கட மதத்தையின் வந்து அமர்ந்து கமகம் அருணாசிரியின் கதம் தொகுக்கக் கொள்கிறது.

ஐழம்பட்டை மசக்கி செங்குத்துரை கொடுத்த 70 கடித்தந்த அருணாசிரி அந்தக் கயிமார் கம்பலி பெண்களின் விட்டில் கொண்டு போகக் கொடுத்த அது பெரும் சீர்ப்பெயர் மூலமாக.

அருணாசிரியின் சீர்ப்பெயர் முத்தியம் குழுவாகக் கவலன் உத்திராவேதயின் அது கமகங்குத்து மத்தியில் தூது செங்குத்துப் வேங்குக்காரிக் கமகங்குத்து கம்பாத்திறார். தம்பிக்கும் தன்னு ளை கமகம் கமகம் கமகம் வந்தார்.

அத்தியாயம் பதினேழு

சைக்கிளிக்குத் காத்ததத்தை அவசரமாக மாடித்துக் கொண்டு கற்று முற்றம் பார்க்கிறார். வேளியே வந்தான் அருணாசிரி.

அவன் நோக்கி ஒரு மோகனப் புண்ணை உதிர்த்த அந்தப் பெண் சட்டென்று நிமிர்ந்து முகத்தைக் கடுமையாக வைத்துக் கொண்டு. "இப்படி வாங்க மிஸ்டர்! உங்கலிடம் ஒரு விஷயம் பேச வேண்டி யிருக்கிறது" என்று சொல்லிக் கொண்டு அருவிருந்த கார் ஷெட்டை நோக்கி நடந்தான்.

பெயர்களுக்குக் கதி மோகம் ஏற்படுவதுபோல். அக்குழியும் நுத்தியம் வேங்குத்து வந்து இவ்விடம் வர மாமகத்தின் விட்டிலுள்ள அருள் தவறுகட்குக் குடியோடு தெரிந்து. அருணாசிரி அந்த விட்டில் உள்ள சயிமார் கம்பலி பெண்மீடம் பார்க்கும் துடிக்கிறார். அவள்தான் தங்குக்குக் காதல் கடிதம் எழுதினதாகக் கூறி விட்டா. நிமிஷம் அவள் மனம் கவனக்குள்ளாகுகிறது. "நான் அக்காவருந்த தெரிந்தால் அருள் தவறுகக் காலி செம்பும்படி ஆயி விடுமே" என்று கவலை யுத்துக் கொள்கிறது அருணாசிரிக்கு. அதனே அருள் தவறுகட்கு கெடு நேரம் கழித்து வந்த தொடங்குகிறார். வசக்கின் கடை வேலை முடித்த தும் கெடப் பார்க்கில் மோலாதப் போக்கி வருகிறார். அங்கே அவன் சத்திக்கும் ஆமகங்குதும் வசக்கிள ளுட்கும் குழந்தையும் அகலக் கவர்கிறார்கள். ஆமகங்குரி தன் கடிக்கண் அருணாசிரியை நிமித்து கொள்கிறார்.

அன்று அருள் தவறுகல் அருணாசிரி மூன்று வன் வசக்கின் சித்திரத்தை வலுத்து அதைத் தவாக்கும் வித்ததை வன்மீப் பார்க்கக் கொள்குத்தியோது இரவு மணி இருபாடின் விட்டில் அப்போது அருண் நிமிஷம் வந்து நின்று, "மிஸ்டர் இங்கே கொஞ்சம் வருகிறீர்களா?" என்று கேட்டும் அவனுக்குத் தூக்கி வாக் கொட்டினார்.

மேலே வந்ததைத் தெரவலன்

பீதியால் நடுங்கிய அருணாசிரி கதவரு வினேயே தயங்கி நிற்கும்.

"கம்பமா வாங்க மிஸ்டர்! உங்களை நான் ஒன்றும் நின்றுட மாட்டேன்!" என்று குறும்புக் குரலில் சொல்லிக் கொண்டு அவனுடைய சட்டையைப் பிடித்து இழுத்தான் திரிமலர்.

அவர் இழுத்த வேகத்தில் அருணாசிரி அவனது மார்பிலே வந்து மோதிக்

காணிக்

செக்சிற்பியன்

கிடைக்காத தங்கம்

ஒன்றும் புரியாமல் அவங்க மலங்க ளிழித்தபடி அவனைப் பிங்கொடர்ந்து சென்றுள் அருணாசிரி.

கார் ஷெட் கதவுகளில் ஒன்று மட்டும் திறந்திருந்தது. உங்கோ கார் நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருந்தது. நல்ல இருட்டு. ஆனால் அவன் கொஞ்சமும் தட்டுத் தடுமாற்றமின்றி ஷெட்டிலுள்ள சென்று காரின் பக்கவாட்டில் ஒலி வாகக் காய்ந்து நின்று கொண்டான்.

துள்ளும் குழந்தைகள் நன்கு வளர்ந்திட குசித்துப் பருகட்டும் போர்ன்விடா!

ஒரு வீட்டிலும் குழந்தைகளுக்கு தினசரி உணவிலிருந்து
கிடைக்கும் சக்தி போதுமானதில்லை. எவ்வளவு சர்க்கரம்
அவர்களுக்கு சக்தி கிடைக்கிறதோ அதே வேகத்தில்
அது பற்றிக்கொடர்த்திலும், வியோரமும் போதும்
செலவழிந்து விடுகிறது. இதற்கும் சக்தியை
பிட்டுத் தந்து குழந்தைகளைத் துள்ளும்
ஆரோக்கியத்தடைய வளர்க்க, தினமும்
ஒரு கப் போர்ன்விடா கொடுங்கள்.
உம் பக்கம் நல்ல கருதும் பாட்டர்கள்
கூடாவரும் இதை ஆரோக்ய உணவாக!
பாடல், சர்க்கரை, மாவல், தோசை துவாலவும்
தட்டமாவக் கலக்கப்பட்டும், பிளாஸ்டிக் சத்த
கிதழ்த்தடையன் ஒரு போர்ன்விடா
ஆம், இது ஒரு காட்பரில் தயாரிப்பு!

சக்திக்கும் வலிமைக்கும்—மற்றும் தஞ்சாவையும்

போர்ன்விடா.

Bournvita 1994/174 M

கொண்டு மறு கணம் பதறித்துடன் பின்னால் சாய்ந்தான்.

இதைக் கண்டு நிர்மலா ஒசையின்றிக் குறுங்கிட்டு குலங்கிச் சிரித்தாள். சிரித்துக்கொண்டே காரின் உள் விசைகளைப் போட்டாள். வெளிச்சத்தைக் கண்டதும் ஓரளவு பயம் தீர்ந்த நிமிர்ந்து நின்றுக் கருணாசிரி. நுனியும் அவ்வது மலர்தின் மடுக்கம் பின்னமுடன் நின்று விட்டாள்.

"ஆமாம்: நானும் பார்க்கிறேன். உங்க அக்கா இந்த வீட்டுக்குக் குடிவந்ததிலிருந்து உங்களைப் பகல் போழுதில் ஒரு நாளும் பார்க்க முடியவில்லையே ஏன்?" என்று புருவங்களை நெளித்தபடி தணிந்த குரலில் கேட்டாள் அவள்.

"ஆமாங்க!... நான் விடியற்காலம் போனும் ராத்திரிதான் வரேன்" என்று நடுக்கக் குழந்தையின் சொல்லைக் கருணாசிரி.

"அதுதான் எதற்குன்னு கேட்டுக்கொண்டாள்."

"வேலை அப்படி...."

"என்ன வேலை?"

"உங்களுக்குத்தான் தெரியுமே!"

"அது தெரியும். ஆனால் அந்தச் சைக்கிள் ரிப்போக் கண்ட காலை எட்டு மணிக்குத் திறந்து ராத்திரி எட்டு மணிக்கு மூடப்படுது. நீங்க சாயத்திரம் ஆறு மணிக்குப் போய்டுந்துக் குடுக்கிறா?"

அவளை விடப்பட்டு ஏறிட்டுப் பார்த்த அருணாசிரி சட்டென்று தலை குவித்துக் கொண்டாள். "ஆமாங்க!..." என்று இழுத்தாள்.

"பின்னே ஏன் விடியற்காலம்பிற்போய் இருட்டி எட்டு மணிக்கப்பிறும் வரணும்?"

இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வதற்கொன்றமல் திருதிருவென விழித்தாள் அருணாசிரி.

"நீங்க இப்படிப் பகல் நேரத்திலே வீட்டில் தலை காட்டாமல் இருக்கிறதுக்குக் காரணத்தை நான் சொல்வாட்டோ?"

அளவு கடந்த அச்சத்தாலும் பரபரப்பாலும் தலை நிமிர்ந்து அவளுக்கு முடிவாயிற்று. சிறிது எதிர்பாராமல் போட்டி வீட்டுக்குத் தெருவாய் போய் அப்படியும் பார்த்தபடி மெல்லப் பின்னால் நகர்ந்து கொண்டே வந்தாள்.

"என்னை தெரில் பார்க்க உங்களுக்குப் பாரம்!... இல்லை, இல்லை: நான் எங்கேயும் பார்க்க விரும்புகிறேன் என்று அச்சம் - அப்படித்தான்!"

தன்னைப்பற்றியாமலே "ஆம்" என்பது போல் தலையாட்டி விட்டாள் அவள். அவளுக்குச் கரீடுவதைக் கோபம் வந்தது. "என்னைப் பார்க்கப் பயமா?..."

பொய்! என்மீது உங்களுக்கு வெறுப்பு, இங்கையா?"

"வேறுமா?... ஐயையோ!... அப்படியெல்லாம் ஒண்ணுமில்லையா!"

"தடிக்காதீங்க மிஸ்டர்! எங்களுக்கு உங்களைத் தெரியும். ஏதோ துணிச்சலோ காரணம் வுதம் எழுதினீங்க. அதற்குப் பதிலாக பதில் கொடுக்காதது ஏன்?"

"சத்தியமாச் சொல்றேங்க! அந்தக் கடிதத்தை நான் எழுதவே வில்லை!" என்று பதிலினை அருணாசிரி.

இதைக் கேட்டு அவள் கண்களென்று சிரித்தாள். "நீங்க எழுதவில்லையா?... சரி!" என்று குறும்பாகத் தலையாட்டியவள். "இப்படி என்னை நிமிர்ந்து பாரங்க மிஸ்டர்! நான் உங்க கண்களைப் பார்க்கணும்: அதுகளைப் பார்த்தால்தான் நீங்க சொல்றது யிதோ, பொய்யல்லது தீர்மானிக்க முடியும்!" என்று சற்றே அதட்டமாகச் சொல்கிறதாயிற்று.

அவள் பயப்பிராத்தியோடு அவளை நிமிர்ந்து கோக்கினாள். அந்த அச்ச உணர்ச்சியில் கூட அவளது கண்கள் தாம் என்ன அழகாகப் பிரகாசித்தன!

அவள் அவனுடைய கண்களையே இமைக்காமல் பார்த்தாள். பார்த்துக் கொண்டே மென்மெனித்தலால் கட்டுண்டு மயங்கியவள் போல் அவளை நோக்கி மெல்ல நடந்து வந்தாள். அவளுக்கு மீதேயல் நடுங்கியவாறு பின்னால் நகர்ந்து கொண்டே வந்தாள்.

சட்டென்று கயல் பிரக்ஞை பெற்றவன்போல் ஒரு சிவிரப்புச் சிறிப்புடன் துள்ளித் திரும்பிக் காரின் மேல் வந்து சாய்ந்து கொண்ட அவள் தன்னை மீதேயல் தாண்டித் தலை கவிழ்த்தாள். பிறகு அவளையொழை நிமிர்ந்து. "ஆமாம்: உங்களை ஒன்று கேட்கிறேன்: நீங்கல் என்னிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்த அதே மாதிரிக் கடிதம் ஒன்றை நானும் எழுதிக் கொடுத்தால் என்ன செய்வீர்கள்?" என்று கேட்டாள் விழையப் படிவாக்கையுடன்.

"யாருக்கு?" பன்னு குழறிக் கேட்ட அருணாசிரி ச.ச. பேச தன்னைத் திருத்திக் கொள்கிறவன் போல் வேகமாகத் தலை வளைத்து விட்டு, "கொடுக்கச் சொல்கிற ஆவியும் கொண்டு போய்க் கொடுக்கு விடுவோமோ?" என்றான்.

அவள் அவளை முடிவாகவும் பார்த்தாள். பிறகு, "ஓகோ! அப்படியென்று நான்க்கு அதைத் தருகிறேன். நீங்க அவசியம் காண இதை நேரத்தில் இங்கே என்னைச் சந்திக்கத் தயாரா யிருக்கணும்" என்று ஒருவிதக் கண்டிப்புடன் கூறிய நிர்மலா. "அது சரி, நான்

வந்தப்ப என்னமோ எழுதிச் கொண்டு இருந்தேன்சொ, அது என்ன? வழக்கம் போல் அதுவும் வவு-வெட்டாதானு?" என்றான் கேலிப் புன்னகையுடன்.

இந்நேரம் தன் இடது கையில் மடித்து வைத்திருந்த அந்தச் சைக்கிள் வரைபடக் காகிதத்தைச் சட்டை ஜேபில் திணித்துக் கொண்டு அசட்டுச் சிரிப்புடன், "அது... அப்படியெல்லாம் ஒண்ணுமில்லை!... அது யந்து கணக்கு கணக்கு!..." என்று உவாரிவான்.

"கணக்கா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வெடுக்கென்று அவனது ஜேபியிலிருந்து அந்தக் காகிதத்தைப் பிடுங்கி எடுத்துக் கொண்ட நீர்மலர், பட்டென்று காரின் உள் லிவர்களை அகிசைத்து விட்டு அவன்மேல் இடித்து மோதிச் கொண்டு வெளியே போய் விட்டான்.

என்ன செய்வதென்று தோன்றாமல் வெவ்வேசுத்துக் கிடுகிடுத்து அப்படியே கல்லாய்ச் சமைந்து நின்றான் அருணகிரி, பின்னர் அங்கிருந்து தன் விட்டு வராத் தாவிக்குப் போயிப் படுக்கையில் எப்படிச் சாய்ந்தான் என்பது அவனுக்கே தெரியாது.

பிறு தாள்.

அன்றையப் பொழுதெல்லாம் அருணகிரி சித்த ஸ்வாசினம் இழந்தவன்போல் எதிலும் ஒரு நிதானமோ, தெனியோ பிடிப்போ இல்லாமல் நடந்து கொண்டான். கேலியில் பல தவறுகள் செய்து பலமுறை ஏழுமலையில் அசிரங்கம் அசிங்கமான வசவுகளை வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டான். ஆனால் ஏனோ அன்று அடிக்கலில்லை; அடித்திருந்தால் அவனைத் திருப்பி அடித்து நொறுக்கி விட்டிருப்பான் - அப்படி ஒரு வெறி நிலையில் இருந்தான் அவன்.

யானைக் கண்டாலும், எதைப் பார்த்தாலும் அவனுக்கு எரிச்சல் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. ரிப்பேர்க் கூடையில் வாடிக்கையாகத் தம் சைக்கிளுக்குக் காற்று அடித்துக்கொள்ளும் ஒரு புணைப் பட நிபுணர் அன்று அருணகிரியிடம் எதார்த்தமாக ஏதோ தமாஷ் செய்ய, அவரை அவன் எக்கச்சக்கமாக எடுத் தெறித்து பேசி அடிக்கவே போய் விட்டான். ஏழுமலை ஓடிவந்து தடுத்துச் சமாதானப்படுத்தி மிராவிட்டால் ஊரம் விபரீதமாகக்கூட ஆகியிருக்கும்.

அன்று பகல் ஏழுமலை சாப்பிடக் கூப்பிட்டும் அருணகிரி தனக்குச் சாப்பாடு வேண்டாம் என்று முறைப்பாகச் சொல்லிவிட்டு நேரே அந்தப் பள்ளிக் கூடமதில் கவரின்மேல் போய் ஏறிப் படுத்துக் கொண்டான். உல்லாமேயே

யாக அன்றைய தினமும் கண்கா அங்கு வரவில்லை. வந்திருந்தால் அவனிடமும் ஏதாவது ஏடாகூடமாகப் பேசி மனத்தை நொகடித்து அனுப்பிவிட்டிருப்பான்.

ஏன் இப்படி அவன் இன்று புத்தி மாலுட்டமாவவன் போல் எல்லாரிடமும் நடந்து கொள்ளுகிறான்?

தேற்றிரவு அந்தப் பெண் நிர்மலர், 'நீங்கள் என்னிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்த காதல் கடிதம் போன்று, நரஹும் ஒன்று எழுதி உங்கலிடம் கொடுத்தால் என்ன செய்வீர்கள்?' என்று கேட்டாளே, அதுதான் அவனுடைய இந்த வெறிப் போக்குக்குக் காரணம்.

ஆமாம்: அளத நினைக்க நினைக்க, அவன் மனம் கொதித்தது. அவமானத் தால் ரத்தமே சித்துவது போல் வேதனை வடைந்தான்.

'செல்லத்துரை அவளுக்குக் காதல் கடிதம் எழுதி என்னிடம் கொடுத்து அனுப்பியது போல் அவளும் அவளுக்குப் பதில் கடிதம் எழுதி என் மூலமே கொடுத்ததுப்ப நினைக்கிறேன்' என்று அவளின் அந்தக் கெவலியை அரித்தப் பகுத்திக் கொண்டதாமேயே அவன் அத்தனைக் குணச் சிதைவுக்கு உள்ளாகி மனம் வதைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

மாலை மணி ஆறு ஆவதும் சாமான் களைச் சரியாகக் கூட ஏற்றக்கூடி வைக்காமல் சட்டையை எடுத்து மாட்டிக் கொண்டு பூறப்பட்டு விட்டான்.

"பேயுட்டும், போவட்டும்! யார் வருவானில்லை? மூட்டிச் சிவ்ஸிப் பேத்துப்பிட்டேன், பேத்து!" என்று தனக்குள் கறுவிக் கொண்டான் ஏழுமலை.

அதனா மணி இருக்கும்.

விவ்ஸ்பார்க்கின் அந்த வர்ண நீலம் நுப் பொய்கையைச் சுற்றிப் போடப் பட்டிருந்த சிமெண்ட் பெற்குகளில் ஒன்றில் வந்து களைப்புடன் உட்கார்ந்தான் அருணகிரி.

அன்று பகல் அவன் ஒன்றும் சாப்பிடாததால் பசி வயிற்றைக்குடைந்தது. தன்மீதே வெறுப்படைந்தவனுய்த் தன் பார்வையில் படுவனவற்றை யெல்லாம் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

பொழுது எப்படிச் சாய்ந்ததென்றே தெரிய வில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் விளக்குகள் எரிந்து அந்தப் பூங்காவை ஒரு சொர்க்க மோகம் போல் ஆக்கின. பொய்கையின் தடுவே இருந்த நீலத்தும் இப்போது மத்தரப்பூ வர்ணம் போன்று கரிசுத் தூசைக்களைச் கொரியலா விற்பது. என்ன அற்புதமான அழகுச்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண கான சபா

(மேம்பட்ட 442806 & 441955)

'கான விழைவு' - இசைத் தோடு - சென்னை-17

கோகுலாஷ்டமி சங்கீத உற்சவம் - 1970

1970 ஆகஸ்டு

சனி 1-ந் தேதி மாலை 6 மணிக்கு
புரூட் ரமணி - இருக்கான் - பாலக்காடு மணி
நூலியு 3-ந் தேதி மாலை 3 மணிக்கு
வினை : கமலா விஸ்வநாதன் & பார்ட்டி

மாலை 5-30 மணிக்கு
எம். எஸ். கஸந்திராமன் & பார்ட்டி

சனி 8-ந் தேதி மாலை 6 மணிக்கு
M. D. ராமநாதன் - எம். எஸ். ரெப்பாவ-
இருக்கான் - ராமபதர்

நூலியு 9-ந் தேதி மாலை 3 மணிக்கு
காமாநி : பிரேமா - ஜெயா & பார்ட்டி

மாலை 5-30 மணிக்கு

வினை : கமலா வி. துரைசாமி ஐயங்கார் &
குருபாயுர் துரை

சனி 22-ந் தேதி மாலை 6 மணிக்கு
மதுரை சோமு - லால்குடி - ராமபதர்

நூலியு 23-ந் தேதி மாலை 3 மணிக்கு
அஷ்டபதி : எம். சஞ்ஜய குமாரையா
ஆலந்தர் நடராஜன் - அம்பி அய்யர்

மாலை 5-30 மணிக்கு
பாலமுனி இருக்கான் -
டி. செல்வா - முருசுபுதி

திங்கட்கு 24-ந் தேதி மாலை 7 மணிக்கு
தனிகந்த : ரஞ்சித பங்கவதர் & பார்ட்டி

செவ்வாய் 25-ந் தேதி மாலை 7 மணிக்கு

'ஸ்ரீ இருக்கான் மாதரி'
(இருக்கான் ஜெயகதி)
A Musical Feature on Krishna Avatar

சனி 29-ந் தேதி மாலை 6 மணிக்கு

இரு வயலின்கள் :
எம். எஸ். கோபால இருக்கான்,
எம். எஸ். அனந்தராமன் - சிவராமன்

நூலியு 30-ந் தேதி மாலை 3 மணிக்கு
சாதா நடராஜன் & பார்ட்டி

மாலை 5-30 மணிக்கு
உஸ்தாத் விஸயாநசான் (சுதா)
சாந்த பிரஸாத் (தபலா)

1970 செப்டம்பர்

வெள்ளி 4-ந் தேதி மாலை 6 மணிக்கு
சரோஜா ஸ்ரீவிவாஸன் & பார்ட்டி

மாலை 6 மணிக்கு

வினை : இட்டிபாபு - உயேந்திரன்

..னி 5-ந் தேதி மாலை 6 மணிக்கு
ஆலந்தர் ஸ்ரீவிவாஸன் -
சுதிரசேகர் - பாலக்காடு மணி

நூலியு 6-ந் தேதி மாலை 3 மணிக்கு
எம். பிரபாவதி & பார்ட்டி

மாலை 5-30 மணிக்கு
புரூட் மணி & பார்ட்டி

சனி 12-ந் தேதி மாலை 6 மணிக்கு
பாலக்காடு ரெ. வி. ராஜயணங்கார்
இருக்கான் - பாலக்காடு மணி

நூலியு 13-ந் தேதி மாலை 3 மணிக்கு
வஸந்தா சிவராமன் - ஆலந்தர்
நடராஜன் - பாலக்காடு குஞ்சுமணி

மாலை 5-30 மணிக்கு
செம்மங்குடி - லால்குடி - ரகு
வி. லாகரஜன்

சனி 19-ந் தேதி மாலை 6 மணிக்கு
ராமநாதபுரம் இருக்கான் - வீரராமன்
சிவராமன்

நூலியு 20-ந் தேதி மாலை 3 மணிக்கு
ரெ. பத்மா - பாபுராய் - எம். எஸ். ராஜம்
மாலை 5-30 மணிக்கு

இரு வயலின்கள் :
லால்குடி & ஸ்ரீமதி பிரம்மாநந்தம்
சங்கரன்

சனி 26-ந் தேதி மாலை 6 மணிக்கு
கோசேலு செங்கடேவரது
டி. ருக்மிணி - முருசுபுதி

நூலியு 27-ந் தேதி மாலை 3 மணிக்கு
ஜி. கே. ராஜேஸ்வரி-பாபுராய்-சுதிரசி
மாலை 5-30 மணிக்கு
தேவ் சின்ன மெனவாது சாமி &
பார்ட்டி (நாதஸ்வரம்)

சென் டிக்கெட்டுகள்: ரூ. 100, 50, 35 & 20. திசை டிக்கெட்டுகள்: ரூ. 10, 5, 3 & 2
நூலியு 3 மணி அப்போதிலுக்கு அப்பாலும் வரும் கட்டணம் கிடையாது
டிக்கெட் கிடைக்கும் இடம்: சபா ஆய்ம்: திவாரி மாலை 6 மணிக்கு 7-30 மணி வரை

“என்னம்மா, விசிந்து
வலிமா?” உனது தாயை
பயோ-ஸால்
கொடுக்கச் சொல். அது
குழந்தைகளை ஆரோக்
கியளாகவும், சளிதொஷமாக
வும் இருக்கச் செய்கிறது”

TAMIL

ஜே. & ஜே. டி.ஷேன்
சைதாபாத் - இந்தியா

பயோ-ஸால்
(கிளர்ப் பிக்சர்)

உங்களுக்குத் தேவை

பாண்டியன் இன்ஸூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

இன்ஸூரன்ஸ்களுக்கு

ஆஸ்திதிகள் : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமையக காலியாபாயம் : பாண்டியன் பில்டிங், மதுரை-1

கிளைகள் : பரிபாடி, கல்கத்தா, சென்னை, கொச்சி, நாகர்கோட்டி, கோலார், கோயமுத்தூர், கோட்டை, கோலிப்பட்டி

அவன் முகத்தை நீட்டி, கண் சிமிட்ட வால் ஓர் இடத்தைக் கட்டிக்காட்டினான். அருணவிரியும் அவ்விடத்தைத் தோக் கிப் பார்வையைச் செலுத்தினான். அங்கே ஓர் இளம் காதல் ஜோடி கற்றுப் புறச் சூழலில் துன்புரலாக மறந்தவர் களாய் தெருக்கியடித்து உட்கார்ந்து நிக் போசுமான சம்வாயங்கலிய் ஈடு பட்டிருந்தனர்.

இந்தச் காட்சியைக் கண்ட அருண் விரியின் மனம் ஒரு குறுங்குக் குறுங்கிச் சிவ்விட்டது. அப்படிச் சிவ்விடக் காரணம் அவனது வாசிய உணர்ச்சியை அக்காட்சி சிண்டி விட்டது என்பதல்ல. இதைவிட இன்னும் அசிகமான காட்சி களைவோல்வாம் அவன் இதே பார்க்கிவ் எத்தனையோ நாட்கள், எத்தனையோ நாட்களைப் பார்த்திருக்கிறான். ஆனால் இப்போது அக்காட்சியைக் காட்டியவன் ஒரு பெண்மணி - அதுவும் தன்னைவிடப் பத்துப் பள்ளிரண்டு வயது மூத்தவன் - என்பதால் அவனுக்கு அந்தகைய அதிர்ச்சிச் சிலிர்ப்பு ஏற்பட்டது. தூணத்தரம் முகம் விவந்து கவந்தப் போகத் தலை குனிந்து கொண்டான் அவன்.

அவன் அவனைக் கண்டக்கண்ணால் பார்த்துக் குறுகைப் புரிந்தவாறு, "தூதெறி! கசமாவம் புர்தச் சூழ லைக்கப் பன்னிக்கிலே வந்து உட்கார்ந் துக்கிட்டு நூறு பேர் பார்த்திருப்பீரே... சே, நாய் சென்மங்கி கண்ணு அவிஞ்சு போச்சாக்கும்!" என்று முணுமுணுத் துக்கொண்டே அருவருப்புடன் காதற் றுப்பினான்.

அவளின் இந்தப் பேச்சும் செயலும் அருணவிரிக்குச் சற்றே தெம்பு ஊட்டின. அதனால் அவன் மீது ஏற்பட் டிருந்த கசப்பு உணர்ச்சியும் கரைந்தது. மெல்லத் தலை நிமிர்ந்து, "அது சரி யம்மா! இன்னைக்கு அந்தப் பீர்தை களைக் கூட்டி வரலியா?" என்று பேச்சின் திசையை மாற்றிக் கேட்டான்.

"இவ்லே தம்பி! இன்னைக்கு நாள் வேலைக்குப் போகலே; வீட் போட்டுட் டேன்!" என்றான் அவன் விடத்தி படிந்த குரலில். "பீர்வை என்ன? வருஷம் முற்றாத்தி அறுபத்தைஞ்சு நாளும் பொழுது விழுஞ்சு பொழுது போயி, பாதி ராத்திரி வரை அக்கப் புள்ளைகளோடு மா ர டி க் கி று தி பொழைப்பாப் போச்சு. ஒரு வாரச் சும் ஒர்த்தல் ஒழிச்சல் கிடையாது. 'லோலோ'வ்னு அதுங்க பிச்சுதுடியே இருக்கணும். செத்த தோம் கூட அர மசர விடறதுக்கி, அதுங்க விட்டாலும் எசமானிக் கிழவி விட்டாட்டான். 'அடி நீலாம்பா, நீலாம்பா'வ்னு வாய்க்கு வாய் கூப்பிட்டுக்கிட்டே யிருப்பான்.

அங்கே போய்ட்டு வா, இங்கே ஒடிட்டு வா. அதைச் செய், இதைப் பண் ணுன்னு விரட்டிக்கிட்டே யிருப்பான். அந்தக் கூத்தை ஏன் கேக்கிதிங்க தம்பி! நாய் படாத பாடு! அதான் இன் னைக்குத் துணிஞ்சு மட்டம் போட்டுட்டு விட்டியே அக்கடான்னு விழுந்து கிடந் துட்டேன்."

பிச்சுதும் கவிப்புமாக இவ்வாறு சொன்ன நீலாம்பான் என்று அந்த ஆயாக்காரி, தனக்குத் தானே பேசிக் கொள்வதெவன் போல் மேதும் சொன் னான்.

"என்னையும் ஒரு பெண் சென்மமா படைச்சிருக்கிறாளை ஆண்டவன், அதை தினைச்சா வயிறு பத்தி எரியுது தம்பி! பிரத்த விட்டிலே சோத்துக்கும் துணிக் தும் படாத பாடு பட்டேன். புகுந்த விட்டிசாக்கம் கூத்தகத்தக் கண்டேனா? நாலி கட்டின ரெண்டாம் வருஷமே அந்த மகராசன் என்னைத் தண்ணி மேலே தறிக்க விட்டாப்பலே விட்டுட் டும் போய்ச் சேர்த்தான். அதுவும் கம்மா போகலே, ஒரு பொன் குழற் றைவா என் னையிலே போட்டுட்டுப் பேயிட்டான். அதுவரைவிலே மூக்காலே குணவி ழுட்டுக் கொடுத்துக்கிட்டு நிள்ள உத்தாரி பெத்தாரும் சட்டி கட்டாதபா, கூக விட்டடலான்று அப்படியே நிற்க் ளியா விட்டுட்டுப் போயிட்டாங்க... ஒவ்வுடியா, ஒரியா நின்றுட்டேன். என் னையும் என் குழந்தையையும் காப்பாத் திக்க வேண்டிய பொறுப்பு என் தலை மேலேயே விழுந்துச்சு. ஆப்பம் கட்டேன், ஸ்கிலை எதச்ச் வித்தேன் - இன் னும் என்சென்னமோ பாட்டாளி வேலை பெல்லாம் செல்தேன். ஒருவேளை சோத் துக்கும், ஆறு கூறும் துணிக்கும் பட்ட பாடு கொஞ்ச நஞ்சாகிவிடும். இப்பத் தான் முணு வருஷமா அத்தப் பார்சிக் காரர் விட்டிலே ஆயா வேலை செய்வ மேன், சாப்பாடு போட்டுச் சம்பளம் முப்பது ரூபாய். இதுக்கு உழைக்கிற உழைப்பு இருக்குறே, எலும்பு நொறுங் டிப் போகுது. எனக்குள்ளு பார்த்து ஒரு போண்ணு பொறத்திருக்குத. அதுவாச்சும் உதவி, ஒத்தாசையா யிருக் குமா? ஒண்ணுக்கும் உதவாத உருத்த கட்டை, திம்மாக்கு வயசு பறினேழு ஆகப்போகுது. சோத்துக்குக் கேடு, பூமிக்குப் பாரம், என்லாம் என் தலை யெழுத்து. என்னத்துக்குத்தான் பொன் னாப் பொறத்து இப்படிப் பதல் குடைய தேனே; அது எனக்கே தெரியகும்..."

நீலாம்பாளின் கூங்கன் கங்கலின், குரல் கம்மித் தேய்ந்தது. அவன் பேச்சை திறுத்தி விட்டு மௌனமானான்.

(தொடரும்)

KEEP YOUR EYES OPEN

AN APPEAL
TO SHINGAR KUMKUM
CONSUMERS

“சிங்கர் கும் கும்” க்கு சிலகன் அளித்த
வரும் நமோக்கமாண அன் டில் ஆதரவு
காரணமாக சரிதர்ப்பவாடுகள் சம்பந்ததைப்
பயன்படுத்திக் கொண்டு மேலே கண்டுள்ள
எமது புகழ்பெற்ற தயாரிப்பைப்போலவே,
பாட்டிலின் அமைப்பு, கவர் வகைகள்,
மேயின் போன்று எல்லாவிதத்திலும் காப்பி
அடித்து — உண்மையான தயாரிப்பென
கூடும்படி எமது மதிப்புமிக்க வாடிக்கை
பாளரிடனை எமர்ந்த ஸ்தலத்தி செய்திவந்தனர்
என்பதை இதன்மூலம் அறிவிக்கின்றோம்.
ஆகையால், இம்மாதிரிப் போன்ற தயா
ரிப்புக்களைக் கொடுத்து எமர்ந்த ஸ்தலம்
தயாரிப்பாளர்களைவும், டிஸ்டிரிப்யூட்டர்
களைக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ள
தோடு, நீங்கள் கடைகளில் வாங்கும்
போது உண்மையான “சிங்கர் கும் கும்”
பாட்டில்தான் என்பதைவும் கண்
மாகப் பார்த்து வாங்கும்படி கேட்டுக்
கொள்ளுகிறோம்.

THE QUALITY KUMKUM FOR BRIGHTER BINDI
ALWAYS IMITATED BUT NEVER EQUALLED

PARAMOUNT PRODUCTS, BOMBAY-21.

செங்கமலம் எங்கும் செங்கமலம்தான்.
அங்கங்கு அழகான முகம். துருதுருப்பாய்
பரந்தவ. அங்கம் எந்தும் பரந்தவ. கடவுள்
கொண்ட சூழல் அந்தப் பரந்தவ. அந்தப் பரந்த
அழகு ஏதாண்டு அந்தப் பரந்தவ. அந்தப் பரந்த
அந்தப் பரந்தவ. அந்தப் பரந்தவ. அந்தப் பரந்த
அந்தப் பரந்தவ. அந்தப் பரந்தவ. அந்தப் பரந்த
அந்தப் பரந்தவ. அந்தப் பரந்தவ. அந்தப் பரந்த

[illegible]

ஆளுநர் அவர் அந்த ஸாதிர் எம்ப்லிடம் கடுமையாக கேட்க வேண்டியிருந்ததால் தான் தான் இன்று ஒரு உத்தரவுவதின் மீதான முதலாவதி ஸாதி குடிப்பது சாத்தியமாகியிருக்கிறது.

57

சுயநிலைகொண்ட அறிவிப்பு: மதுரை-17

காண் பரட்டா உலகத்தோற்றத்தை
பரிசு-பெற்ற பக்குவமுறை

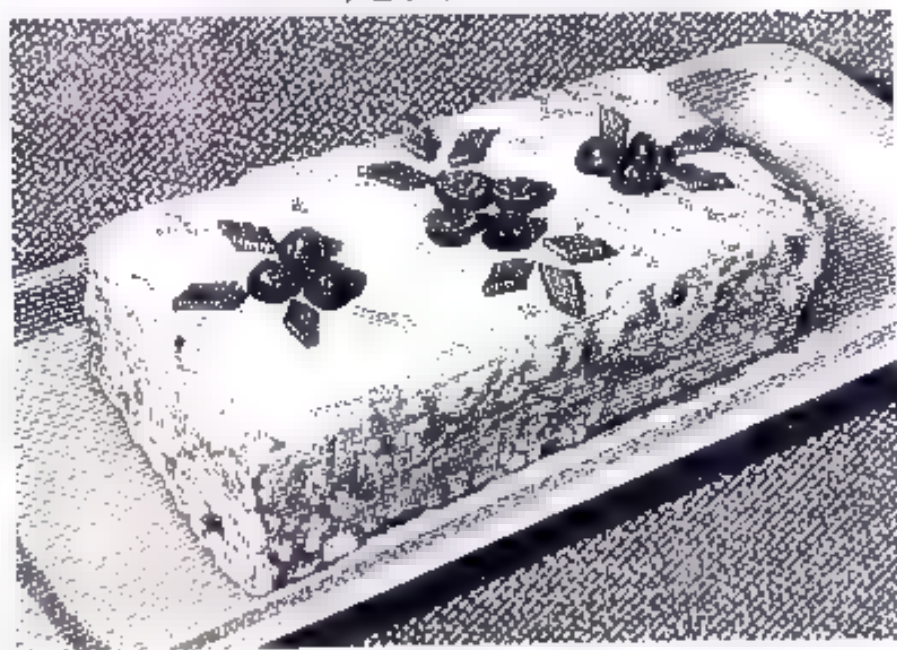
செக்

(அனுபவிப்பவர் : மிஸ். அண்ட்ரியா)

ஜெல்லி கிரிஸ்டல்ஸ்

உபயோகித்துத் தயாரிக்கப்பட்டது

செழுமையில் சிறந்த துறிய பழக்கத்தை உடையது
ரெக்ஸ் ஜெல்வி-கிரிஸ்டல்ஸ், முதியோர் ஆகிய
வயதும் கிறம்புலங்கள், எல்லா சமையல்களுக்கும்
ஏற்ற படியேறு வகையான புட்டி விற்கின்றன
பழம் நின்பண்டங்களையும் தயாரிக்க உதவுகிறது.
அநாமதான பொருள்களிலிருந்து சிறந்த கல-
னத்துடன் பக்குவப்படுத்தப்பட்டதால், ஜெல்வி
கிரிஸ்டல்ஸ்களோடு பிசுச் சிறந்தவை ரெக்ஸ்
ஜெல்வி கிரிஸ்டல்ஸ்.

தேர்ந்தெடுக்க 6 இலக காவகம்.

●தமிழ் தேசியக் கல்வி அமைச்சர் (தமிழ்)
●தமிழ் தேசியக் கல்வி அமைச்சர் (தமிழ்)

பட்டினம், பாத்திரம், பம்பாய்-50)

- 1 பாட்டு நகர்ப்பாடி
- 2 குறுகு டேவினியன் சங்ககனா
- 3 பாகமெட் தோஷன் & போதர்சன்
பெருங்கடல் கனாட்டு-அனியாசா
தாதுபட்டன்
- 4 குறுகு டேவினியன் அப்பிரசன்
-ரேதம் உதித்து, பெண்ணையா
பெண்ணையாட்டாது
- 5 குறுகு டேவினியன் துண்டமரக்கிப்ப
குறுகு டேவினியன்
- 6 குறுகு டேவினியன் துண்டமரக்கிப்ப
கண்ணாட்டாது
- 7 பாகமெட் தோஷன் தெய்வம்
திருநாடகம்-சென்னை
கணபட்டன்
- 8 பாகமெட் டேவினியன் தெய்வம்
1 நாடகம் பழம்-பெண்ணையா
பெண்ணையாட்டாது
- 9 துண்டமரக்கிப்ப குறுகு டேவினியன்
தோஷன் துண்டமரக்கிப்ப
திருநாடகம் கணபட்டன்
- 10 துண்டமரக்கிப்ப குறுகு டேவினியன்
தோஷன் துண்டமரக்கிப்ப
திருநாடகம் கணபட்டன்

[illegible]

2. திருவுள்ளம் தீயோலாசனம் கொடைக்கு கண்டாட்டுடன்
சிறந்துள்ளதற்குப் பரம சேரத்து சிறீமதுவான் தீர்த்தயோகம்
செய்து கொள்ளவும் இவ்வகம் அப்புவான் நூதரிப்பி
யுமுடிவற்றதும் வாய்க்காட்டுகின்றவுள் பாண்டம் கரைந்து
நெருக்கியில் வாய்க்காட்டுகின்றவுள் அந்நெருக்கியே
210 சென். அளவுகண்டாட்டுவாய் பெய்காண்டாட்டு அந்நீர்
நீர்த் துள்ளிவந்து கலவாய்க்காண்டாட்டு, சிறீமதுவான்
தீர்த்தயோகம் துள்ளிவந்து, காண்டாட்டுகின்றவுள்

9. செக்ஸ் ஜெனரலிடின் சட்டங்களையும் ஜெனட்டர்களையும் 2.52 லிரைஸ் வெவ்வேறில் கணக்கிலும், கல்காணிய அபிவிருத்தி அங்கத்தி. அது சர்வதேச கணக்கிலும் வரம்பற்றதும், செக்ஸ்களும்.

4. 20 பிப்ரவரி 1970 இல், டீரேயின் மெய்யளவை நடவி (முதலில் பப்ளப்ஸ்துதிப் டீரேயைப், அதிமூலகமாகிய வந்து பதத்து, அந்த நேரது தட்டுகளு மாதிரி திறது, உபயோகிக்கவந்தது, தகவல்கள் வந்துவது விதது டீரேயை கிபிசுமூலகமே அளிர் அமைதலும்

5. பங்குதான், சிறந்தவைகள் கண்டனத்தின் கைவரம். நவ துணிபுகளாகவும். [4 ஆண்டுகள்]. இவ்வாறு துண்டித்த இந்த பங்குகளின் மூலமாக செலவுகள் அல்லது நுகரம் வீணாகும் தடவையும்.

4. திட்டமிடலையும் மாற்றி நாள்தோறும், அங்கடனின் போல செய்யவும். அதாவது ஒரு நெருக்கடி நேரங்கள் இரு, அங்கடனின் ஒரு வட்டம் இரு, ஒரு நெருக்கடி கைகளையும் - வட்டம் போட்டி கைகள் மாற்றி.

7. இரு பக்கங்களிலும் (கீழ்ப்பக்கம்) மேல் பக்கத்திலும் சிவசுந்தரம் தூம் தட்டி, அதற்கு நுரைநெய்யுடன் கிடைத்துக் காய்ந்தெடுத்தோடுகள். பதிகாக்கப்பட்ட இந்தப் பழங்களையும், இரண்டுபக்கமும் தொடர்த்துப் பிடிப்பதில், உடல் துருவியாகியும் காய்ந்தெடுத்தெடுத்தோடுகள்.

இவ்வாறு எதிர்ப்பு வந்து முறை
தரம் தெ. 3. இன்றைக்கு
பிரதிபலிப்பு வந்தது.

தயவு செய்து எனக்கு இந்த பஞ்சுமுகைத செட்டை ஆங்கிலம்/இராஜிவங்காணி தமிழ்/தெலுங்கம்/மலையாளம்/குஜராத்தி/மராத்தி/கன்னடமொழிகளில் இலவசமாக அனுப்ப வேண்டுகிறேன்.

Guest

HJ 86-92

000

இக் கம்பெனம் ஸ்தலத்தி சென்று
அனுப்புக :
பயிலிக்கு புகார்ட்மென்ட்,
காரன் பரேட்டென் கம்பெனி,
(இந்தியா) லீமடெட்,
பூமிவரம் ஹவுஸ், கரடீ ரோடு,
மதுரை - 1. (ஆதல்). ௧-10

4-10

இதுபோல் இன்னும் பரவலாகிய தீர்ப்பளிக்களைத் தயார் செய்து உங்களுக்கு இப்பத்திரிகை மூலம் அளிக்கலாம். பின்வரும் இடங்களில் உவாரித்தவர்களுக்கு

தாரிங் பிராடக்ட்ஸ் கோ.(பிந்தியா) பிளாஸ்டிக் லிமி.

ஸ்ரீநிவாஸ் தரவுகள், வாட்டி கோடு, பழவளம்—1. (தி ஆர்)

சாம்பலாணிப்பாளர் ஏதெனாசுக்க: பரரி கி. கம்பெனி, ரெடி ஹவுஸ், சாம்பலாணி-2, சாம்பலாணி அருகே உள்ள இடம்.

கவிக் காடுவரி! தமிழகன்

பொங்கு பொங்கெனப்
 பொங்குவான்!
 பு ஸீயித் தங்குவான்!
 எங்கும் எங்கும் இன்பமாய்
 எக்க எிக்க முங்குவான்!
 நுரைநு நரையார் பாடுவான்!
 நூர் நுகள் ஆடுவான்!
 மறையின் ஆட்பப் பொருளெலாம்
 மயக்கம் தீரப் பாடுவான்!
 பூவும் பொன்னும் சிந்துவான்!
 புதுவெள் எத்தில் முத்துவான்!
 'வாழவும் வளமும் நான்!' என
 வாசல் மனையில் குத்துவான்!
 வயல் வரப்பில் பாய்குவான்!
 வள மதகில் சாய்குவான்!
 கயல் பரப்பிக் கண்களின்
 கலை பரப்பி பேய்குவான்!
 திரையில் அள்ளிப் பேசுவான்!
 தென்றல் அள்ளி வீசுவான்!
 கரையில் ஆடும் காதலர்
 கன்னம் ஏதோ பேசுவான்!
 ஆற்று விழாக் கட்டுவான்!
 அருவி விழாக் கொட்டுவான்!
 காற்று வரிக் குழலினை!
 காளில் வரி தட்டுவான்!
 கரை கொழிக்க ஓடுவான்!
 களம் கொழிக்க நாடுவான்!
 உரை கொழிக்கும் காவிரி
 உலகெலாம் கொண்டு டாடுவான்!

அற்புத சாதனை

விழுந்த கண் கண்ணின் கீழேயுள்ள கருவளைவ்களைப் போக்கி... கருக்களைப் போக்கி... குழிகளைப் போக்கி... அகற்றி... உங்களுக்கு நேரமாக விடக் கொடுக்கப்படுகிறது. தந்தை.

கண்ணின் கீழே உள்ள கருவளைவ்களை மருத்திகளுக்கெனப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள கருவளைவ்கள் போக்கி... கருக்களைப் போக்கி... குழிகளைப் போக்கி... அகற்றி... உங்களுக்கு நேரமாக விடக் கொடுக்கப்படுகிறது. தந்தை.

கருவளைவ்கள் போக்கி... கருக்களைப் போக்கி... குழிகளைப் போக்கி... அகற்றி... உங்களுக்கு நேரமாக விடக் கொடுக்கப்படுகிறது. தந்தை.

கண்ணிலும் மூக்கில் மூக்கிலும் கண்ணிலும் கண்ணிலும்... கண்ணிலும் கண்ணிலும்... கண்ணிலும் கண்ணிலும்...

கண்ணிலும் கண்ணிலும்... கண்ணிலும் கண்ணிலும்...

கண்ணிலும் கண்ணிலும்... கண்ணிலும் கண்ணிலும்...

கண்ணிலும் கண்ணிலும்... கண்ணிலும் கண்ணிலும்...

இரு மணம்

"மெய்யில்" பத்திரிகையைச் சார்ந்திருக்கிற வி. பி. வி. சாதாரண இருக்கிற மனத்தையும், சென்னை நகரிலுள்ளதான் தான்... வினாயக நிறுவனத்தின் விருந்தினர்... கண்ணிலும் கண்ணிலும்...

உத்திக் கமலத்தில் விழுந்த
அடிகளெனத் துடிதுடித்துப் போய்
விட்டான் கமலம். மேலங்கோடியில்
விழுந்து விதந்து வந்த அந்தத்
தாலாட்டுப் பாட்டின் அடிகள்
தாம் அவளை அல்லாறு நீக்கின
கச் செய்துவிட்டன. எழுட்டிய
கவளம் உருண்டு விழுந்தது.
'ஐயையோ! மகனே! ராணமயா!'
என்று வாய்விட்டுப் புலம்பினாள்;
மகம் விட்டுக் கதறினாள். பெற்ற
வயிறு பொரிசில் புரண்டது.

கமலம் வாகனமே வெறித்து
நோக்கிக் கொண்டிருந்தாள். கண்
விரி வெள்ளம் மலட திறந்தது.
'அந்தரவே புள்ளிக்கூடப் பிட்டு,
பீயிங்க எம்மாம் நுழங்கித்
புருக்குறையோ! இத்தேரத்துக்கு
நீயர்! திரும்பிவிடுவோ! வந்துவாய்.
'அம்மா, வாய் துக்கக் கருது.
ஏதாக்கம் திருவிருதுக்குக் கொடு'
என்று சொல்லுவாள்?... தனி நாயி
... துவிட்டாக்கூடக் கோபம் வந்து
குமே ஓடிக்கு? ரோகக்காரப்
பிள்ளையாக்கே நீ! தங்கமே.
ராணமயா! ஐயோ தெய்வமே!...

கமலத்துக்கு ஓரீடத்தில் திரும்ப
புக் கொள்ளவில்லை. கரையம்
வெடித்துச் சிதறி விடும். போயி
ருந்தது. நெஞ்சம் மாடுக்கொண்டு
தவித்தது. பெற்ற வயிறு வெத்து
துவண்டது. பாசம் அத் தாலுன்
எத்தை அலங்க மலங்கச் செய்
தது. அவள் பாரிளங் இளையாள்
வாசல் வெளியிலேயே! உருண்ட
புருந்தது. என் அப்பா! ஆகை
மூளப் பார்த்திருள் கமலம்? -
ராணமயா! திரும்பி வருவாள் என்ற
ஆவனா? - மகன் திரும்பிவிடுவாள்
என்ற சபனா?

மஞ்சள் வெய்யில்.

அதோ, மாணிக்கம்! தெருவில்
மா. நுதி, "அம்மா!" என்று
கண்ணில் குரவாக விளத்துக்
கொண்டு, புத்தகமும் கைபும்க
ஒடி வந்த அந்தச் சிறுவன் சித்
தப்பா விட்டடைத் திணக்கப்போடு
பார்த்த வண்ணம் தன் விட்டுக்
ஞர் ஹைத்து விட்டான்.

கமலம் தீர்த்த ஹை விடுத்த தன்
பாரிளயைத் திரும்பினாள். சிறு
வன் மாணிக்கம் அவளது மனக்
கண்ணிலிள்ளும் ஒடலில்லை. அவ
கையும் மீதிய விதத்தில், ஆக
ஒருடைய பற்கள் 'தூதர்' வெண்
றன். 'பாவி மகன்!' ஆந்திரம்
பொங்கியது. இளம்பப் பொழுதுக்
குக் கண் இளமகளை மூடிக்கொண்
டாள். 'மாணிக்கம்! வந்துவாய்
கட்டிவந்து, ராணமயாவுக்கு
இக்கதி வந்திருக்கமா' 'பின்
பும் கண்களைத் திறந்து பூவுணர்.

**மார்க்கண்டன்
வயது
பூவை. எஸ். சூறுழகம்**

'மாணிக்கத்தை தொந்து கொண்டு என்ன புண்ணியம்?
விதி அவன் குரத்தில் விளையாடிட்டு அடங்கிடுக்க
போனே!... தெய்வமே, எப்படி நாங்க உலர் சூரிக்கப்
போனோம்!...' ஐக்கைத் சித்திக் கொண்டே பிங்கட்
ருக்க நுத்தான்

அந்த சாயத்தது.

சிறிய கைகளில் மாணிக்கம் பம்பரளாகச் சுற்றினும், பெரிய கைகள், இரண்டு மனைகளுக்கும் பொதுவான வெளி. சுற்றக் கேட்பானேன்?

சிறுவன் மாணிக்கம் எவ்வளவு அழகாக ஓட்டுகிறான்!

பெரும் கல்வென்று கொண்டு மரத்தை பொட்டிக் கொடுத்துக்கொண்டு, அதன்மீது துண்டாக்கி வண்டி ஏறிவிட்டது. குப்புறச் சாவுத்து விட்டான் வயசு. நெற்றி புடைத்து, நடவியிட்டுக் கொண்டே எழுந்தான். எழுந்தவுடன் அவன் பார்வை பக்கத்து வீட்டை நோக்கிச் சாய்ந்தது.

தாழ்ந்த தூணில் சாய்ந்தபடி சோகமே உலராக இயக்கம் கொண்டு நின்றுநின்று கமைய.

அவன் முகத்தைக் கண்டதும், மாணிக்கத்தின் முகம் சிறுத்துக் கறுத்தது. அந்தப் பிஞ்சு முகத்திலும் சோக நிழல் பரவத் தலைப்பட்டது.

"அம்மா! விழுந்துட்டேன்மா!" என்று சொல்லமாகத் தெரிவித்தான் பிள்ளை.

"இந்தக் கைகளில் சலியை ஒன்றைத் தன் எப்பிஞ்சுமேடா, தங்கம்?" - புடைந்த இடத்தைத் தடவித் கொடுத்தான் தாயார்.

"அது தயர்வோ, அது தன்னுள்ளுக்கும் பொய் சொல்வோ நீ! நாள்தான் விழுந்திட்டேன். அதுகூடச் சரியில்லை. அந்தக் கிடக்குப் பாலும்மா ஒரு செம்புருப்பல்லு. அது தாய்மா என் கைகளிலே காது வாரி விட்டுப் போச்சு!" என்று நடப்பை விளக்கினான், மாணிக்கம்.

"அப்படியா?" என்று கேட்க முந்தாங்கைய விடுத்து, கட்டிக் கொண்டு, கொபத்தையும் கட்டிக் கொண்டு நடந்து, அந்தக் கம்பை எடுத்து விரி எறிந்தான்.

கம்ப, கவ்வாகவே இருந்தது! மாணிக்கம் காய் குழல்கள் கிரித்தான்.

தாயாருக்கு ஒன்றும் விளக்கில்லை, "எந்த கம்பம் பொய்யே போது!" என்று பெருமை களியச் சொல்லி, மகனுக்குத் திருப்பி, வழித்து, விரல்களைக் கொடுக்கி, "நெட்டி" பறித்தான்.

அன்றையையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த தாய் மாணிக்கம், "நான் ஏன்மா பொய் போப் போடுவா? பொய் பெருது பாவம்னு எட்டிய சொல்லி விடுக்குது. அனாத் சொல்லிக் கொடுக்கிற வாத்தியா! ஸ்ராவும் சொல்லுங்க, பொய் சொல்லவேபடாதாம், நீகூடப் பொய் சொல்லாதேன்மா!" என்று கூறினான்.

"எங்கண்ணே! எழுதித் திடக்கண்ணுமா நீ!" என்று பரவத்தடிச் சொல்லி, அருமை மைத்தனை அவற்றைக் கூறோடு காதாக, "மாணிக்கம், பக்கத்து வீட்டுக்காரி கண்ணிலே பருகுப்பிலே இத்தனை சம்பந்தா நடந்துக்காதேப்பா. பெத்த மகனைப் பறி கொடுத்துப்பிட்டு ஏக்கமெடுத்து நிக்கிற மூதேவியப்பா அவள்!" என்று கெஞ்சினான்.

"பாவம், சின்னம்மாலை அப்படியெல்லாம் ஏசாதேன்மா!" என்று சிறு விழிகளை உருட்டிக் கெஞ்சினான் பிள்ளை. "நீ போம்மா, தான் கைகளில் ஒட்டப்பிட்டு வாரேன்."

அந்த முக தரிசனம் அந்தச் சின்னம் சிறு விழிகளிலே அச்சமாய் படவில்லை! விம்மலுக்கு உரு இடம்தானோ?

"யாரது பூட்டிலே... கமலம்!"

"யாரு, தீயதூங்க, வாரேன்!" எரித்து கொண்டிருந்த என்னம் சரிந்து கொண்டிருந்த அரிக்கோர் விளக்கை ஏற்றி வந்தது.

"ஆச்சியா?... வாய்க்க..."

"ஆமா! தேவரய்யா - ஆடுதுறையிலே தானா?"

"ஆமாம், ஸ்ரீராம மாசம் வந்திட்டுப் போனாங்க. சித்திரை பிறந்து, எங்க அம்மன் சிட்டுப் போவாங்க!" என்னுள் கமலம், தவிர முடிந்திருந்த கொண்டை அவிழ்ந்தது.

"காப்பித் தூள் ஸ்பாபாரம் நல்லா நடக்கும்கூ?"

"கடவுள் புண்ணியத்திலே ஏதோ நடக்குதுங்க."

"நீ இப்ப சொன்னே யாரு, கடவுள் புண்ணியம்னு. அதுதான் நம்புகக் கா! பார்த்த வயலுது. எம்புத்திக்குப் பட்டது இது, உங்கேறட கம்ப. நான் தெளிவிக்கும். உயிரோட பார்த்துக்கக் கா! ஐக்கா கட்டா எம் கண் திறுமா, கமலம். நெற்றிய் கொண்டு நீ!"

உணர்ச்சி வசப்பட்டாள் கமலம். சொகப் புண்ணை அணுஅணு வெறுத்த உறவுகளில் ஊடாடியது.

"நான் போடுவேன்."

.....

பாசமும் சொகமுத்தான் தெய்வத்துக்குக் கைவந்த போருகையோ?

விறு வெறிச்சோடிக் கிடக்கிறது.

தெய்வம் இயலாத கோவரிக், கம்ப இயலாத ஸ்ராவம்.

தெய்வத்துக்குக் கம்பவா இருக்கும்கூ தெரியுது.

ஆனால் கிடைத்துக் அந்த விதி பாட மில்லை. கரைந்து கரைந்து உருகினான், உருகி உருகித் தவித்தான். தவிர நீலம் நிறை, தரை நீலம் விது; தரை நீலம் பதைப்பதைப்பு!

"ராமையா!..."

கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொள்ளவில்லை கமலம்.

"ராமையா!..."

இந்த ஸ்பயசியில் நடந்த அம்மன் திரு நாளுக்குப் போங்கல் ஊர்த்துக் கொண்டாட ஆடுதுறையிலிருந்து ஊருக்கு வந்தார்கள். போங்கல் ஊர்த்தார்கள். மாணிக்கத்துக்கு முடி இறக்கிவது போகவே ராணையாவுக்கும் முடி எடுத்தார்கள். ஆனால் தெய்வம் எல்லாம் ஒரு சத்தினால் - தெய்வம் எவ்வித அந்தச் சத்தினால் இரக்கப்பட முடிந்ததுமில்லை. இல்லையெல்லாம், நூலும் நான் இன்ன காய்ப் போடுவே, அம்மன் குளத்துக்குத் குளித்து வரக் சென்ற பிள்ளை அந்தக் குளத்தை விதியாகக் கொண்டு விடுவானா? - விதியாக்கிக் கொண்டு விடுவானா?...

எம்ம் மாயக்காரன்! குளத்தை ஏவிவிட்டிருக்கிறான்! நீ மரானது... தாய்மரானது!... குளிக்கப் போன அன்பு மைத்தனைக் காணோமென்று வெக்க விழுவதற்குக் குளத்துக்கு

காஞ்சிபுரத்தின்

வசதி மிகுந்த

நவீன ஹோட்டல்

ஸ்ரீ

ராமா லாட்ஜ்

பஸ் ஸ்டாப் அருகில்

போர்டிங் & லாட்ஜிங்

டெலக்ஸ் மற்றும்

ஏர் கண்டிஷனட்

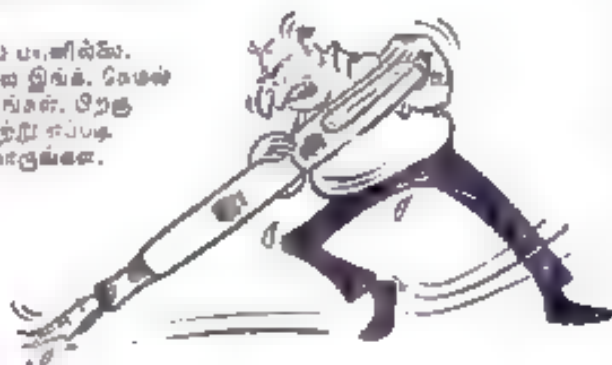
போன்: 395

204 18m

நிறுத்துங்கள்!

முடிட்டுத்தனத்தினால் பா.லில்லை.
தேவைப்படுவது நீலம் இங்க. கேமல்
டெலக்ஸ் இங்க் பிரபுங்கள். இதே
பேனா தங்கு தடைதாழ்வு சப்பத
எழுதுகிறது என்று பாருங்கள்.

கேமல்

டெலக்ஸ் இங்க் வாங்குங்கள்

இதோ மிக வலிமையான டயர் !

நாங்கள் இந்த டயரை 305
மீட்டர்கள் உயரத்திலிருந்து
கீழுக்கு போட்டோம்...பிறகு
அதை ஒட்டிப் பார்த்தோம்

இந்த சோதனை பயர்ஸ்டோனின் மூன்று கிதங்களில்
வலிமையூட்டும் தனிப்பட்ட செய்முறையின் சிறப்பை
கிரகித்தது.

நாங்கள் ஒரு வீரத்தேவக முகாறில்
கிரெட்டை டயருடன் பாண்ட் செய்கிறோம்,
பக்கவாடுகளை பஸ்ப்படுத்துகிறோம், கார்களை
இன்ஸுலேட் செய்கிறோம்.

மிக வலிமையான டயரை வாங்குங்கள் !

தீங்கள் அளிகளும் பணத்திற்கு அதிக இலவா மீட்டர்கள்
ஒட்டம். தீங்கள் அளிகளும் பணத்திற்கு அதிக பாதுகாப்பு

பயர்ஸ்டோன்

நாடெங்கிலும் கிழ்க்ப்படுகிறது—இன்றே
உங்களுக்குடனில் உங்கள்
பயர்ஸ்டோன் உலகமே புகழங்கள்

40
கொடங்களை
இந்தியாவில்
கேட்க

ஒடினான். கதறல்கள் தேடினான். கடைகண்ணி
களைத் தேடினான். பெற்ற மனை அடித்துக்
கொண்டது. எங்கெல்லாமோ தேடினான்.

ராமையாவுடன் கூடச் சென்ற மாணிக்கம்
நகரத்திலிருந்துத் துவித்துத் திரும்பி வந்து
கொண்டது. தந்தையின் மனம் கலங்கியது.
"நயத்துப் போனான். பின்பு போன நயம்
தன் விடையடிக்கிட்டிருந்திருக்க அண்ணன்.
கொஞ்சம் கழிக்கப் பார்த்தோம் காண்கோ!"
என்று கண் கலங்கச் சென்றதும் சிறுவன்
மாணிக்கம்.

அந்தநாளுக்குச் சந்தைக்குப் போயிருந்த
பெரியசாமி தன் அருமைத் திருமகனுக்
கென்று சொட்டி, முறுக்கெண்ணம் வை திரும்ப
காங்கிச் கொண்டு வந்து, டைக்கித் தேடினான்.
கடைகளில், ராமையா விடைத்துவிட்டான்!
தடுக் குளத்தில் ஒளிந்திருந்த மடு ஒன்றில்
துளித்து கொண்டிருந்தால் எப்படி! விதிக்கு
எப்படிச் காட்டத்தான் அவ்வாறு ஒளித்து
கொண்டிருந்தானோ, என்னவோ?

ஒளித்து விடுவான். மெதுவாக விடைத்ததா?
சாவி கூடிவது.
நினைவும் கேட்டவா?
மாறிடம் விதிவிடமா?
சிறுமி பங்குடன் புதுக் கதை சொல்லுள்:
"ஒங்க கொழுந்தன் மகள் மாணிக்கம்தான்
ஒங்க ராமையாணை மருகிலே தள்ளிப்பிட்டு
டான்!"

கூட்டம் நெரித்தது.
விதிகள் நெரிக்கலா?
இல்லை. அந்தச் சிறுவன் மாணிக்...!
சுத்த பாதம் பிடித்துவிட்ட அந்த இரு விடு
களும், குருகெந்திரம் ஆயின. அதுதான்
மிச்சம். ராமையாவின் திவன் மிஞ்சவில்லை!

"அண்ணன் நான் தான் ஒப்புவேனா?...
காளி ஆத்திர ஆதிரை நான் அப்பாடிச் செல்
வான் இல்லை. குளத்து அமைத்துக்குப்
போயிட்டுத் திரும்பி ஒரு குறுகலான பந்தயம்
கட்டிடுவான் அண்ணன்கிட்டே. அண்ணன்
அந்த இடத்துக்கு நீச்சலடிக்கப் போகக்
கொம்ப ரோசக்கார அண்ணனாடு...
ஆறு, அப்பாவேதான் அந்தக் காணிக்...
இந்தானே வச்சிருக்கேன் பந்தையர் கட்டின
பந்தையர்!" என்று கதறியும் நெயன்
மாணிக்கம். "அண்ணன்... அண்ணன்..."

ராமையாணைப் பெற்றவர்கள் "குயிலை
முறையிலோ" வென்று உயிர் ஒடுவது புகழ்
நெயர்க்கள்! வயிற்றின் அடித்துக்கொண்டு
கதறினார்கள்; மண்ணை மோதிக் கொண்டு
கவியினர்கள்.

நெய்யம், தெய்வமாகவே இருந்தது.
விதி விதியாகவே இருந்தது.
ஆனால் ராமையர் மட்டிலும், ராமையர்
வாட இருக்கவில்லை!

ஆறுதலாயினிருந்து 'கெதாசி' ஒன்று
வந்திருந்தது.

ராமையர் மாநிலம் சமத்துக்குப் படிக்க
வரும்? "என்னைக் காட்டிலும் என் மகள்
தெருவசாப் படிச்சாக்க. அது பெத்தவனுக்
குத்தானே பெருமை?... இப்ப நாய் அண்ணன்
நல்லாப் படிக்க ஆசைப்பிட்டுடாக்க.
அப்பாவே ஒங்க காசத்துக்குப் பிணகுடே.

அவர் என்னை வக்கச் சாப்பாத்த மாட்டானா
மச்சான்?" என்பான் சமயம்.

கடைத்தின் தெருவான் ஏக்கப் பெருமூச்சை
தேடித் தன்னைக் கொண்டிருந்தது. முந்தா
நான் அந்த மேலையில் மாணிக்கம் தன் தாயா
யின் மனம் கொண்டு கொண்டிருந்தது. மாணிக்
கண்ணில் நீர்மலர் ஒழை. "பெரிய சாமி
பெரிய பெரிய பெரிய... தகடப் பெரிய
கொண்டிருக்கமா?" திரும்பத் திரும்ப, திரும்
பத் திரும்ப, அச் சொற்கள் அவன் நெஞ்
சத்தைச் சக்கி கிழுகப் அமைத்துச் சுற்றின.
எவ்வளவு எண்ணினான். ஏதோ நினைவு வந்
து. "அப்பாடினா, மாணிக்கம் சந்தையம்
கொடுக்க சொல்லுவான். அவன் எந்த ராமை
யாணைக் குளத்திலே அழுத்தித் தள்ளியான்?
மண்ணும் குட்டி சொன்னது பொய்யா?"
மண்ணும் மண்ணாட்சியமாக வறக்கையால்
போராடினான். அண்ணனும் பொய்யானதும,
பாசப் பெருக்கும், பாசக் தனிமையுமே போரா
டின. "அடியேன் ஒங்கேறட விதி ஒங்கேறட-
விதிமைய முறப்பிட்டதுக்கு, எத்தனைய்களை
என்று மத்துக்கு இருக்கும் போதோ?" என்று
தித்தாட்சியமைய விதித்து... விதி
காண்பிடுவது ஒரு சொற்களைக் கமலம்
எடுக்கச் செய்தான்! "அடி, பாவி... நான்
மண்ணை ஒரு திண்ணைப் சொல்லியே?
தக்கையின் எடுக்கத்துப் பாசம் போடுவான்
ஒரு முத்துக்கிச் சொசம் குறிப்புகளைவை
எடுக்கப் பதிக்கிட்டெடுக்க! கடை எல்லா
ருக்கும்தான் பொது... ஒங்கு முத்தி நான்
பெத்துக்கிட்டேனென்று அந்த தாண்டியோ
என்னைக் கொஞ்சமாவா கதிக்கக்கொட்டினோ
மும்மகள் பந்தையம் எங்கைப் போய்த்தானே
என் மகள் தேத்துக் கொடுக்கப் போயிட்டு
டான்... அதுக்காக, மும்மகனைப் பதி ஒரு
கடை எண்ணம் நினைத்துண்டா நான்?
எக்கென்னா ஒரு மகன் எவக்கிட்டே
இருக்கிற நீ. காய்க்குக்கடப் பயப்படாம,
எப்பிடி அடையுமா முத்தானான் என்னை
ஒப்பிட்டு... இன்னியோ... ராமையர்!
ஏக்கக் கடனுக்கும் என் பதிக்கும் உன்
அம்மையை ஆளாக்கி வக்கப்பிட்டு, நீ
போயிட்டியோ, ராமையர்..."

சுயிற்றை என்னவோ செய்தது. நினை
தெய்வ, ஒரு குவளை கூப்பி குடித்தான்.
அவ்வளவுதான்!

அடுபயங்கரவில் பூனை கொடுக்காமோன்கித்
கொண்டிருக்கிறது!

கொண்டிருக்கிட்ட ராமையாவின் பழைய
புகைப்படம் தானே அண்ணன் காணிக்
கையை ஏற்றது. முற்றதை எவ்வளவு அழ
காகச் சிங்கிடுவது!

சுத்திருந்த சுயத்ததை எடுத்தான்.
"...ராமையர் கட்டாயம் திரும்பி வந்து
தம் கட்டிலே பிறப்பான். என்னை நம்பு,
தெய்வத்தை நம்பிச் சொக்கிற பேசு. தெய்
வத்தை நம்பிச் சொல்லுவான் தாம்; நம்பக்
கடமைப்பட்டவர்கள் நாம். கதவுக்கம் கழல்
சக்கரம். நீ எதையாக இரு. இதயம்
கொண்டவன் காதி அம்மன். நம் பேசினே
இருக்கப்படுவான். மற்றவை தெரிவி! காளி
வம்மன் துணை!..."

தாவாட்டுப் பாட்டு மறுபடியும் காதலில்
பித்தது வந்தது: அடக்கியது.
கமலத்தின் மெனி சிலிர்த்தது: மெய்யம்
மறுதான் :

அண்ணாக்கள் விரிப்புக் கொண்டனர்,
மேலங்கொடி, வீட்டு அஞ்சலி மதவையும்
கையுமாக வந்து நின்றனர். சரக்குச் சாமான்
'கைமாற்று' வாங்க வந்திருக்கலாம்.

இருந்திருந்தாற்போல, கமலம் 'வாந்தி'
எடுத்தார்.

கமலத்தின் கையைப் பிடித்துப் பார்த்த
தான் அஞ்சலி. "அக்கா, ராணமயாவே
திரும்பி வந்து பிறந்திருவாள்!" என்று
நிறைந்த சிரிப்புடன் நவலாக்குக் கொடுத்தான்.

"ராணமயா!..

இரண்டாய் போயி,
பக்கத்து மகியலில் தெய் லாட்டைகள் வந்து
இருக்கிற கொண்டிருந்தது.
கமலம் பாயும் பங்காவையும் சதாரனும்.
நிமிசென்று ஏதோ அரவம் கேட்டு. அரவம்
கண்டாற்போன்று, நடுக்கிட்டு எழுந்தான்.

"தூயய்யோ!... மாணிக்கம்!... வந்த
லாதிரு சரக்கக் கொட்டியிருப்போ, அவ ஈடு
விளக்காமல் போயிட!... அழகத்தானே
சொறு துண்ணுட்டுப் பள்ளிக்கடம் போயின!
அதுக்குள்ளை உண்கிறீர்கள் இப்படி. ஆபத்து
வந்திருக்க?... எம் மலையே! என்
கண்ணே!"

கருக்கெழுந்து, யாரிட் கருட்டிக்கொண்டு
எழுந்தான் கமலம். கண்ணில் குரக்கென்று
கண்ணிர் கரப்பெடுத்தது. "மாணிக்கம்!"
"சின்னம்மா, சின்னம்மா!" என்று உயிரையே
பாசமாக வைத்துப் பேசிப் புறங்கிணவன் அல்
லவா சிறுவன் மாணிக்கம்?

பள்ளிக்கடத்தில் அருவில் கட்டப்பட்டிருக்
கொண்டிருந்த, மணிக்காக வெள்ளைக் கல்
ஏற்றி வந்த லாரி, மாணிக்கத்தை - #குரு
சிறியபடி கொண்டிருந்த மாணிக்கத்தை -
அடியாவமாக மோதிக் சாய்த்து விட்டதாம்!
உயரத்தில் பஸ்த அடியாயி! உயிருக்கே
ஆபத்தான கட்டமாம்! சத்தம் வெள்ளைக்
காடாக வெளியேறி விட்டதாம்! பெரிய
டாக்டருக்கு ஆன் போவிருக்கிறதாம்!

"துவையோ... மாணிக்கம்!" பக்கத்து வீட்
டுக்கு ஓட்டி துடித்தான் கமலம். ஆனால்,
காமாட்சியின் உருவம் வெவாகத் தடுத்தது.

"கமலம்... உன்னோட சின்ன மகன்
மாணிக்கம் சாகப் போகக்கூட விட்டிருக்க.
உன்னைப் பார்த்துக்கூடும், யாராகத் வந்ததும்,
துடிக்கிறேன்" என்று கண்ணிரும் கம்பியு
மாகத் தடுத்தான் காமாட்சி.

"மாணிக்கம்! என் மகனே மாணிக்கம்!"
விதிக்குக் கமலத்தோடு போட்டி போட்
டுக் கொண்டு ஓடத் தெரியவில்லை.

"சின்னம்மா, வந்திட்டிருக்கா?" என்று
சைகைவரத்தில் கண்ணிருடன் கேட்டான்
மாணிக்கம்.

"வந்திட்டேண்டா". எத் தவகியே..."
என்று கதறினான் கமலம், மாரகச் சேலை தழுவி
வது, கதறிக் கொண்டே ஓடித்தான். மாணிக்
கத்தின் மண்டைக் கட்டை வகுப்பினர்.

"சின்னம்மா!... என் அண்ணன் தான்
ருண்டதிலே தள்ளிக் சாகடிக்கவே இல்லை.
சின்னம்மா! சத்தியமாய் பேசுக இது. தான்
இவள் போயே மாட்டேன், எங்க ராணமயா
அண்ணன் மாத்திரமே!... உங்களை நம்புக
சின்னம்மா, நம்புக!... நாய்க் - நாளும்
என்னோட அண்ணனும் வசக்கிட்ட பத்தய
விரைவாட்டிலே அண்ணனுக்குச் சேர வேண்டி
டிசு கெலிப்பு! எனம் ஒரு ரூபா இந்தாங்க!"
உயர்வை கையிலிருந்த ஒப்பை ரூபாய்த் தாளை
நீட்டினான் சிறுவன் மாணிக்கம், மறுபடியும்
நினைவழிப்பு வந்து விட்டது.

கமலம், "துயோ, மாணிக்கம்!...
துயோ ராணமயா!" என்று கக்குரவிட்டான்.

காமாட்சி கிறுக்குப் பிடித்த பாக்ஸில்
கதறினான். சின்னச்சாமி ஓணம் பரப்பினார்,
மாணிக்கம் மீளவும் இதழ்கையப் பீரித்
தான்.

"சின்னம்மா, லாங்கிங்கிங்க, ஏன்
போனா இருக்கிறீர்? நீங்க உருக்குரிராங்கப்
பாங்க வசக்கிட்டிருந்த ஒரு மாணிக்கத்
துப் பேச்சை நீங்க தாங்கியா?... அப்படிக்கு
சரி, பத்தயம் கட்டினது எத் தப்பத்தான்!
புரிவது... இ!... பத்தயத்திலே கெலிச்ச
பஸ்ததை தானே எங்க ராணமயா அண்ணன்
கிட்டே கொடுத்துக்கொடுவீர்!... என்று
கொழிக் கொண்டு, தலைநிலையை விட்டுத்
தலையைத் தாளை நோக்கிச் சிறுவன் மாணிக்
கம், மூடியலில்லை. மாணிக்கத்தில் கண்
ன்கரைத் துடைத்தான் கமலம்.

"அப்போ! அப்போச் சொல்லாதேடா,
எத்தெய்யமே! பாசத்த விதிக்குத்தான்
தன்ம குடும்பத்துலாக ஒரு காலு கொடுத்துப்
புட்டோமோ?... ஓணக்கு மார்க்கண்ட வய
சாக்கும்!... தெய்வம் இயற்கை நான்...!
ஆனாலும், தெய்வத்தை தெஞ்சா நம்பிக்
கொண்டிருப் பேசுக இது. இந்தாய்பா, இந்தக்
கெலிப்புப் பஸ்ததை நீயே வைக்கிறது.
எனக்கு நியம் ராணமயாவும் ஒண்ணுதான்!
மாணிக்கம், நீ அரிச்சந்திரன். ஒங்கை நம்பா
மல், வெஜை யானே இந்தப் பூவோகத்திலே
நான் தம்பப் போயேன்!... காமாட்சி, ஒரு
துனி துண்ணு எடுத்தாங்க, எங்க மாணிக்
கத்துக்குப் பூச வேணும், எம்மகன் மாணிக்
கத்துக்குப் பூசவேணும்!... ஒரு பாவமும்
அறியாத எங்க மாணிக்கத்தோட உணர்
எத்த விதி வந்து பிடிக்கும்னு பார்த்துப்போ
தேன்!..."

சக்கரட்டன் கொண்டுவனாக, ஒங்காரக்
குரல் தாக்கிப் பெரிஞன் கமலம். துனி கண்
னார் விரியலில்லை! கண்ணில் ஓர் அழிவ
ஒளி மிளங்கியது. புடவையைச் செம்மைப்
படுத்திக் கொண்டு நிமிர்ந்தான். அவன்
கரங்களில் குவிந்தது.

கமலத்தோடு-அவன்?
அவன் கமலமேதானோ?

ஒருகால், அமலோதான் விதியோ? விதியின்
விதியோ!...

"சின்னம்மா!... ஒங்கை கையிலே காய்
லாங்கிக் குடிச்ச ரொம்ப தாளாச்சில்லே?...
தாங்குகளா, சின்னம்மா!" என்று கேட்
டான் மாணிக்கம்.

எல்லாப் பண்டங்களையும்
சுதாவில் தயார் செய்து
உயர் ரக உணவை அடைய
முயலுங்கள்

உங்கள் உணவுக்கு சுதா தலிப்பட்ட மண, ருசியையும் கொடுத்து
உங்களுக்கு மேலும் ஸௌகரியையும் அளிக்கிறது. சுதா உணவை
யும் விருத்துவோடு செய்கிறது.

அழுத்துப்போன உணவை உண்டு திருப்தி அடையதைக் காட்டிலும்
பண்டங்களை சுதாவில் தயாரித்து விருத்தவத்போல் சாப்பிடுங்கள்.

உங்கள் சமையலுக்கு சுதா இன்றியமையாத சாதனம்.

சுதா வனஸ்பதி

கேளா சோப்ஸ் & ஆயில்ஸ் லிமிடெட்

தனஞ்சாவூர்
கோழிக்கோடு - 5 கோலா

★ இக்கூட்டம்
உதயம்
சூரிய 15/-
பரிசு
பெறுவதற்கு.

“சென்ற 28-3-70 உயிவில் ‘தடப்போம் தடப்போம், காத்திவழி தடப்போம்’ என்ற கட்டுரைகள் உப்பு சத்திவாக்கிரதரத் தொண்டர்களுக்கு வணக்கம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற கலெக்டர் ஆணை பிறப்பித்தார் என்றும், மக்கள் இரகசியப் பொருட்படுத்தாமல் ஆற்றி மனையில் எல்லாம் உணவுப் பண்டங்களையும் புதைத்து வைத்தார்கள் என்றும் இருக்கிறது. இது நடந்த மூலம் விவரமும் அவை. மண்ணுக்கு டாக்டர் மத்துவிகுஷ்ணாவர் செய்த வெளும் ஏற்பாட்டில் ஆய்வு (நீடாமல்வையில்) எப்போது நடக்காதுவதும் மண்ணுக்குயில் 2090 தொண்டர்களுக்கு மரபெரும் விருந்துகள் நடந்தன என்பது எனக்கு தெரிய தெரியும். வெறுமனே இடங்களிலும் இதே போல் நடந்ததாகக் கொள்வீர்.

வடகாரவயல் (ராஜப்பயல் சாவுவயல்) ஸ்ரீ ராகவயல் சமீபாரம் வீராவணியாபாய்க் கிளம்பி, கலெக்டர் உத்தரவைத் திருவமலர் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் காலத்திலும் ஏற்பாடு செய்து விடுத்து படைத்து அனுப்பினார்கள். அந்த அம்மாவின் நீரம் அக்காவதில் ஸ்ரீராமன் ராணிக்கு ஒப்பானது. சென்னை-4

9-7-70

டி. ராமசுந்தரன்

முண்டியல்பாக்கத்துக்கும், விழுப்புரத்துக்கும் உள்ள தூரம் பத்து கிலோ மீட்டர். பஸ் கட்டணம் முப்பது காசுதான். இம்முள்ள சர்க்கரை ஆலையில் பெண் ஸார்க்கும் தொழிலாளர்களில் பெரும் பகுதியினர் விழுப்புரத்தி் விருந்துதான் வருகிறார்கள். முண்டியல்பாக்கத்துக்கு அப்பாத்தான் திண்டிவனம் என்ற ஊர் இருக்கிறது. விழுப்புரத்தி் விருந்து திண்டிவனம் போகும் பக்கம் முண்டியல்பாக்கத்தைக் கடந்துதான் செல்ல வேண்டும்.

விழுப்புரம் பஸ் கூடாண்டில் காணில் பத்து மணிக்கு மேலும் வரவே தேரக்கன்தான் முண்டியல்பாக்கம் என்று சொன்னால் சந்தேகம் இல்லை. தரகாரிடம் என் கிறார்கள், முப்பது காசை தூரத்தானே என்று அவர்களிடம். இதனால் எப்படி வயசு கொடுத்து வருகின்றார்களோ இடத்துக்கு 1-10 வயசு கொடுத்துத் திண்டிவனம் டிக்கெட் எடுத்து முண்டியல்பாக்கத்தில் இறங்கிக் கொள்ள வேண்டி விருக்கிறது. இதற்கு ஸ்ரீராமன் காண அரசு ஒரு வழி வகுக்குமா?

முண்டியல்பாக்கம் எம். வெகப்பிரமணியன்

4-7-70

* தூர் உயர் முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்குமேல் அரசாங்க உதவி பெறும் ஆரம்ப

தகுத்தரப் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியராக இருந்து ஒய்வுபெற்றவர். அன்றைய சட்ட சபையில் மேலவை தக்கிய அமைச்சரவர்கள், ‘கடைத்தரப் பெண்ணை’ அங்கீகரிக்கும் முப்பது ரூபாயாக உயர்த்தியுள்ளோம் என்று அறிவித்தபோது தான் பதிலிட்டு அடைந்தேன். ஆனால் நான் ஒரு மாதங்களாகத் தொடர்ந்து என்னைக்கு இருபது ரூபாயே போதுமான அளிக்கப்படுவது. என்-டி-ஏ-யில் இதுவற்றி விளாசித்தந்திரு எய்டப் பள்ளி களிலிருந்து ஒய்வு பெற்றவர்களுக்கு இருபது ரூபாய்தான் பெண்ணை, முப்பது ரூபாய் கிடைப்பதென அக்கெண்டெண்ட் தொரை விடமிருந்து உத்தரவு வந்திருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.

எய்டெட் (அரசாங்க உதவி பெறும்) பள்ளிகளில் இருப்பவர்களுக்குச் சம்பள விதிக்கவும் சம்பள உயர்வுகளும் மற்ற பள்ளிகளிலிருந்து எய்டெட் பள்ளிகளில் வேலைகளில் பணிபுர்துபவர்களுக்கு இருப்பதைப் போலவேதான் உணவு, மேலும் எய்டெட் பள்ளிகளில் எய்டெட் சம்பளத்தையும் முழுமையாக அரசாங்கமே கொடுக்கிறது. அந்நி உத்தமித விதிபொருளும் இவ்வகை. பெண்ணை உயர்வில் மட்டும் ஏன் இந்தப் பாரபட்சம்?

பொன்னமராவதி

3-7-70

சுப்பிராய் அய்யர்

தூர்வாருது அரசாங்கம் உயர்த்தியப் பள்ளிப் பாடபுத்தகங்களில் தமிழ், ஆங்கிலம், கணக்கு ஆகிய பாட புத்தகங்களை வெளியிட ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இவற்றில் தமிழ் ஒன்றுதான் கடைசியில் கிடைக்கிறது. ஆங்கிலம் புத்தகம் கடைசியுக்கு வருவதில்லை. கணக்குப் புத்தகம் இன்னும் அச்சிடவேலைகள் எங்கே சென்றிப்பட்டு. தனிபார்த்துவையில் பொறுப்பை இப்பகுத்தான் இந்திய ஏற்பட்டிருக்கமா 7 பள்ளிக்கூடங்கள் திறந்து ஒரு மாதத்துக்கு மேல் ஆகிவிட்டதே.

திருநெல்வேலி

9-7-70

ஆர். மகாலிங்கம்

சென்னைக்குள்ளே மத்திய துணைத்தில் அங்குடம் தடக்கும் நிபந்தி. படிப்பதற்கென்று வரும் பெருப்பாளோர் (சூழிப்பாக, மிகாரா விதிவிலக்கு அமர்த்திருப்பாளிகள்) அழகாக உறவிவ்வாறு காட்டி அளிக்கின்றனர். இது, நாய்க்கிழி படிக்கச் செல்லும் பிறகுக்கு மணியைத் தருவதுடன் அவர்களைவும் அவ்வாறு உறவுகொண்டு தூண்டுதலாக.

மேயுக்கை என்னென்னும் நுனிகாரதன வசதிகள் கொண்ட அமெரிக்கத் தகவல் துறைத்தினை அன்றி, பிரிட்டிஷ் நுணைத்தினை இதுபோல் உறுப்பவர்களை நாம் காண்பதில்லை! அநியாயமாக இந்தத் தூக்கம் இப்படி ஏன் பாரபட்சம் காட்டுகிறது?

சென்னை

17-7-70

சோ. வேங்கடநாராயணன்

சென்னை நகரத்திலுள்ள பிரதான கவுட்களில் வாய் ஒரையடியாக 'டெக்னிகல்' மேனியாகக் காட்சிவளித்துக் கொண்டிருக்கிறதன்.

அரசியல் தலைவர்களின் உருவங்களைப் பெரிது பெரிதாகக் காட்டும் இந்த மாதிரி விளம்பரக் கவரோட்டிகளால் புதிதாக வெளியிடப்பட்டிருக்கும் அல்லது வெளியிடப்பட விரும்கூட கிடீர், ஆங்கிலத் திரைப்படக் கவரோட்டி விளம்பரங்கள் சரியாகக் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் போகின்றன என்று ஒரு எண்பத்திராது வயசா வாடிக்கை ரசிகர் அங்கலாய்த்துக் கொள்கிறார்.

ஆகவே தமிழ்ப்பாடத் தயாரிப்பாளர்கள் அவ்வது விதிகளாகத்தான் இனிமேல் தங்கள் விளம்பரங்களில் ஒரு புதுப் பாணியைக் கையாண்டு பார்க்கலாம். தமிழகத்து ரோமியோ நடிக்கும் "பிரம்மச்சாரி" என்று படம் திரைப்படப்பட விருக்கிறது என்று ஸ்வத்துக் கொள்ளுங்கள். கடலே தமிழகத்து ரோமியோவின் உருவப் படத்தைப் பொத்தாகப் போட்டு, "தமிழ் ரோமியோ அவர்களோ நக்கிரப் பிரம்மச்சாரியாக விளாசா, புலவேகலரி, மகாராணி திரைபட்டிகளில் ஆகஸ்டு பதினாறாம் தேதியிலிருந்து வருக வருக என்று வரவேற்கிறோம்" என்று லாண்ட் கவரோட்டிகள் அச்சடித்து நிறைய ஒட்டலாமே!

பிரம்மச்சாரி இருபத்தி ஐந்து வாரங்களிலே இருபத்தி ஐந்து நாட்களை ஒடிவிட்டு ரசிகர்களின் அபிமானம் என்று அபாயத்தில் அடுத்த படத்துக்கு இடம் கொடுத்துவிட்டுக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லுபவர்களுக்கு என்னுடைய கவரோட்டிகளைப் பார்த்துக் கொள்வோம், அப்போதும் இந்த மாதிரி கவரோட்டி விளம்பரங்கள் உபயோகப்படுத்தலாம்.

"தமிழ் ரோமியோ அவர்களே! சென்று வருக! அடுத்த படத்தில் மேலும் வெற்றி பெற்றுத் திரும்புக!" என்று கவரோட்டிகளை ஒட்டலாம்.

சூன்சி அளவச்சர் திரு நெடுஞ்செழியன் சம்பத்தில் தம்முடைய தம்பத்தி ஒருவரது பிறந்தநாளைக் கொண்டாடும் கையகத்தில் இன்றைக்கே சம்பிரதாயப்படி கேக் வைத்திருந்தும், இது பற்றி அவர் குறிப்பிடுகையில் தம்முடைய நாட்டும் பன்னியைப் கேக்குக்கும் புதிதாகப் பெரிய இப்படியாகத் தயாரித்து வைத்த விதிகளாகப் பண்ணலாம் என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்த திணை.

பிறந்த நாள் கேக் என்பது கல்யாண நான் கேக் முறைகளிலிருந்து தோன்றியது! அன்றைய ரோமியோ சாய்ந்தார் நாட்களில் மலையப் பெண்ணின் கையில்து "கேக்"கை உடைப்பது ஒரு சடங்காக இருந்திருக்கிறது. எப்போதும் மனை வாழ்க்கையில் செழிப்பு நிலை வேண்டும் என்பதற்காக இந்த வழக்கம்!

சுப்பேயில் நாட்டு ஜிப்பெரிக் சாதாரண கேக் செய்ய மாட்டார்கள். டக் கண்களில் மாஸைப் பிளந்து மலையோ கேக் செய்து வந்திருக்கும் விருத்தினிகளை யெல்லாம் அந்தக் கேக்கையே ஒரு மேடையாகப்

பாவித்து அதன் மேல் நடனம் ஆடச் சொல்வார்கள். நடனம் முடியும்போது அவர்கள் எங்கோ நுழைக்காமல் அந்தக் கேக்கிற்குள் இறங்கி விடுபவர்களாம்! அமைச்சர் தெருஞ்செழியன் யோசனைப்படி இந்த மாதிரி இடமி தயார் செய்த முடிவு என்று கற்பனை செய்து பார்க்கிறேன்! பூமூம் கற்பனை. கடலே எத்தனை அண்டா சாம்பார் வேண்டப்படும் என்றுதான்விறதே!

பிரமணிகளுக்கு இடைஞ்சல் பண்ணும் டாக்ஸி டிரைவர்கள் மீது போலீஸார் பம்பாயில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறார்களாம். சென்னையில் என்னுடைய ஏற்பட்ட ஓர் அனுபவம் இச்சமயம் நினைவுக்கு வருகிறது.

நான் பொக் வேண்டிய பக்கமாக ஓர் காலி டாக்ஸி எடுத்து, என்னைக் காட்டினேன். நின்றுது. 'எங்கே போக வேண்டும்' என்று விண்ணிற் டாக்ஸி ஓட்டி.

"பார்த்தாரைப் பெருமான் கொயில் வாசலில் கொண்டுபோய்

விட்டாக் போதும்" என்று சொல்லிக் கொண்டு டாக்கஸிஸ் பீக் கதையைத் திறக்கப் போனேன்.

"வண்டி வராதா" என்றார் டாக்கஸி ஒட்டி.

"ஏன்? பா! மணி ஆறரைதான் ஆயிற்று. அதற்குள்ளேயே வண்டி வராததுக்கே! ஷேட்டுக்குப் போவதாக ஓர் அறிவிப்பையும் காணோம்" என்றேன் சற்றுப் பின்னும் வந்து.

"இதெல்லாம் என்ன கேள்வி? வண்டி வராதா" என்று டாக்கஸியை தவிர்த்த மூத்த பட்டார் அந்த ஓட்டி.

"சரி! டாக்கஸி தம்பவரையும் உன் பேரையும் கொஞ்சம் சொக்தியா?" என்றேன் சற்று அழுத்தமாக. கயிமா அங்குக்கு நான் கொஞ்சம் விஷயம் தெரிந்தவன் என்று காண்பித்துக் கொள்ளத்தான்!

இரண்டையும் அவர் சொன்னார். பிறகு டாக்கஸியை ஒட்டிச் சொண்டு முன்னும் சென்றார். அவர் சொன்ன விஷயத்தை நான் இந்தக் காதில் வாங்கி அந்தக் காலு வயிறாக விட்டு விட்டு, பஸ்வாஸு வேறு டாக்கஸி வரவது வராதா என்று காத்திருப்பேன்.

இரண்டு நிமிடங்களாக ஆகியிருக்காது. அந்த டாக்கஸி ஒட்டி வராத திரும்பிக் கொண்டு வந்து எதிர்ப்பக்கம்-வழியைப் பக்கம் மாற்றியது போல் என் மூன் திறத்தித் தண்ணை வெளியே தீட்டி ஏகவசனத்திக். "என்னவோ, நம்பர், பெரு எக்காய விசாரிச்சியோ" என் தண்ணை வரக்கிடுவியோ" என்று ஆரம்பித்தார். அந்த நேரத்தில் எனக்கு வம்புச் சண்டைக்குப் போகும் உறகாகம் இல்லை. நான் கம்மா தின்றேன். "கம்பெனியைப் பண்ணிப் பாரா" அப்பறம் உன் பிட்டுக்குள்ளே புகுத்து உதைப்பேன், ஹாக்கிரைத!" என்று அன்பு பொங்க உறமினிட்டுப் போனார்.

எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது. கம்மா போயிருக்க வேண்டியவன் என் திரும்பி வந்தார்? நம் மனத்தில் ஏற்பட்ட பவத்தை மறைக்க இப்படி ஓர் அசட்டு முறைப்பு! சில நிமிடங்கள் கழித்து வேறு ஒரு டாக்கஸி அந்தப் பக்கம் வந்தது. கையைக் காட்டி திறத்தினேன். அந்த டாக்கஸி ஒட்டியிடம். "கீங்க எந்தப் பக்கம் போயீங்க?" என்

றேன். "ஓம்! நீங்க எங்கே போகணுமோ, அங்கே கொண்டு விட்டுறேன்" என்றார் அவர். டாக்கஸிவின் ஏறி அமர்ந்து, போகுமிடத்தைச் சொல்லி விட்டு, அநோடு சில நிமிடங்களுக்கு மூன் தடத்த விஷயத்தைச் சொன்னேன்.

அவர் திதாணமாகச் சொன்னார்: "தயவு செய்து நடத்ததை மறந்துங்கள். அவனுக்குக் காசு தான் மண்ணிப்புக் கேட்கிறேன். எங்க தொழில் மதிப்பு இந்த மாதிரி ஒவ்வொரு இரண்டு மொரையதான் கேட்டுப் போகுது" என்றார். அவர் தொழில் பத்தியை என்னி தான் பரகசமடைந்தேன்.

இப்போதெல்லாம் தொழில்தேவகத்தான திருகாக்கத்தான்கள் போலிச் வரும்படினவை அநி கரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவையில் 'பாதாரடைக்க காணம்' தொழிலுக்கடிக் குத்தகைக்கு விட்டு விடுகிறார்கள். ஒரு துமிடம் இரண்டு துமிடம் செலுப்புக்களைக் கோலிச் வாயினிச் விட்டுப் போகக்கூட ஐந்து அபாய வாய்க் கூவி வருகிறார்கள். நண்டர் களுக்குக் கூயம் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. தினகரி ஐந்து அபாயமோ பத்துப் அபாயமோ எங்கொராதும் கொடுக்க முடியாத நிலையில் சிலர் தங்கன் மதியடிக்கை, கொயினுக்கு வெளியே ஒரு பக்கமாக விட்டு உள்ளே போகிறார்கள். திரும்பி வரும் போது அந்த மதி வடிக்கன் காணுமற் போய்விடுகின்றன. அதா வது தனக்கு ஐந்து அபாய கொடுக்க விடும் பாதாரடைக் செலுப்பு அவனின் வாய்க்காண வாகின இக்கை என்று அந்தக் குத்தகை குண்டர் முடிவு செய்து வெளியே அவர் உக்கிரம் பிரதேசத்துக்கு அப்பால் இருக்கும் செலுப்புக்களை அபென் செய்து பழிவாக்கி விடுகிறார்! தான் கம்மா கொய்கை கிங்கை, ஐந்து நொடி செலுப்புக்களை இழந்த அபபவத்தின் சொன்னுமிறேன். இதைப் பதிரித் திட்டகட்டமாக நேவகத்தான தீர்வாக்கினிடம் சொன்னுதும் அவர்கள் காதில் போட்டுக் கொள்வதில்லை. கொயினுக் குள்ளே போய் தின்றும் திண்கெய்வலாம் செலுப்பு திருடுமொகாமல் இருப்பதில் வயிச்சுதும் போது இதைவனிடம் மணம் எப்படி கடுபடும்?

- வய்யசாவி

நிகராவாட்டுக்களும்!

உடுத்த சீருகதைச் சிறப்பிதழ்

பாத்தத்தின் பங்கேறு மொழிகளிலும்
செருகதைச் செவ்வம் எப்படி வளர்க்கிறீர்கள்
தெது? எழுத்தாளனின் மனோதகம்
எப்படி பெயர்வை இவர்களுகிறது?

வெறுவாக சீரிதாதும் பாத்தம் நி
தண்பாக எப்படி ஒன்றுபட்டிருக்கிறது?

இவற்றை எடுத்துக்காட்டும் வகைபெற
"கக்கி"யின் பங்கு சிறக்கிறது.

சிறக்கி **கெ** **கெ** **கெ**

புதுபதி ராசுவ

தமிழாக்கம்: ராஜாஜி

39

கீஷ்ட நிவாரணம் செய்கிறோம் என்று சொல்லி மதம் மாற்றும் முயற்சிகள் நடத்துவது தவ்வைதவ். கடவுளை வறிப்பதும் முறை அவ்வைதவ் உள்வத்தில் தோன்றும் உணர்ச்சிகளைப் பொறுத்தவை. எவ்வுடைய வியாதியைத் தீர்த்த வைத்தியன் கிறிஸ்தவனாக இருக்கிறான். அவனுக்கு உகந்த மதம் அது. அவன் எவ்வியாதியைத் தீர்த்துவிட்டபடியினால் அவ்வுடைய மருத்தோடு அவ்வுடைய மதத்தையும் நான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமா? அவ்விடம் நான் மருந்து வாங்கிக் சரப்பிடும் காலத்தில் அதுவும் எனக்கும் ஒரு சம்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை உபயோகித்துக் கொண்டு எவ்வுடைய மதத்தை மாற்ற முயல்வது நிராயமாகுமா? எவ்வியாதியைத் தீர்த்துவிட்டால் அதனால் அந்த வைத்தியனுக்குத் திருப்தியும் பெருமகிழ்ச்சியும் உண்டாகும். அதற்கு மேல் அதுவாக்கு என்ன கைம்மாறு வேண்டும்? எவ்வுடைய மதத்தையும் மாற்ற வேண்டும் என்பது என்ன அவசியம்? கிறிஸ்தவப் பள்ளிக்கூடத்தில் எவ்வீசர் சேர்த்துக் கொண்டு பாடம் சொல்லிக் கத்தாள் எனக்கு இஷ்டமில்லாத மத போதனைகளையும் ஏன் நினைக்க வேண்டும்? இது எல்லாம் நியாயமும் அவ்வ, நன்மையும் தராது. சந்தேகமும் வெறுப்பும் தான் உண்டாகும். சமயக் கொள்ளைகளைப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமானால் சந்தேகாஸ்பதம் இல்லாத முறையில் சொல்ல வேண்டும். அபவாதத்துக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. நமதுக் கொள்கைகளை விவரமாகவும் கணிதம் இன்பமும் போல் பாடம் சொல்லிப் பிடித்தல் இயலாது. பக்கிஷம் வழியாகும் வெறுப்பு மூலம் அவ்வ, எவ்விதவிதமான தோன்ற வேண்டும். ஆகியான் உள்ளத்தில் பத்தியிருந்தால் அது தானாக அவனைக் கிறிஸ்தவாக்கிவிடும். பத்தியானது பத்தியாகவே போகும். தானாகவே தன்னை உபயோகிப்பதைத் தரும்.

மது மாற்றுகிற கவர் மெய்யாகப் என்று சொல்ல விரும்பும் அந்தக்காரி

தற்காலத்தில் எடுக்கும் முயற்சிகளைத் தான் கண்டிக்கிறேன். மதங்களுக்கு ஆள் சேர்ப்பது ஒரு வியாபாரம் ஆகிவிட்டது. வரவு செலவுக் கணக்குகளைக் வைக்கிறார்கள். ஒரு மிஷனரி ரிப்போர்ட்டில் படித்ததாக எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. மதம் மாறும் ஆள் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு? செலவு என்று கணக்குப் போட்டு, அடுத்த வருஷ மகரூப் அறுப்புக்கு எவ்வளவு வேண்டும் என்று செலவுத் திட்டம் போட்டிருந்தது.

இந்திய மக்கள் அனுசரித்து வரும் வழியைப் பற்றி அவர்களுக்குப் போதும், மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது எவ்வுடைய உறுதியான கொள்கை. கிறிஸ்து மதம், யூதர்கள் மதம், ஐந்தாம்குடைய பல் சமயங்கள், இஸ்லாம், பார்ஸி மதம், எல்லா மதங்களுமே உயிர்கொண்டு வளர்ந்து வரும் மதங்கள். எத்தர் சமயமெனப் பரிபூரணத்தை அடையவில்லை. பரஸ்பரம் நட்பும் பிரச்சயமும் வேண்டுமே ஒழிய 'எவ்வுடைய முறை சரி', உவ்வுடைய முறை தவறு' என்று என்ன பூசங்களில் இருந்தும் கண்டிட வேண்டிய இல்லை. பரஸ்பரம் நட்புரிமை கொண்டு ஒருவர் சமயத்தை மாற்றவும் நன்றாக அறிந்து கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தினே மாறும் எல்லாருமே ஒன்றாகவே தீர்த்துக் கொண்டும் சீர்திருத்தங்கள் செய்து கொண்டும் முன்னேற்றம் அடையலாம்.

தவறான முறைகளில் செய்யப்படும் மகமாற்றம் தமக்குத் தேவை இல்லை. உள்ளத்தைச் சுத்தப்படுத்திக் கொள்வது அவசியம். பரப எண்ணங்களை நீக்கிக் கொண்டு ஆத்ம தரிசனம் பெற வேண்டும். அது அல்லவோ மதமாற்றம். நிறகுடைய மதத்தை மாற்ற முயல்வதற்குமுன் தமக்குள் திருக்கும் நற்றங்களை நீக்கிக் கொள்ள வேண்டும். 'மருந்து கொடுக்கிறேன்' என்று சொல்லும் ஷைத்தியருக்கே ஆரோக்கியம் இல்லை. "உன் நோயை மாதலில் தீர்த்துக் கொள்" என்று சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இது ஒரு உபாயம் வாசகம்! (புதுக் 4-53)

[சுருதி 23-4-31]

He calls 6 places 'Home'
(he's a salesman)
yet he reads a
NEWSPAPER
every day

**Which other medium is so easily available
to thousands like him,
every day, at so little cost?**

Men on the move, like Salesman, you can be sure, are always buying their morning paper and their favourite magazine. Both available everywhere.

Because they want to keep in touch... with trade, business, entertain-

ment, sports, prices—a solid 50%* of just sales and working class people at home, you will find, read Newspapers. Advertisements in Periodicals too attain a 50.4%** remuneration to the Rs. 301,700 group. The readership reaches 61.9%* among

postgraduates.

There is a newspaper or magazine to reach every reader in his language at the lowest cost per thousand.

* (A.S.P. Readership Survey)
** (Memorandum No. 12 is growing in this country at the rate of 2 million per cent per page—and readership is growing with it.)

Address
through the Press
— it costs far less

Insisted on the strength of
proving advertisement for better
advertising value to

**THE INDIAN & EASTERN
NEWSPAPER SOCIETY**

goverst/1000/TENS

நீக்ஸன் கேட்க சிவன்டிய கம்போடியக் கதை

சேம்போடியாவில் ஆறு ஒட்டில் ஒரு செம்படவப் பெண் மின் பிடித்துக்கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது அவளது தூள்யில் சிக்கியது ஓர் ஆமை. சாதாரண ஆமையல்ல, வண்டல்கள் மீட்டும் பொன் ஓடு தரித்த அற்புத ஆமை. ஆமையைக் கண்டு மயங்கிய செம்படவப் பெண் அதைப் பிடிக்க மனம் வராது மிண்டும் ஓடும் ஆற்றில் விட்டுவிட்டாள். இரண்டாம் தடவையும் அதைப் பிடித்து ஆற்றிலே விட்டாள். மூன்றாம் முறையாக அந்த ஆமை அவளது தூள்யில் அகப்பட்ட, அதைத் திரும்பவும் ஆற்றில்விட வந்தவிடத்த போது அந்த ஆமை "அம்மா! என்னை மறுபடியும் ஆற்றில் விடாதீர்கள். எங்கள் உட்கள் விட்டுக்குத் தூக்கிச் செல்லுங்கள். எங்கள் சோந்திக் கங்களுக்கு உபயோகம் ஏற்படும்" என்று கெஞ்சிக் கேட்டது. செம்படவப் பெண்ணுக்குக் குழந்தைகள் இடையாது. எனவே, அவளும் அவள் கணவரும் அந்த அற்புத ஆமையை அன்புடன் தங்கள் சோந்திக் குழந்தையைப் போல் என்னென்றப் பேணி வந்தனர். அதுவும் அவ்வப் போது அவர்களுக்கு நல்ல நல்ல யோசனைகளைக் கூறி உதவி வந்தது.

ஒருநாள் ஆமை "அப்பா! இன்னும் சில தினங்களில் இங்கு பெரிய வெள்ளம் வரப் போகிறது. ஏராளமாகப் நஷ்டம் ஏற்படும். எனவே அதனிலும் உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள ஒரு தோணியைத் தயார் செய்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று அறிவுறுத்தி யது. செம்படவளும் ஆமையின் யோசனைக்கேற்ப ஒரு பெரிய வலையுள்ள தோணியைத் தயார் செய்தாள். கொஞ்ச நாட்களில் நாட்டில் பலத்த மழை பெய்யத் தொடங்கியது. தண்ணீர் கரை புரண்டு ஓட எங்கும் பயங்கர வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடியது. செம்பட வத் தம்பதியரும், ஆமையும் தோணியில் அமர்ந்து உயிர் தப்பினர். அப்பொழுது ஆமை, "அப்பா! உங்கள் தோணி வெளியத்தில் தறி கெட்டு ஓடாமல் இருக்க நான் தண்ணீருக்கடியில் சென்று தோணியில் கயித்தைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்கிறேன். ஏதாவது வேண்டுமானால் கயித்தை ஆட்டினால் வெளியில் வந்து கேட்கிறேன்" என்று கூறிவிட்டுத் தண்ணீருக்கடியில் சென்று மறைந்தது.

தோணி போலக் கொண்டிருக்கும்போது எதிரில் தட்டுத் தடுமாறியவாறு நீந்தி வந்த புலியொன்று "ஐயா! என்னை எப்படியாவது காப்பாற்றுகள், புல ணியவருண்டு" என்று செம்படவனைப் பார்த்துக் கெஞ்சியது. அதற்கு உதவலாமா வெண்க் கேட்கக் கவறிதைச் செம்படவன் அடைந்தான். ஆமையும் வெளி யில் வந்து "உதவலாம்" என்று யோசனை கூறியது. புலியும் தோணியில் ஏறினது.

மேலும் சிறிது தூரம் சென்றபோது ஒரு கொடிய நாகம் நீரில் நிரம்பப்பட்டு வந்து, "ஐயா! என்னுள் நீந்த முடியவில்லை. என்னைக் காப்பாற்றுகள்" என்று இறைஞ்சவே, ஆமைமீடம் மூல்கொல் கேட்டு அருமதி பெற்று அதையும் தோணியில் ஏற்றிக் கொண்டான்.

பின்னர் தோணி செல்லும் வழியில் எதிரில் கணத்த வானு நீந்திவரும் மனிதனைக் கண்டார்கள் செம்படவத் தம்பதியர். "ஐயா! என்னைக் கண்டிடாதீர்கள். என்னை

மூழ்காமல் காப்பாற்றுகள்" என்று பரிதாபமாகக் கெஞ்சினார் அம் மனிதன். ஆமையை வெளி யில் வரவழைத்து யோசனை கேட்டபோது, "உங்கள் இனம் தான் அவன். இருப்பினும் அவ னுக்கு உதவுவது உசிதமாகப் படவில்லை" என்று யோசனை கூறியது ஆமை. மனிதனே விடாமல் புயல்பிறுல், செம்படவ னுக்கு மலம் இளகியது. ஆமை மீள் யோசனையையும் புறக்க ணித்து மனிதனையும் தோணியில் ஏற்றிக் கொண்டான்.

நாட்கள் சென்றபோது வெள் ளம் வடிந்தது. மீண்டும் இவ் வள வாரத்தைக் காரம்பமாயிற்று. புலி, நாகம், மனிதன் ஆகியோர் தத்தம் வழியே சென்றனர். ஒரு நாள் அந்த நாட்டு ராஜாவின் கொள் பரிவாரத்துடன் காட்டில் தங்கியிருந்தபோது, புலி, ராணி யின் விஷமறிப்பில்லா நகைகள் அடங்கிய பெட்டியைக் கவரிந்து, செம்படவனிடம் வந்து அப்பெட் டியை அன்பளிப்பாகத் தந்து விட்டுச் சென்றது. செம்படவ னும் சந்தோஷமாக அதை ஒரு மூவியில் வைத்திருந்தான். ராஜ் யம் முறக்கப் பெட்டிக்காகத் தேடிக் கொண்டிருந்த சமயம் செம்படவனும் காப்பாற்றப்பட்ட மனிதன் செம்படவன் வீட்டுக்கு வந்தான். அங்கு மூவியில் வைக் கப்பட்டிருந்த நகைப் பெட்டி வைக் கண்டார். அவனும் கயமா இருக்க முடியவில்லை. நேராக அரசனிடம் சென்று நகைப் பெட்டி இருக்குமிடத்தைத் தெரி னித்தான். செம்படவத் தம்பதி கிழைச்சாவியில் அடைக்கப்பட்ட னர். அப்பொழுது நாகம் இதைக் கேள்விபுற்றது. ஆபத்துசமயத்தில் தல்கைக் காப்பாற்றிய அன்புத் தம்பதியருக்கு உதவ எண்ணியது. அரசன்மீது அந்தப்புரத்தில் ஆளத் தமாகத் துயில் கொண்டிருந்த அரசகுமாரியின் கண்களை அது கடித்தது. விஷம் பரவி அரச

பார்! வளமுட்டப்பட்ட புதிய அஸ்ட்ரா
நீங்கள் கோரியவற்றை எல்லாம்
கொண்டுவருகிறது --ஏன், அதற்கும் மேலாக!

இதோ நீங்கள் கோரியவை:
கூடுதலான மாஸ்ட் சுவை வளம்.
--அடா, அதன் இனிப்பே இனிப்பு!

இதோ, அதற்கும் மேலாக:
வற்றுக சக்தியை வறுங்குவதற்கென
கைசின், தயயின் சத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது!

எத்தோமும் வற்றுக தென்படும் இன்பம் கையத்திட, இன்றே பருகுவீர் வளமுட்டப்பட்ட புதிய அஸ்ட்ரா!
 இன்று அஸ்ட்ராவே இருப்பதென்ன? மற்றெந்த ஆரோக்கிய பானத்திலும் இவ்வாத 2 சிறப்புச் சத்துக்கள் : புரத வலிமைக்கான லைசின், தெளிவு தூண்டுவதற்கான தயயின். எனவே நீங்கள் பெறுவது மேல்மட்டமான சக்தி அல்ல. வேறென்றிய வலிமை, ஊற்றெடுக்கும் ஆற்றல், உள்சூரமான சக்தி!
 இனிமையே மெரித்தது அஸ்ட்ரா--இனிக்க இனிக்கப் பருகுவீர் ஏற்றமிகு, புதிய மாஸ்ட் தயம். ஏற்கனவே பால் அடங்கியுள்ளதால், நீசில் கைத்தாலே போதும், ஆரோக்கியம் தரும்படி பானம் ஆயத்தம்! வலிதில் ஸ்ரீமன்க்கை தக்கது ஆதலால் உடம்பில் சந்தும்கொள்ளப் படும். புதிய ஆஸ்ட்ரா--மூம்மூரமான உணவியல் ஆராய்ச்சியின் பயனாக, உட்கொடுக்கென்றே இத்தும்தான் வீவர் படைத்திருக்க பானம்.

இத்தும்தான் வீவரின் தாயான தயாரிப்பு.

விளம்பரம்-AST. 9-140 TM